

KORPIKOTURI

1/04

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

**LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT,
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA**

 Varaosa
Maailma

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4262, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
VaraosaMaailma (013) 254 4144, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
(013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
334 8733, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
0180, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax
(05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 375 3162 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 266 9530, fax (017) 262
4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248
MIKKELI: VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5737, fax (03) 254 5739

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva

Partiosuunnistuksen Suomenmestaruuden voittanut partio: kapteeni Jouni Nykänen, ylläluutnantti Jukka Päivinen, jääkäri Jussi Koskinen ja jääkäri Heikki Räisänen. Kuva: Keski-Suomen Rykmentti

Graafinen toteutus
Toimitus

Päätöimittäjä
everstiluutnantti
Matti Karjalainen
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh. (013) 181 3218
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh. (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

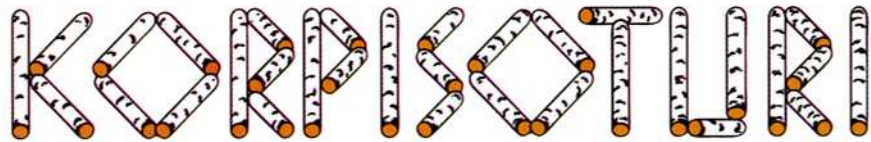
Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irtonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

1/04 SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Hyvinvointipalsta/pappi	8
Lääkärin palsta	9
Vieraskynä	10
Pakina	15
Prikaatissa tapahtuu	16
Korven kätköistä	22
Syvärille taistellen	24
Urheilu ja tekniikka	26
VMTK	39
Kiltapalsta	40
JR 9 Perinneosasto	47
Sotilaskotipalsta	54
Kummikuntapalsta	55
AuK:n kurssijulkaisu	57

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ
puh. 122 155

Kalevala®

K O R U

ROHKEA
TYYLIKÄS
PERINTEINEN

Prisman Kultra

KAUPPAKESKUS PRISMA, VOIMATIE 2, PUH (013) 127 820

TERVETULOA PRISMAN KULTAAN!

Pohjois-Karjalan Prikaatilla on takanaan jälleen yksi vauhdikas toimintavuosi. Uusi vuosikin kaikkinen haasteinen on jo lähtenyt hyvin käyntiin. Menneen vuoden aikana prikaatissa on tapahtunut lukuisia henkilövaihdoksia keskeisiin tehtäviin. Syyskaudella otettiin käyttöön uusi palkkausjärjestelmä lähes koko palkattua henkilöstöä koskevana. Samaan aikaan on otettu käyttöön muun muassa materiaalihallintoalan toiminnan mullistanut MySAP-tietojärjestelmä ja siirrytty polttoaineen jakelussa sekä lääkäritasoisessa työterveyshuollossa ostopalveluihin. Henkilövaihdokset perehdyttämiseen ja toteutetut uudistukset ovat vaatineet merkittävän työpanoksen monilta henkilöiltä, mutta olemme selvinneet noista haasteista hienosti. Vuoden loppu huipentui Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan johtamaan Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitukseen PEITSI-03, josta tarkemmin lehden sisäisivuilla olevassa artikkelissa.

Prikaatin elämänmenossa ja toiminnassa on tapahtunut viime vuosina monia isoja muutoksia. Silmiinpistävin on varusmieskoulutuksessa tapahtunut valtava kehitys. Joukko-osastoa voi tänä päivänä verrata tuotantolaitokseen. Sen tehtävänä on tuottaa sodanajan joukkoja. Tuotanto toteutetaan joukkotuotanto -järjestelmällä, jossa joukkoja koulutetaan pääosa palvelusajasta sodanajan kokoonpanossa. Uudistunut johtajien koulutus syväjohtamisen oppeineen sekä muutoinkin uudistunut varusmieskoulutusjärjestelmä tuottavat hyvää tulosta. Reserviin siirtyvien varusmiesten osaamisen taso on selvästi parantunut aiempaan verrattuna. Varusmiesten palvelusta voidaan pitää kaikilta osin täysipainoisena, "ns. löysää aikaa" ei siinä enää ole. Tämä on aiheuttanut myös sen, ettei kaikkina aikoina ole kovin helppoa irrottaa varusmiehiä ja palkattua henkilöstöä ympäröivän yhteiskunnan pyytämiin tapahtumiin ja tukitehtäviin. Tässä asiassa toivonkin ymmärtämystä yhteistyökumppaneiltamme aikatauluja ja tukimuotoja soviteltaessa.

Joukko-osaston elämisen tahti on merkittävästi kiivastunut uuden koulutusjärjestelmän ja lähes aiemmalle tasolle palanneiden kertausharjoitusten myötä.

Rivakka koulutustahti, lukuisat harjoitukset ja ampumaleirit varusmiesten maastovuorokausi-tavoitteinen vaativat koko palkatulta henkilöstöltä paljon. Hyvässäkin järjestelmässä on aina kehitettävää. Saavutetusta koulutustasosta ei kannata tinkiä, mutta paineita aiheuttavia kitkatekijöitä on poistettava ja työssäjaksamista on tuettava.

Puolustusvoimain komentaja on monessa yhteydessä kehottanut panemaan perusasiat kuntoon. Meillä prikaatissakin on lukuisia kohtia, joissa on kuntoon laitettavaa. Päälimmäisenä mieleen tulevat kiinteistöjen peruskorjaukset ja uudisrakentaminen, jotka etenevät omaa reittiään ja ratkaisut ovat ylempien johtoportaiden käsissä. Paljon voimme kuitenkin tehdä itse. Paikat voidaan pitää siistinä ja rikkoutunut tai muutoin kelvoton materiaali voidaan hylätä ja korvata ehjällä. Jokaisen meistä tulee omalta kohdaltamme huolehtia, että havaitut puutteet korjataan ja havainnot korjaustarpeista toimitetaan asianomaisille vastuhenkilöille. Tässä asiassa on ensisijaisesti kysymys asenteesta ja asennekasvatuksesta, joissa meillä on parantamisen varaa. Kiireen taakse emme voi tässä asiassa piiloutua.

Talven lehteen on valittu kesäinen kansikuva. Kuvassa on prikaatin historian ensimmäinen Puolustusvoimien kesäpartikiilpailun voittajapartio matkalla kohti voittoa. Ottaessani prikaatin esikuntapäällikön tehtävät vastaan tuli minusta samalla Korpisoturi-lehden päätoimittaja. Lehden ulkoasuun, muotoon tai linjaan en näe lyhyen kokemuksen perusteella tarvetta tehdä muutoksia, vaan jatkamme perinteisellä hyväksi havaitulla tavalla. Kiitänkin tässä vielä kerran edeltäjääni everstiluutnantti Jouni Mattilaa hyvin tehdystä työstä prikaatissa ja tämän lehden päätoimittajana sekä toivotan menestystä vaativassa sotilasläänin esikunnan esikuntapäällikön tehtävässä.

Sotiemme veteraanit ovat kannustavana esimerkkinä meille nuoremmille. He jaksavat olla, korkeasta iästään huolimatta, edelleen kiinnostuneita prikaatin toiminnasta ja osallistuvat runsaslukuisesti eri maanpuolustustilaisuuksiin sekä -tapahtumiin. Heidän asenteensa ja vankkumaton asevelihenkensä niin sodan kuin rauhan töissäkin motivoivat

Kuva: Toimitus

meitä puolustusvoimissa palvelevia sekä varusmiehiä tekemään parhaamme omassa työssämme isänmaan hyväksi. Prikaatin killan ja tukirenkaan tuki niin lehden toimittamisessa kuin taloudenhoidossakin sekä muutoinkin prikaatin toiminnassa ovat tärkeitä ja antavat uutta pontta työntekoon. Ympäröivän yhteiskunnan tuki prikaatille ja maanpuolustushenki ovat toiminta-alueellamme muutoinkin aivan pistämättömiä.

Vahvalta pohjalta on hyvä ponnistaa eteenpäin kohti uusia haasteita, joita alkanut vuosi tuo meille tullessaan. Meneillään olevan vuoden aikana julkaistaan valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko. Miten selonteko vaikuttaa prikaatin elämään tulevaisuudessa, emme vielä tiedä, mutta uskon, että voimme katsoa tulevaisuuteen luottavaisesti. Prikaatin komentaja ja Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja siirtyvät uusiin tehtäviin maaliskuun alusta alkaen. Kiitänkin heitä Korpisoturi-lehden puolesta prikaatissa tehdystä työstä ja toivotan menestystä uusissa tehtävissä. Samassa yhteydessä toivotan uuden prikaatin komentajan ja jääkäripataljoonan komentajan tervetulleeksi Pohjois-Karjalan Prikaatiin ja Pohjois-Karjalaan.

Kontiorannassa 18.2.2004

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Matti Karjalainen

EDULLISTA OSTOAIKAA JO 26 PÄIKKÄKUNNALLA!

*Aina etulinjassa kun haluat
ostaa todella edullisesti!*

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärti

Raatekankaantie 4, p. 013 254 511 Joensuussa avoinna ma-pe 9-20, la 9-18

**JOENSUUN
OSUUSPANKKI**

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

*Kaikesta
voi tinkiä*
**PAITSI
TYYLISTÄ.**

ELMO SPORT HIKEÄ, EI KYNYLEITÄ
ERA-URHEILU
Kauppakatu 18 Joensuu, p. (013) 227 211. Ma-pe 9.30-18, la 9-14

Kuva: KK-kuva

Tammikuun 12. päivä prikaatiimme astui palvelukseen 737 alokasta. Kyseessä on prikaatin historian suurin saapumiserä. Vuosina 1998-2002 saapumiserien tulovahvuuksien keskiarvo oli 559 henkilöä. Koulutettavien määrän kasvu tästä yli 30 %:lla on ollut prikaatille ja sen henkilöstölle todellinen haaste, sillä palkatun henkilöstömme kokonaismäärä, majoitus-tilamme, koulutustilamme ja -paikkamme samoin kuin tukioorganisaatiomme ovat viime vuosina pysyneet ennallaan. Varusmieskoulutuksen ohella myös lisääntyneet kertausharjoitusten määrän kasvaminen on lisännyt palkatun henkilöstömme työkiireitä viime aikoina.

Henkilöstömme, niin sotilaat kuin siviilitkin, on ottanut tämän haasteen vastaan ja hoitanut työnsä kuten aina: kiitettävällä tavalla ja tuloksista tinkimättä, lisääntyneestä työmäärästä isommin valittamatta ja vastuunsa tuntien. Prikaatimme henkilöstö pystyy kyllä selviytymään tehtävistään ja saavuttamaan asetetut tavoitteet vielä tämänkin päivän tilanteessa. Toivon, että henkilöstömme työhyvinvointi säilyy hyvällä tasolla ja "työn tekemisen iloa" voidaan kokea yhä edelleen, vaikka nyky-yhteiskunnalle tyyppilliset tehokkuusvaatimukset ovatkin jatkuvasti kasvaneet.

Esitän kiitokseni prikaatin palkatulle henkilöstölle, varusmiehille sekä kertausharjoituksiimme ja vapaaehtoiisiin harjoituksiimme osallistuneille reserviläisille saavutetuista hyvistä tuloksista. Kiitokset myös Karjalan Jääkäripataljoonan komentajalle, everstiluutnantti Simo Antikaiselle tehdystä ansiokkaasta työstä. Menestystä uusissa tehtävissä!

Prikaatin ulkoinen toimintaympäristö on muuttumassa monella tavalla. Varuskunnan entiselle asuntoalueelle Kontioniemeen ollaan laatimassa asemakaavaa aluetta nykyisin hallinnoivan Kruunuasunnot Oy:n aloitteesta. Asemakaavaehdotus on nyt - osin yhteisten neuvottelujen tuloksena - asettumassa sellaiseen malliin, että alueen hallittu ja kaikkia osapuolia hyödyttävä kehitys on mahdollista. Asuntoalueen pohjoispuolella sijaitsevaa Kontioniemen entistä sairaala-aluetta rakennuksineen ollaan kehittämässä nykyaikaiseksi matkailukohteeksi. Onnistuessaan tämä hanke on omalta osaltaan vähentämässä Pohjois-Karjalaan kohdistuvassa matkailussa vallitsevaa liiallista kausiluonteisuutta.

Valtatie kuuden ja Kontioniemeen sekä Enoon johtavien teiden risteysaluetta ollaan suunnittelemassa entistä ehommaksi liikenteen sujuvuuden takaamiseksi. Tämä hanke on varuskunnallekin entistä tärkeämpi polttoaineen jakelun uusien järjestelyjen vuoksi. Varuskunnan ajoneuvotankataan nykyisin pääosin huoltoasemilla, kun oma jakeluasemamme lakkautettiin ympäristöluvan voimassaolon päätyttyä. Prikaatin lähiharjoitusalueella sijaitsevaa Kontiolahden ampumahiihtostadionia on myös kehitetty voimakkaasti. Uusia, suunnittelun alla olevia hankkeita ovat jäähdytetyn latupohjan rakentaminen parin kilometrin matkalle ja stadionille johtavan tiestön kehittäminen.

Pohjois-Karjalan prikaati tukee - tietyin edellytyksin - lähiympäristössään tapahtuvaa kehitystä. Varuskunnalle on tärkeää päästä mukaan kehityshankkeisiin mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta myös varuskunnan ja prikaatin tulevaisuuden toimintaedellytykset voidaan turvata. Tämä on varmasti myös ympäröivän yhteiskunnan

etu. Tulemme näillä näkymin hyvin toimeen edellä kuvattujen kehityshankkeiden kanssa, emmekä pidä niitä uhkana varuskunnan kehittämislle.

Olen pannut tyytyväisenä merkille sen tavan, jolla prikaatimme oma kilta on ottanut Jalkaväkirykmentti 9:n veteraanit jäsenistönsä. Vastaanotto on ollut kokemusteni mukaan hyvin lämmin ja toteutettu sellaisin joustavin järjestelyin, jotka mahdollistavat veteraanien oman toiminnan niin pitkään, kun heillä halua ja tahtoa vain riittää. Tällaisen kohtelun kunnioitetut sotiemme veteraanit ovat ehdottomasti ansainneet.

Ennen piakkoin tapahtuvaa siirtymistäni uusiin tehtäviin tiivistän tuntemukseni edeltäjäni ja kollegojeni tavoin: komentajan tehtävässä ollessaan upseeri elää uransa parasta aikaa, ja tätä parempaa komentaja-tehtävää en olisi voinut kohdalleni toivoa. Sotiemme veteraanit ja veteraanijärjestöt sekä kaikki muutkin yhteistyökumppanit, prikaatin tukijat ja maanpuolustuksen kannattajat ovat vaikuttaneet oleellisella tavalla tämän tuntemuksen syntyyn. Esitän kaikille Teille mitä parhaimmat kiitokseni hyvin sujuneesta yhteistoiminnasta ja tuesta komentajakauteni.

Onnittelen maaliskuun 1. päivä työnsä aloittavaa prikaatin uutta komentajaa, eversti Harri Ohra-ahoa sekä samana päivänä Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana aloittavaa everstiluutnantti Jyrki Kaiposta. Olette kumpikin pääsemässä haluttuun, haastavaan ja onnistuessaanne myös pal-kitsevaan komentajatehtävään, ja mikä parasta: Korpisotureiden ja heidän ystäviensä hienoon joukkoon - tervetuloa!

Hyvää ja antoisaa alkanutta vuotta kaikille lukijoille.

Kontiorannassa 18.2.2004

Prikaatin komentaja
Eversti Keijo Simola

"Osta perheesi onnelliseksi!"
- Käykö se näin?

Mieti hetkinen. Millaisista asioista onnellisuutesi koostuu?

Jonkun on helppo antaa nimi nykyhetken olotilalleen, toinen ei puolestaan oikein saa selvää tunteistaan ja niiden perusteista. Kun vastaat yllä oleviin kysymyksiin, joudut pohtimaan, mitä onni ja onnellisuus tarkoittavat. Jäät ehkä empimään vastaamisen tuntuessa liian hankalalta. Tai voit joutua jopa vastaamaan kieltävästi.

Huomioni kiinnittyi joulumyynnin alla lehtimainokseen: "Osta perheesi onnelliseksi!" Sanaa 'onni' ei voisi pahemmin kohdella kaltoin! Onni ei ole ostettavissa, onnelliseksi ei tulla rahan voimalla. Nykypäivän ajatusmaailmaan tuota lausetta kuitenkin usein tarjotaan. Monet yrittävät ostamalla onnelliseksi, mutta osoittavat näin tehdesään, että muut elämän eväät ovat kateissa. Rahalla korvataan, tai yritetään korvata, sitä aukkoa, joka muutoin on elämän keskelle revennyt. Ihmissuhteissa, oman elämänsä mielekkyyden kokemisessa, harrastuksissa, milloin missäkin. Raha ei kykene onnea tuomaan, ja lohtu, jonka se suo, on sekin usein hyvin hetkellinen.

Toki me kaikki tarvitsemme taloudellista turvallisuutta. Velvollisuutemme vastuullisina ihmisinä on pyrkiä järkevästi huolehtimaan toimeentulostamme. Ei rahattomuus ole mikään onnen avain, ei tietenkään.

Onnellisuuden lähteet ovat muualla kuin niissä asioissa, joita rahalla mitataan. Kun on kartoitettu suomalaisten kokemusta onnellisuudesta, on havaittu, ettei varallisuus lisää ihmisten henkilökohtaista onnen tunnetta. Pikemminkin moni vähemmän varoin toimeentuleva, kuitenkin elämänsä perusteet turvalliseksi tunteva, on kertonut olevansa onnellinen.

Annan tässä muutaman vinkin onnellisuuden avaimiin; pantakoon niitä koetukselle arjen elämän pyörteissä!

1. Pohdi, mikä elämässäsi on hyvää. Ajattele näitä hyviä asioita usein ja kerro muillekin, miksi sinun on hyvä elää. Positiivisuus muuttaa itseäsi ja lähelläsi eläviä yhä valoisampaan suuntaan.

2. Pidä huolta fyysisestä kunnostasi, terveydestäsi ja ulkonäöstäsi. Kaikki tämä on osoitusta siitä, että arvostat itseäsi. Olet tämän arvostuksen ansainnut omana ainutkertaisena itsenäsi.

3. Arvosta omaa ammattitaitoasi ja sitä, mitä teet tai olet tehnyt pyrkiessäsi rehellisesti parhaimpaasi. Et voi tehdä enempää kuin koettaa parhaasi, ja se myös riittää.

4. Anna luonnon hoitaa myös sieluasi; hiihtolatu, lenkkipolku tai pilkkijää eivät

ole vain fyysistä puolta varten, vaan mainio mahdollisuus sisimmän virkistykseen. Nauti muutoinkin siitä, mikä elämässä on hyvää ja kaunista.

5. Salli itsellesi toisten ihmisten läheisyys, vuorovaikutus ja apu. Kukaan meistä ei ole niin vahva, etteikö tarvitsisi toisia ihmisiä. Hyvän mielen jakaminen ei ole itseltä pois, vaan moninkertaistuu.

6. Pyri elämään tätä päivää. Eilinen on mennyt, ja huomista ei kannata vielä surra. Pysy kiinni nyt -hetkessä, siinä on elämän mahdollisuus.

7. Ole tietoinen elämäsi arvopohjasta. Arvoja ovat ne asiat, joita pidät tärkeinä ja joihin uhraat aikaasi, vaivaasi, jopa varojasi. Hyvän rakentaminen alkaa siitä, että perusta on kunnossa!

Kuuntelen mielelläni kommenttejanne näistä avaimista ja muutoinkin elämän juoksusta, sen valoisista ja myös varjoisista vaiheista.

Sotilaspappinne Juha Eklund

Päällikkölääkäri Heikki Kaukoranta

Kuva: Toimitus

Olen 41-vuotias kliinisen mikrobiologian erikoislääkäri, psykologiaa ja johtamista opiskelevan vaimoni mies ja viiden lapsen kasvattaja Ylämyllyltä. Olen toiminut Pohjois-Karjalan Prikaatin päällikkölääkärin tehtävässä viime syyskuun alusta. Ennen prikaatiin tuloani tein työtä Pohjois-Karjalan keskussairaalan kliinisen mikrobiologian laboratoriossa.

Synnyin Mikkelissä 1962 veturinkuljettajan perheeseen. Isäni työ vei meidät Kouvolaan, jossa kävin kouluni. Valmistuin lääkäriksi Kuopion yliopistosta 1987 ja erikoislääkärin tutkinnon suoritin samaan yliopistoon 1994.

Olen johtanut pian viidentoista vuoden ajan erilaisia terveydenhuollon palveluja tuottavia yksiköitä Keski-Suomessa, Vaasassa ja nyt vuodesta 1999 lähtien täällä Joensuun seudulla. Sotavaltion palkoillakaan en ole ensimmäistä kertaa. Viime vuosituhaten viimeisen vuosikymmenen alun korvilla olin parin vuoden ajan Ilmavoimien Viestikoulun lääkärinä, ja viime vuonna, juuri ennen siirtymistäni Kontiorantaan tein Panssariprikaatissa joukko-osaston lääkärin työtä.

Harrastuksiini kuuluu paitsi perheen huoltaminen, myös klassinen musiikki ja matkailu. Omakotitalon rakentelua en oikein osaa harrastuksena pitää, kyseessä lienee pikemminkin elämäntapa. Perheeseeni kuuluu myös kontrabasso, jonka soittaminen erilaisissa kokoonpanoissa on tuonut elämäni

paljon uusia ystäviä ja mielenkiintoisia kokemuksia.

Pohjois-Karjalassa minua viehättää ympäröivän tilan runsaus ja puhdas luonto. Mielestäni täällä ihmisellä on hyvät mahdollisuudet elää ja asua ja antaa jälkipolvelle laadukkaat eväät elämää varten. Pohjois-karjalaisten ihmisten välittömyys helpottaa kommunikaatiota, vaikkakin pohjanmaalaiseen suoruuteen ja harvapuheisuuteen tottuneena täkäläiseen "small talkiin" tottuminen veikin muutaman vuoden.

Työssäni olen aina tavoitellut parasta mahdollista hyötyä potilailteni. Olen iloinen siitä, että lääkintähuoltokeskuksen työilmapiiri ja henkilöstön korkea työmotivaatio tukevat tätä päämäärää. Työyhteisön reipas tapa tarttua asioihin ja setviä ongelmia on sen suunnaton vahvuus. Rempakka meno ja meininki sekä hieno yhteishenki auttavat vaikeidenkin aikojen ylitse. Lääkintähuoltokeskuksessa niinkuin muuallakin joudutaan toimintaa ja henkilöstön työnkuvia koko ajan arvioimaan ja muuttamaan. Tämä

edellyttää henkilöstöltä äärimmäistä kykyä muokkautua uusiin tehtäviin ja oppia uutta. Olen iloinen siitä, että johtamani työyhteisö on osoittanut kykynsä tähän.

Lääkintähuoltokeskuksen toiminta on osa prikaatin huoltoa. Prikaati muodostaa osan Puolustusvoimien organisaatiota ja Puolustusvoimat on osa suomalaista yhteiskuntaa. Yhteiskunnan toiminnan turvaaminen on osaltaan myös meidän tehtävämme Puolustusvoimien lääkintähuollossa. Tehtäväkenttämme on laaja ja koostuu varusmiehistä kasvavien uusien yhteiskunnan rakentajien ja veronmaksajien terveyden vaalimisesta sekä reserviläisten ja palkatun henkilöstön tarvitsemien terveydenhuollon palveluiden turvaamisesta niin rauhan kuin kriisinkin aikana. Tähän tavoitteeseen pääsemme ainoastaan kaikki yhdessä samaan hiileen puhaltamalla.

Menestystä kaikille työtovereilleni alkaneena vuonna 2004!

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta - Aluevastuullinen johtoporras

Suomen ensimmäinen asevelvollisuuslaki säädettiin vuonna 1878. Sen seurauksena asevelvollisten kutsuntojen toteuttamiseksi Joensuuhun perustettiin Kuopion kutsuntatoimiston II piirikunta 26.11.1879. Tuon jälkeen pohjoiskarjalaisten asevelvollisuusasioita ovat hoitaneet erinimiset ja alueeltaan vaihtelevat kutsunta- ja suojeluskuntapiirit, kunnes vuonna 1932 saatettiin voimaan sotilaspiirijako.

Nykyinen sotilasläänijärjestelmä astui voimaan vuonna 1993 uuden johtamis- ja hallintojärjestelmäuudistuksen myötä. Mitä tulevana vuonna julkistettavaksi suunniteltu puolustus- ja turvallisuuspoliittinen selonteko tuo tullessaan, jää nähtäväksi. Mieleni tekisi antaa suunnittelijoille ohjeeksi presidentti Koiviston toteamus "ei pitäisi remontteerata masiinaa, joka toimii". Selvää uskoisin kuitenkin olevan, että jonkinlaisen alueellisen tai paikallisen johtoportaan Pohjois-Karjala tarvitsee jatkossakin turvallisuutensa hoitamiseksi.

Sotilasläänin tehtävät

Alkuaikojen kutsuntatoimiston kutsuntatoimista tehtävät ovat laajentuneet nykyiseen laajuuteen. Sotilasläänien yleisiksi tehtäviksi on määritetty "sotilaslääni vastaa asevelvollisuuden toteutumisesta, sodan ajan joukkojen perustamisesta, paikallispuolustuksesta ja maanpuolustusalueen käskemistä operatiivisista tehtävistä sekä säädettyistä viranomaistehtävistä alueella. Sotilaslääni suunnittelee ja toteuttaa vapaaehtoista maanpuolustusta alueellaan".

Kuten tehtäväkirjo jo osoittaa, niiden toteuttamisessa joudutaan toimimaan tiiviissä yhteistoiminnassa lukuisten niin sotilas- kuin siviiliviranomaisten, yhteisöjen ja yksityisten henkilöiden kanssa. Vaikka

välittömässä johdossa ei ole varsinaisia joukkoja, kosketus asevelvollisiin säilyy kutsuntojen, kertausharjoitusten ja tiiviin yhteydenpidon kautta reserviläisiin ja heidän järjestöihinsä.

Kutsunnat

Asevelvollisuusasioiden hoidossa yksi tärkeä kokonaisuus on kutsuntojen järjestäminen. Kutsuntamenettely Suomessa on ainutlaatuisen. Kutsunnat järjestetään pääsääntöisesti kunnittain. Jokaisella kutsunnanalaisella on mahdollisuus henkilökohtaisesti esittää omat toiveensa tulevasta palveluspaikasta ja -ajankohdasta. Päätöksen hän saa asiasta henkilökohtaisesti ja heti. Palveluspaikan suhteen esitykset voidaan yleensä toteuttaa miltei kaikissa tapauksissa. Myöskin palvelusajankohdasta päästään yleensä keskustelujen jälkeen yksimielisyyteen. Näin myöskin on päästy siihen tavoitteeseen, että koulutettava aines molempien vuoden kuluessa palvelukseen astuvien saapumiserien osalta olisi tasavertainen.

Nuoriso Pohjois-Karjalassa on tervettä ja asenteiltaan maanpuolustusmyönteistä. Sitä osoittavat korkeat palvelukseenmäärämisprosentit. Yli 89 % kutsunnanalaisista määrättiin kuluvaan vuonna palvelukseen. Kun lukuun lisätään lykkäystä saaneet ja uudelleentarkastettavaksi määrättyt, niin prosent-

Eversti Heino Pikkukangas. Kuva: SA-kuva

timäärä kasvaa noin viidellä prosentilla. Toki on muistettava, että varusmiespalveluksen aikana joukosta karsiutuu suunnilleen sama määrä kuin kutsunnoissakin.

Huolestuttavin asia nuorten miesten osalta on kovin vaatimaton fyysinen kunto. Raskas palvelus edellyttää hyvää fyysistä kuntoa, mikä antaa pohjan henkisen vireyden säilymiselle vaativassakin rasituksessa. Alokaiden Cooperin testin keskiarvo valtakunnassa on vähän yli 2400 metriä. Mitähän se mahtaa olla tuolla ikäluokalla 10-20 vuoden kuluttua?

Halukkuus naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen on Pohjois-Karjalassa runsasta. Tänä vuonna naisten kutsunnoissa pyrkijöitä oli 44, kun koko maassa heitä oli hiukan vajaa 500 naista. Palvelukseen hyväksytyt ovat motivoituneita. He menestyvät hyvin, mistä osoituksena on se, että noin 60 % heistä hankkii itselleen johtajakoulutuksen!

Kertausharjoitukset

Kertausharjoitusten määrä vuosittain vaihtelee jonkin verran, mikä johtuu lähinnä siitä, onko alueellamme järjestettävänä suurehkoja harjoituksia. Reserviläisten innokkuus tulla palvelukseen on säilynyt hyvänä. Jonkin verran kuitenkin ilmaantuu kokeilijoita, jotka erilaisilla verukkeilla

yrittävät vapautua harjoituksista. Erityisesti anomukset, joissa työnantajan lausuntoon vedoten pyydetään vapautusta, ovat lisääntyneet. On kuitenkin kohtuullista edellyttää, että kun harjoituskäskyt pääsääntöisesti lähetetään puoli vuotta ennen harjoitusta, suhteellisen lyhyen harjoituksen aikana työt voidaan järjestellä siten, että poissaolosta ei aiheudu kohtuutonta haittaa. Poikkeustapauksia tietenkin on ja niihin suhtaudutaan asianmukaisesti.

Tätä kirjoitettaessa alueellamme valmistaudutaan PEITSI-03 -harjoitukseen. Se on Itäisen Maanpuolustusalueen harjoitus ja siihen osallistuu noin 4300 sotilasta ja yli 600 erilaista ajoneuvoa. Reserviläisiä harjoituksessa on yli 1300. Harjoituksessa testataan tammikuun alussa kotiutuvien varusmiesten taitoja kuten tietenkin myös reserviläisten ja palkatun henkilöstönkin. Tätä lukiessanne harjoitus on jo takanapäin ja toivon mukaan mahdollisimman monella meistä on siitä hyviä kokemuksia.

Maanpuolustushenki

Maanpuolustushenki Pohjois-Karjalassa on vahva. Lukuisat maanpuolustusjärjestöt pitävät toiminnallaan huolen siitä, että aate elää. Kunnioitetut sotiemme veteraanit esimerkillään näyttävät tietä. Maassamme ainutlaatuinen maakunnallinen maanpuolustusjärjestöjen kattojärjestö - Karjalan Poikien Kilta - koordinoi toimintoja. Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus on vilkasta Maanpuolustuskoulutus ry:n (MPK ry.) kursseilla paikallisosastoissa.

Lukuisat yksityiset henkilöt ja yhteisöt ovat vuosikausia olleet tukemassa niin taloudellisesti kuin henkisesti maanpuolustustyötä tekeviä. Maanpuolustus on koettu kaikille kuuluvaksi yhteiseksi asiaksi.

Ohi on - kiitoksia

Omalta kohdaltani aktiivipalvelusaika Puolustusvoimissa päättyy 31.12.2003. Kaikkiaan 40,5 vuotta olen sotilaskampeita ylläni pitänyt. Rikkautena olen kokenut sen, että olen saanut palvella maatani eri puolella Suomea. Joka paikassa olen viihtynyt ja saanut tutustua miellyttäviin ihmisiin - esimiehiin, alaisiin, työtovereihin sekä laajaan yhteistyö- ja ystäväjoukkoon.

Teille kaikille haluan tämän lehden välityksellä esittää parhaat kiitokseni miellyttävästä yhteistyöstä ja toivottava menestystä toimissanne Isänmaan hyväksi.

Sotilasläänin komentaja
Eversti Heino Pikkukangas

SUOMEN MATKATOIMISTO

Vakuutuksia ja varainhoitoa

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi

POHJOLA

Timberjack
A John Deere Company

E. HARTIKAINEN OY
Maanrakennusta ja autokauppaa
Pamilonkatu 31 Joensuu
www.hartikainen.com

NP 03 - Viimeinen muotoaan

Norjalaisten etsintäoperaatio Wookin kylässä.

Realandin ja Hundlandin välillä sovittiin tulitauosta joulukuussa 2001. Sopimuksen mukaan molemmat osapuolet hyväksyivät aseistettujen joukkojen siirtämisen pois sovitulta rajavyöhykkeeltä tiettyyn päivään mennessä. Ajan myötä alueen tilanne kuitenkin kiristyi ja YK:ssa tehtiin päätös rauhanturvajoukkojen lähettämiseksi alueelle. Kyseessä on Nordic Peace 03 -harjoitus satakunnassa Pyhäjärven ympäristössä.

Ensimmäinen Nordic Peace -harjoitus pidettiin vuonna 1997. Jokainen pohjoismaa isännöi vuorollaan harjoitusta. Tämänvuotinen harjoitus oli toinen Suomessa järjestetty. Harjoituksen päämääränä oli kehittää yhteistoimintakykyä rauhanturvaoperaatioissa eri kansallisuuksien ja viranomaisten kesken.

Tähän lähes kahden viikon mittaiseen harjoitukseen osallistui yhteensä noin 2700 sotilasta. Osanottajia tuli useista maista: Norjasta, Ruotsista, Tanskasta, Virossa, Latviasta, Liettuasta, Suomesta ja Isosta-Britanniasta. Siviilijärjestöistä olivat edustettuina muun muassa YK:n pakolaisjärjestö, Kansainvälinen Punainen Risti, Suomen Punainen Risti, Pelastuslaitos ja voimayhtiö Svenska Kraftnät. Kalustoa oli Leopard-panssarivaunuista kuljetushelikoptereihin. Tavoitteita harjoituksessa oli asetettu pohjoismaisen prikaatin esikunnan kouluttamisesta aina yksittäisen rauhanturvaajan perustaitoihin. Yhtenä tärkeänä tavoitteena oli kehittää siviilijärjestöjen ja sotilasorganisaation välistä yhteisymmärrystä rauhanturvaoperaatioissa.

Prikaatin esikunta koostui kaikkien osanottajamaiden edustajista. Esikunnan henkilöstö oli saanut koulutusta jo aikaisemmin erilaisissa harjoituksissa. Tämä oli kuitenkin esikunnalle ensimmäinen harjoitus, jossa sillä oli joukkoja johdettavanaan. Alkukangertelun jälkeen esikunnan ammattitaito, henkilöiden kokemus operaatioista ja hyvä yhteistoimintakyky pääsivät oikeuksiinsa.

Prikaatin alaisuudessa toimi kaksi pataljoonan esikuntaa; rauhanturvapalvelukseen erityisesti koulutettu suomalainen pataljoonan esikunta ja harjoitusta varten koottu monikansallinen pataljoonan esikunta.

Jälkimmäisellä oli johdossaan "elävät" norjalainen ja suomalainen komppania. Molemmat esikunnat toimivat harjoituksen lopulla ammattitaitoisesti, joskin alkuvaiheessa jo aikaisemmin rauhanturvakoulutusta saaneella suomalaisella pataljoonan esikunnalla oli lievä ammatillinen etumatka.

Harjoitus jakautui kahteen vaiheeseen. Ensimmäisessä neljän päivän mittaisessa vaiheessa joukoille kerrattiin rauhanturvaajan perustaitoja rastikoulutuksessa. Esimerkkeinä aiheista mainittakoon joukonhallinta, taloetsintä, miinaturvallisuus ja ensiaputaidot. Jo tässä vaiheessa tuli esille

Joukonhallinnan koulutusta.
Kuva: SA-kuva

Vasemmalla on vaalikokous ja yllä sisällissodan satoa.

yksittäisten sotilaiden korkea ammattitaito ja varsinkin aikaisempien operaatioiden kokemus näkyi monen sotilaan toiminnassa.

Toinen vaihe oli viiden päivän mittainen sovellettu harjoitus, jossa joukot joutuivat hyvinkin realistisiin ja vaihteleviin tilanteisiin. Oli mielenosoituksia, vaalitilaisuuksien suojaamista, lentokoneonnettomuus, panttivankitilanteita ja niin edelleen.

Silmiinpistävää harjoituksessa oli ulkomaanpalveluksessa saadun kokemuksen merkitys tilanteiden ratkaisemisessa. Jossain vaiheessa tuli jopa mieleen, että toimitaanko liikaakin vanhan kokemuksen pohjalta osaamatta soveltaa opittua uuteen tilanteeseen.

Harjoituksen valmisteluissa oli nähty paljon vaivaa. Harjoitusalueelle oli rakennettu kolme kylää ja roolipelaajat ottivat osansa todesta. Voin hyvin kuvitella nuoren norjalaisen sotilaan tunteet, kun vanha satakuntalainen pui nyrkkiä nenän edessä ja puhisi jotain aivan käsittämätöntä kieltä. Eikä oloa helpottanut yhtään, jos tunsu historiaa ja tiesi, että tässä ollaan Lallin mailla ja Köyliökin on ihan vieressä.

Tämä harjoitus oli kolmas ja toistaiseksi viimeinen Nordic Peace tässä muodossaan. Jatkossa Suomi tulee osallistumaan enenevässä määrin muiden järjestämiin harjoituksiin. Valmistautumatta ei tällaiseen harjoitukseen kannata kenenkään lähteä; kielitaidon ja operatiivisen ammattitaidon

tulee olla hallussa. Esikuntiin sijoitettavan henkilöstön, oli kysymys harjoituksesta tai sitten oikeasta operaatiosta, tulee vähintäänkin tuntee kansainvälinen operatiivinen suunnitteluprosessi.

Varsinainen loppuraportti harjoituksesta julkaistaneen tammikuussa 2004. Tuolloin voimme lukea virallisessa muodossa harjoituksesta saatuja kokemuksia ja havaintoja, jotka epäilemättä ovat pääsääntöisesti myönteisiä. Aina kuitenkin jää parannettavaa ja kehitettävää.

Teksti ja kuvat: Majuri Kimmo Lindberg

Kirjoittaja palvelee PKarSIE:ssä operatiivisen osaston päällikkönä ja oli kyseisessä harjoituksessa tarkkailijana.

Oikeanpuoleinen kuva: Onko kaikki kunnossa?

Vasemmalla olevassa kuvassa suoritetaan taloetsintää.

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA

Enon kunta

Kiteen kaupunki

Liperin kunta

Kesälahden kunta

Leppävirran kunta

Varkauden kaupunki

Varpaisjärven kunta

Sen, että joulu on jo ovella, huomaa loka-kuun alussa ainakin kahdesta asiasta. Siitä, kun tavaratalot pitävät joulun avajaisiaan sekä siitä, kun punanuttuisia ja pipoisia tonttuja alkaa liikkua pitkin teitä ja metsiä. Taajamiin he harvemmin eksyvät puhumatkaan siitä, että häiritsisivät ihmisten joulurauhaa kurkistelemalla ikkunoista, vaikka laseihinsa kurkkivatkin ja mumisevat: "Onko täällä .. enää mittään."

Niin kokoontuu joka syksy melko vakiintunut joukko kokeneita hirvimiehiä viikoksi vapaaehtoiseen hirvestyksen Rautavaaran - Nurmeksen raja-alueelle. Joukossa on joskus myös niin sanottuja keltanokkia, joista yritetään kasvattaa taitavia hirvimiehiä ja jalon perinteen jatkajia tuleville vuosille.

Aku ja Ile ovat osallistuneet jahtiin jo edellisellä vuosituhanella, joten heillä on jo runsaasti näkemystä ja kokemusta hirvestyksen toteuttamisesta. Mukana on tällä kertaa uutena tulokkaana Jumppe, Akun poika. Hän on oppinut tuntemaan Ilen jo aiemmin lintujahdeissa ja seuran talkoissa perussuorana savolaisena ja Akun hän tuntee vain muuten kohtuullisen hyvin. Niinpä hän seuraakin heidän edesottamuksiaan ja kommenttejaan silmät ja korvat ummessa.

Hirvestäjät kokoontuvat jahdin alkua edeltävänä päivänä metsästysmajalleen, jossa he verestävät illan aikana edellisten jahtien muistojaan uhraten samalla Tapiolle ja Mielikille kohtuullisen määrän asiaan kuuluvia maljoja.

Kun punanuttuiset, -lakkiset ja -nenäiset joukot jahtipäivän aamuna kokoontuvat jahtivoudin puhutteluun, on Ilen pakko todeta: "Porukka on näköjään muistojensa lisäksi verestännä myös silimiään ja osa tuntuu sen lisäksi haasevan väsyneelle vieläkin. Tuli tuossa vuan mieleen jostain syystä Jaakko Tepon kasetilta kohta, jossa pitääjän pankinjohtaja tul hakemaan Rompasen Veikkoo metälle konjakkiperuja poksautellen, jolloin Veikko totes, että en lähe sinun kansa metälle, koska en haluais kuolla samasta syystä, kun olen syntynä eli vahingonlaakaakseen".

Jahtivouti selostaa laajasti jahtiin liittyviä sotasuunnitelmiaan, jälkiedustelua ja

turvamääräyksiä, joita osa porukasta kuuntelee poissaolevan näköisinä. Puhuttelun päätyttyä Aku ja Ile alkavat kuulemansa perusteella kouluttaa Jumppea: "Muistatko nyt varmasti, että jos suat ampumahollille vasan, ammut ensin kaks merkilaakaasta alle neljässä sekunnissa ilimaan ja sen jälkeeseen vasta kohti. Jos tuas hirvi on aekuinen ammut ensin kolomasti mahdollisimman nopeesti ilimaan", jämentää Ile pokkana.

"Niin ja ensiksi pittää huutoo SEIS, ja jos kuulet pelekästään rutinoon niin silloin huuuat ihan ensimmäesenä KUKA SIELLÄ ja vassoo, jota nuarashirvi seuroo ei sua ampua", täydentää Aku. "Ampuma-ala on raevattava viimeistään siihen männessä, kun hirvi ilmestyy näkyviin ja raevauksessa välittömästi ampumapaekan lähellä ei sua kääteee moottorkäättöstä ajoneuvoo tae laetetta", valistaa vielä Ile. "Niin ja ensinäkkiin senhän tuo jahtivouti unohti kokonaan maenita, että Kalifornian lain mukkaan riistan ampuminen liikkuvasta aatosta on rikos elle kohe satu olemaan valas. Ja toiseks, että Georgian lain mukkaan kirahvin sitominen lyhtypylyväeseen on kielletty. Mutta eihän hiänkää oo erehtymätön, tarkoitan jahtivoutia", täydentää Aku. Jumppe ei sotkeennu näistäkään ohjeista. Pyörittelee vaan ymmärtävästi päätään.

"Herra korkeasti kunnioitettu, laajasti tunnettu ja sielläkin pelätty metsästyksenjohtaja, minulla olis pari tarkentavoo kysymystä koskien hirvijahtimme turvamiäräyksiä", sanoo Ile ja jatkaa: "Niissä lukoo, että passimies ei sua nousta torniin, jos se tuntuu huonokuntoselta, mutta mites mänetellään silloin, jos passimies tuntoo ihtesä huonokuntoseksi, mikä tänäki uamuna on hyvin mahdollista. Niin ja mitä täsmälleen tarkoittaa kohta, että osallistujan on tunnettava metästyslaensiadäntö soveltuvin osin. Riittääkö, kun tuntoo miäräykset piisamin rautapyynnistä ja jänisjahista?" Jahtivouti mulkaisee Ileä synkästi, huokaisee syvään ja toteaa: "Täsmälleen, juuri näinhän se menee". Hän oli uransa aikana jo tottunut näihin Ilen tarpeellisiin lisäkysymyksiin.

Porukan liikehtiessä jo rauhattomasti jahtivouti toteaa: "Eiköhän lähetä jo jäläkiin etintään ja jos alueelta löytyy hukan jä-

läkiä, silloin ei metästetä koirilla". "Pahaa sutta ken pelkäisi, pelkäisi.." luikauttaa Ile pirteästi, mikä ei suinkaan piristä ainakaan jahtivoudin ilmettä.

Porukan kokoonnuttua tiedustelun jälkeen sovittuun paikkaan Iekin tulee paikalle ilmoittaen tiedustelunsa tulokset jahtivoudin edessä polviasennosta, sotilaallisen jämäkästi: "Herra jahtiemme aurinko, kolomen mehtähiiren jälet alueelta ulospäen, lisäks usseitten riekkojen ja vieterikinttujen jäläkiä, minne mänössä, ei pystytty tässä aeajassa selevittämään. Osa oli noussunna todennäkösesti ilimaan. Ja lisäks vielä aenakii kahen aekuisen jälet. Nokialaeseet neljäneloset näky olleen jalassa. Hirvien osalta vajaaailimotus, mikä pannoo eppäilemmään, että ne ovat opetelleet hyppeemään tai kierähtämään teitten yli jäläki jättämättä".

"Eikö se ossaa sanoa mittään normaalisti", ajattelee vouti kuitenkin väkinäisesti hymyillen. Näin rassataan pomon hermoja päivästä toiseen, mutta saadaan siinä ohessa hirvetkin ammuttua.

Peijaisissa myöhemmin syksyllä verestetään taas muistoja ja silmiä. Muistellaan klikki-, ohi- ja osumalaukauksia, kaadettuja ja kaatamattomia hirviä ja sankarivainajina susien toimesta kaatuneita viheliäisimpiäkin koiria. "Osuma- ja tuhhoomisrosentitkii olvat viime jahissa ihan kohtuulliset, yl viijenkymmenen", muistelee Ile palauttaen näin hänelle ominaisella tavalla onnistuneen jahdin kohokohdat myös jahtipäällikön mieleen.

Miesporukassa tulee mieleen myös ne varsinaiset kaadot: "Ootko sinä Aku muuten kuullu juttua siitä nyt jo entisestä hirvenmetästäjästä, joka syksyn aikana ol akalleen kehua retostanna kuantaneesa jahtiviikon aekana ison lehmän. Sattupa sitten niin somasti, että kun miekkonen tuli joskus alakukesästä töistä kottiinsa, niin eukko ol ovella vastassa kun myrskyn merkki ja ukon tavarat jo valamiiksi paketoituna ja ilimas ihteessä ihan karjahtelemalla: Päevällä soetti se sinun syksyllä kuantamas iso lehmä ja pyys ilimottamaan, että sille ois syntynä vasa".

Hyvää kevättä ja kesän odotusta!

Ahti Korhonen (PKarSIE)

Henkilökuntaan hyväksytyt

Everstiluutnantti
Matti Karjalainen
1.9.2003

Päällikkölääkäri
Heikki Kaukoranta
15.9.2003

Kenttäsairanhoitaja
Marco Kainulainen
1.10.2003

Varastotyöntekijä
Timo Pursiainen
1.1.2004

Atk-suunnittelija
Jarmo Metsäranta
1.1.2004

Asentaja
Jouni Lyhykäinen
1.1.2004

Luutnantti
Ville Nieminen
29.1.2004

Luutnantti
Henna-Mari Utter
29.1.2004

Luutnantti
Ville Hahtala
29.1.2004

Asentaja
Ari Leppänen
1.2.2004

Reserviin

Lääkintäkapteeni
Antti Niemi
15.9.2003

Luutnantti
Martti Riekki
1.1.2004

Luutnantti
Mauno Sorsa
1.2.2004

Siviiliin

Hammaslääkäri
Hannele Tiira
1.9.2003

Siirrot

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan 1.9.2003

Everstiluutnantti
Jouni Mattila

Yliluutnantti
Jeri Kerkkonen

Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan 1.1.2004

Yliluutnantti
Mika Hietanen

Asentaja
Markus Juutinen

Asentaja
Niina Ursin

Auton asentaja Asko Haatanen on poissa

Syksyisen aamun harmaus muuttui moninkertaiseksi. Korviimme kiiri suruviesti, että yksi meistä oli poissa. Asko Haatanen oli menehtynyt äkilliseen sairaskohtaukseen 14.10.2003 illalla kotonaan Kontiolahden Kulhossa.

Arvaamatta, niinkuin piiskan sivallus, tämä tieto yllätti meidät jokaisen. Muistutus elämän katoavaisuudesta ja rajallisuudesta kouraisi meitä aivan liian läheltä. Oli pakko pysähtyä, ihmetellä, kysellä, painaa pää alas ja kuivata salaa kyynel silmäkulmasta - sitten oli taas jatkettava.

Vasta 38-vuotias, parhaassa työiässä oleva ahertaja oli tempaistu pois.

Asko oli rauhallinen, ahkera ja ammattitaitoinen oman tiensä kulkija. Työtovereiden keskuudessa hän oli pidetty ja arvostettu alansa ammattilainen. Auton asentajana hän ehti työskennellä korjaamollamme yli seitsemän vuotta.

Sitten kaikki oli ohi.

Ajattelimme, että hyvin ansaittu vuosiloma jäi kesken. Koko työura jäi kesken. Samoin monet vapaa-ajan suunnitelmat jäivät kesken. Tuntui, kuin koko elämä olisi jäänyt kesken. Mutta mikä onkaan elämän oikea mitta? Onkohan niin, että hyvin eletty elämä, vaikka lyhyempikin, on se paras

elämä? Me uskomme, että Askolla oli paras elämä.

Meidän työtovereiden puolesta kiittäen korjaamon johtaja

Kuva: SA-kuva

Vala 2/03

Vasemmalla valan vannovia alokkaita kouluttajineen.

Oikealla everstiluutnantti Jouni Mattila (kauimpana), valan kaavan esilukija kunnanhallituksen puheenjohtaja Lauri Tirkkonen ja eversti Keijo Simola.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Saapumiserän 2/03 sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet pidettiin 23. elokuuta Leppävirralla. Päivä alkoi perinteisesti seppelienlaskulla sankarihautausmaalla, jonka jälkeen oli sotilasvakuutuksen antotilaisuus Kivelän yläasteen juhlasalissa. Paraatikatselmus järjestettiin Vokkolan urheilukeskuksen urheilukentällä, missä valan kaavan luki Leppävirran kunnanhallituksen puheenjohtaja Lauri Tirkkonen. Ohimarssi suoritettiin katselmuksen jälkeen Savonkadulla.

Valapäivän tapahtumat keräsivät ennätysellisen yleisön. Ohimarssia yleisö seurasi Savonkadun varrella kiinnostuneena. Ohimarssin vastaanottivat eversti Keijo Simola ja kunnanvaltuuston puheenjohtaja Paavo Kokkonen.

Ohimarssin jälkeen oli kenttälounaan vuoro Alapihan ala-asteen urheilukentällä. Lounaan yhteydessä oli mahdollista tutustua kalustonäyttelyyn sekä asioida sotilaskotiautoilla.

STORAENSO

Pohjois-Karjalassa

Stora Enso Packaging Boards

Enocellin tehtaat

Pankakosken tehtaat

Stora Enso Metsä

Karjalan alue

Stora Enso Timber Oy Ltd

Kiteen saha

Uimaharjun saha

Jalkaväkisäätiön mitalilla 9.10.2003 palkittu korpraali Kokkonen Hannu Sakari ja Juankosken kaupungin edustaja Ahti Latvala.

OHI ON 270, 180, 362

Tammikuussa kotiutettiin 1/2003 saapumiserän varusmiesjohtajat sekä miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 362 vuorokautta palvelleet taistelijat ja 2/2003 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleet taistelijat. Kotiuttamisjuhlassa palkittiin:

Jalkaväkisäätiön mitali ja Pohjois-Karjalan Prikaatin killan stipendi

Vänrikki Turkka Jussi Taneli
Kersantti Miettinen Tero Petteri
Korpraali Tanninen Toni Tapani

Jalkaväkisäätiön mitaleilla 9.1.2004 palkitut vänrikki Turkka Jussi Taneli, kersantti Miettinen Tero Petteri ja korpraali Tanninen Toni Tapani kotiuttamisjuhlassa muonituskeskuksessa.

Reserviupseeriin palkinto

Vänrikki Alatalo Lauri Erkki

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Mikkonen Jaakko Olli Ilmari

Hyvän jääkärin palkinto

Korpr Huurinainen Petri Kari Tapio

Kummikuntien esinepalkinnot

Kersantti Ovaskainen Jari-Pekka Kristian
Korpraali Pikkarainen Antti Yrjö
Korpraali Liukkonen Antti Sakari
Jääkäri Juvonen Toni Olavi
Alikersantti Soikkeli Harri Kalevi
Kersantti Mämmi Tuomas Juhani
Kersantti Miettinen Simo Antero
Jääkäri Peltomaa Eino Petteri
Kersantti Kokkonen Petri Tapani
Korpraali Rautiainen Aapo Taneli
Korpraali Ruutiainen Ville Ilmari
Korpraali Hannonen Tero Tapio
Korpraali Saario Sami Petteri
Kersantti Hyttinen Pasi Juhani
Jääkäri Pakarinen Ari-Pekka
Jääkäri Saastamoinen Antti Mikael
Jääkäri Silvennoinen Joni Antero

Lokakuussa kotiutettiin 1/2003 saapumiserän 270 vuorokautta palvelleet taistelijat. Kotiuttamisjuhlassa palkittiin:

Jalkaväkisäätiön mitali

Korpraali Kokkonen Hannu Sakari

Hyvän jääkärin palkinto

Korpraali Heinänen Matti Ville Juhani
Korpraali Hassinen Janne Teemu Tapani
Jääkäri Äikäs Pasi Tuomo Artturi

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan stipendi

Korpraali Mäenpää Tapani

Teksti ja kuva: Toimitus

Viestikillan palkinnoilla

Alikersantti Miettinen Tuomo Heikki Taneli
Korpraali Voutilainen Janne Tapio

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ**-lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

START

The Feeling for Snow

SKI SPEED

Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot
Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0500-672 113
www.redex.fi, www.skispeed.fi

Prikaatin vuosipäivä

Prikaatin vuosipäivää vietettiin poikkeuksellisesti lauantaina 22.11.2003. Juhlapäivän vietto aloitettiin seppeleen laskulla Kollaan Vasamalle, minkä jälkeen yhteistyökumppaneilla oli mahdollisuus sotilaskodissa esittää tervehdyksensä juhlivalle prikaatille. Palkattu henkilöstö ja kutsuvieraat nauttivat juhlalounaan muonituskeskuksessa. Ilta-päivällä järjestettiin prikaatissa myös kummikunta- ja kummiseurakuntaseminaari, jonka aiheena oli työvoiman rekrytointi.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Juhlalounas muonituskeskuksessa.

Juhlapäivä huipentui alkuillasta järjestettyyn cocktail-tilaisuuteen. Muonituskeskuksen henkilöstö oli luonut tilaisuudelle onnistuneet puitteet kattamalla kauniisti tarjolle runsaat noutopöydät.

Vuosipäivänä palkitut

Vuoden sotilas:
teknikkokapteeni Oiva Vattulainen

Vuoden siviili:
asentaja Jouni Anttilainen

Vuoden kouluttaja:
yliluutnantti Jari Parviainen

Pronssinen ansiolevyke:
toimistosihiteeri Maija Tukiainen
viestittäjien valvoja Kirsti Korhonen
sairaanhoidtaja Leena Kankainen
varastotyöntekijä Pentti Suoninen
kapteeni Lassi Kellberg
luutnantti Kari Sinkkonen
luutnantti Reima Kontkanen
vääpeli Jari Hiltunen

Joukko-osastoristi:
toimistosihiteeri Tuija Mokko
toimistosihiteeri Raili Martikainen
varastonhoitaja Aimo Hirvonen
yliluutnantti Petri Peltoniemi
luutnantti Timo Tarvainen
sotilaskotisisar Liisa Sallinen
rakennusmestari Esa Kolehmäinen

Kuvat: Everstiluutnantti Simo Antikainen

Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus 8. - 18.12.2003, "PEITSI-03"

Heinäkuussa 2003 palvelukseen astuneen saapumiserän koulutuksen huipentuma oli joulukuun yhtymäharjoitus. Sissit ampuivat omat kovapanosammuntansa Sotinpurolla jo 1. - 5.12. Muiden joukkojen ampumaleirivaihe sen sijaan oli Sotinpurolla 8. - 13.12. Itäisen Maanpuolustusalueen kaikkien varusmiesjoukkojen yhteinen taisteluharjoitusvaihe toteutettiin 14. - 18.12. Juuka-Eno-Kiihtelysvaara alueella. Harjoituksen jälkeiset huoltotoimenpiteet prikaatimme joukot tekivät perjantaina 19.12. Kontiorannassa. "PEITSI -03" -yhtymäharjoitukseen osallistui myös reserviläisjoukkoja ja lähes koko prikaatimme palkattu henkilöstö.

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan johtamaan yhtymäharjoitukseen, nimeltään siis PEITSI-03, osallistuivat prikaatimme kaikki perusyksiköt. Kontiorannassa perustetut Jääkäripataljoonan esikunta (JPE/JP 301), jääkärikomppania (1.JK/JP 301) ja kranaatinheitinkomppania (KrhK/JP 301) olivat mukana koko harjoituksen ajan. Lisäksi harjoitukseen reserviläisistä perustetut jääkärikomppania (2.JK/JP 301), esikuntakomppania (EK/JP 301) ja huoltokomppania (HK/JP 301). Toisen jääkärikomppanian taistelijat olivat suorittaneet varusmiespalveluksensa kolme vuotta sitten, joten korpisoturin perustaidot olivat vielä tuoreessa muistissa ja se näkyi muun muassa taisteluammunnoissa.

Taisteluharjoitusvaiheessa 14. - 18.12. Sissikomppanian kouluttamat sissi- ja kevyt kranaatinheitinjoukkueet muodostivat keltaiselle puolelle erilliskomppanian yhdessä Pohjois-Karjalan Rajavartioston sissijoukkueiden kanssa. Esikunta- ja Huoltokomppania asetti sinisen puolueen käyttöön kaksi ryhmää käsittävän sotilaspoliisijoukkueen. Lisäksi Esikunta- ja Huoltokomppania asetti harjoitusjoukoillemme kuljettajia sekä tuki harjoituksen esikunta- ja huolto-osia upseerikokelailta ja ryhmänjohtajilla. Aliupseerikoulu perusti keltaiselle puolelle moottoroidun jalkaväkikomppanian.

Lisäksi harjoitukseen osallistui henkilöstöä prikaatimme esikunnasta ja huolto-organisaation toimipisteistä.

Jääkäri- ja kranaatinheitinkomppania aloittivat harjoituksen 8.12. aamupäivällä bussikuljetuksella. Joukot siirtyivät Kontiorannasta Sotinpurolle, missä odottivat yksiköille jo tutuksi tulleet telakuorma-autot.

Keskiviikkona 10.12. oli eräänlainen taistelevien yksiköiden "huippuhetki", kun jääkärikomppania ampui kranaatinheitinkomppanian tukemana komppanian hyökkäysammunnan. Säänvaihtelut ja muutenkin vaativat talviset olosuhteet eivät estäneet vaativan, koko valoisan ajan kestäneen ammunnan turvallista toteuttamista. Lisäksi jääkärikomppanian jääkärijoukkueet ampuivat joukkueen puolustusammunnan pimeällä. Kranaatinheitinkomppania tuki pimeäämmuntaa sirpalekranaatein sekä valaisi kevyen heittimen valaisuammuksilla taistelukenttää. Komento- ja huoltojoukkueet ampuivat ryhmän puolustusammunnan.

Ampumaleirivaiheen aikana sekä jääkäriettä kranaatinheitinkomppanialla oli 1,5 vuorokautta kestänyt yksikköharjoitus. Harjoituksen tarkoituksena oli hioa komppanian toimintoja hyökkäystaistelussa sekä kohottaa johtajien käskynanto- ja johtamisvalmiutta 14.12. alkanutta taisteluharjoitusvaihetta varten. Ampumaleirivaiheen aikana taistelijan simulaattori, TaSi, asetettiin käyttökieltoon ja se hieman "latisti" niin yksikköharjoitusta kuin taisteluharjoitusvaihetta. Kouluttajat joutuivatkin tavallista kovemmalta kuvatessaan kiivaissa taisteluissa haavoittuneita ja kaatuneita.

Taisteluharjoitusvaiheeseen siirryttiin lauantain 13.12. aikana ja taistelut alkoivat sunnuntaiaamun aikana. Jääkäri- ja kranaatinheitinkomppanian marssit uusille ryhmitysalueille onnistuivat hyvin ja turvallisesti, vaikka muutama ajoneuvon rikkoontuminen tapahtuikin. Sekä jääkärikomppania että kranaatinheitinkomppania pääsivät testaamaan kertausharjoituksessa olleen ponttoonikomppanian "käden taitoja" ylittäessään Pielisjoen ponttoonisiltaa pitkin.

Taisteluharjoitusvaiheen hyökkäystaistelut käytiin lähes poikkeuksetta pimeällä ja alkuvaiheen pienen "tunnustelun" jälkeen komppaniat alkoivat hallita myös pimeätoiminnan. Tilanteenmukainen, hyvin suunniteltu muonitus sekä sään mukainen pukeutuminen korostuivat taistelukunnon ylläpitäjinä levon ohella.

Pimeätaistelun lisäksi sinisellä puolella taistelleet joukot onnistuivat myös "liikkuvassa sodankäynnissä", sillä keltaisella puolella taistelleilla sisseillä oli välillä havaintoja vain sinisen "perävaloista". Tosin myös kärsivällisyys palkittiin, sillä sissit tekivät onnistuneita iskuja sinisen liikennettä ja tykistöä vastaan aiheuttaen epävarmuutta niin sanotussa selustassa toimineille joukoille.

Jääkärikomppanioiden voi sanoa kilpailleen kranaatinheitinkomppanian tuesta, sillä

hieman vaisun alun jälkeen kranaatinheitinkomppanian komentopaikalla oli tukipyyntöjä "jonossa" ja loppuvaiheessa olisivat välillä myös ampumatarvikkeet loppuneet. Epäsuoran tulen tukemana jääkärimme saavuttivat käsketyt tavoitteet 18.12. kello 10.00 mennessä.

Omat erityispiirteensä harjoitukseen toivat prikaatimme joukkojen osalta jo aiemmin mainittu Pielisjoen ylitys sekä päivittäin vaihdellut sää ja erittäin pimeä vuodenaika. Pimeätoimintaa tosin helpottivat parina yönä kuun valo ja kirkas tähtitaivas, tosin samalla pakkasta oli parikymmentä astetta. Valitettavasti joukkomme eivät päässeet PEITSI -03 -harjoituksessa toteamaan sanonnan "sukset helpottavat liikkumista - etenkin talvella" paikkansapitävyyttä! Eri-tyismaininnan ansaitsevat kaikki ne eri kuljetustehtävissä toimineet kuljettajat, jotka vaikeissa oloissa toimittivat kyydissään olleet, niin henkilöt kuin materiaalinkin, turvallisesti perille!

Lopuksi voi todeta, että harjoituksen parasta antia olivat prikaatimme varusmiesten yrityshalu ja tahto osallistua omaan "loppusotaansa".

Pohjois-Karjalan Prikaatin osaston johtaja, everstiluutnantti Simo Antikainen

Syvärille taistellen

Lähti yhdeksikkö marssille taistoja kohti,
kauas Kontiolahdelta matkamme johti.
Jäi koti sinne ja hehkeät tyttölapsen,
isät, äidit armahat ja ukit harmaahapset.
Ei varmaan kukaan edes nurkunut,
tuskin vaimokaan lie kyyneltä vuodattanut.

Nousi ratsuun mies, niin vankka ja vakaa,
nyt joukko on valmiina, hän ohjeita jakaa.
Näin "Harusta" uljasta, suurta hän johti,
taisteluun - noita uusia rajojamme kohti.
Ylväästi yhdeksikön marssi jo alkaa,
aseveljeni, nyt poljetaan samaa jalkaa.

Tämä YH alkoi mietteissämme näin,
ohitettiin Kaltimo ja sieltä Koveroa päin.
Reippain mielin, askelin, Saarioon saavuttiin.
Tohmajärven rantamilla teltoissa yövyttiin.
Päivän kauniin muutaman rannalla majailla sai,
yhdeksikkö jykevä, parhain joukostamme kai?

Kymmenes päivä heinäkuuta kaatui raja-aitaa,
rytinällä edettiin kylätietä kaitaa.
Pälkjärvi vallattiin, sen kautta kulki tie,
Punapuomin paalujen ohi Iljalaan vie.
Siellä sitten yövytään ja Kollaata muistellaan,
kuin siellä ennen, nyt jälleen taistellaan.
Yöllä nähdään unia myöskin Aunuksesta,
oman karjalaisen heimomme yhdestä osasesta.

Surunviesti levisi, se tännekin jo saapui.
"Hain" komentaja kullut on, hän sankarina kaatui.
Hän joutui tuolla jossakin luodin ratkomaksi,
vai liekö saanut vartaloonsa niitä vallan kaksi.
Näin säätää meille sodan laki,
se silloin - tällöin ain' jonkun haki.

Koitteheissa päivän, taival taasen alkoi
kranaattien suhina, taivaan kantta halkoi.
Kirkkolahti edessä, johon vaarat voitain tulittiin
väliin siellä painuttiin, maahan sekä multiin.
Immolassa pääsimme tuohon plkumiinan makuun,
pioneerit kutsuttiin miinakentän hakuun.

Vaan Alatussa kuulumme, se onneksi on meille
varmistus pitää hoidella, siis pojat sammaleille,
Me kallistimme päämme - ja henkäisimme hetken -
eipä kauan kuitenkaan, sillä aloimme taas retken.
Hotinhovi, Tervahauta on tavoitteena varmaan,
siellä kärsii vihollinen tappionsa karvaan.
Rautatie on katkaistu ja saavuttu Ryttyyn,
vastaisku vanjalta on kilpistynyt myttyyn.

Lentokoneet matalalta, ruuttasivat teitä
tykistöllä vanjapoika paukutteli meitä.
Oli onneakin mukana, kun melkein tappioitta
tää jalo yhdeksikkö tallusteli soita.

Latvasyrjään hyökättiin ja tulittiin Uukuniemeen,
heti kohta houduimme tuttuun sodan liemeen.
Vaan mottiin pojat koukkasi satakunta ryssä,
ei yhdeksikön matkoja nuo bunkkeritkaan tys-
sää.
Nyt näämme eessä ulapan, tuon kauniin Laa-
tokan,
ja päivän kirkkaan säteessä laineiden loiskivan.

Ankarana Laatokalta kuuluu pauke sekä jyske
pitkäpiiput ulvahtaa, rannalla on räiske, ryske.
Käskeytuli kaikille, nyt painutaanpas kuoppaan,
vähin erin itse kukin tuon poteronsa ruoppaa.
Nyt joku tässä vaiheessa lomaakin jo saa -
autot kotiin poikia jo alkaa kuljettama.

Loman jälkeen marssimme taasen taisteluja
päin,
Koivuselkään saavumme aivan yllättäin.
Paraatissa muisteltiin taakse jääneistä kuista,
rykmenttiä kiiteltiin noista menneistä taiste-
luista.

Juhlat nyt on juhlittu ja matka taasen alkaa,
rätti pahus hiertelee, tuota väsynyttä jalkaa.
Mottipaikan ohitan, tuon talvisodan Uomaan -
vihollisen haudoista ja risteistä sen huomaan.

Aunukseen on tavoite, nyt ylitämme rajan,
vihollinen kylästä on lyöty hujan hajan.
Kolatselän harmaat talot edessäni nään,
karjalaiset asukkaat siellä jatkaa elämää.
Kotiväki oma, joskus mieliin palaa,
kaivelee se useasti ihan sydänalaa.

On Jyrkilässä pysähdys, mutta kohta matka-
taan.

On edessämme kujaset, joita pojat porskuttaa.
Kukkaisjärvi ihana ja kaunoinen jää taaksi,
sitä ei enää purjehdikkaan vihollisen haaksi.
Tihveriin me jouduttiin, näin aivan yllättäin,
synkkänä tiemme koukeroi, uutta taistelua
päin.

Uus' tavoite on Kaskana ja suunta itää kohti,
linjaan jälleen rykmenttinsä everstimme johti.
Toiset eessä taisteli, toiset kapuloita noita,
valtas yhdeksikkö kylää ja ylitteli soita.

Tarsepolin kolhoosista joku lehmän kaappas,
joukot vitapillereistä, voimaa uutta nappas.

Teitä poikki koukittiin ja pidettiin kapinoita,
vanja-täällä vaelteli pitkin korpia ja soita.
Kylän reunaan niiltä jäivät autot sekä tor-
vet,
näin yhdeksikkö putsaili kylät sekä korvet.
Täältä saatiin saaliiksemme perunaa ja
karjaa,
sepä höysti kivasti, tuota muonituksen
sarjaa.

Lähdemme taas liikkeelle, tuonne Latvian
kylää kohti.
rautatie on tavoitteemme, se mielessämme
hohti.
Muurmanskin rata kohteenä, se vilkkuvi jo
tuolla,
päätyi retki Kaskanan ja sen vetisellä
suolla.
Latvaan tullaan lännestä, se kylä pieni
siellä,
taasen tavoitteeseen pääsimme, tällä taisto-
jemme tiellä.

Rautatie on tiestömme, jota kuormastomme
kulkee,
joukot vahvat varmistaa ja sivustoja sulkee.
Näin Latvasta yhä marssimme rautatietä
myöten,
asemalta asemalle, aina viehollista lyöden.
Petroskoi on jossain tuolla ja Pasinselkä
tässä,
yhdeksikkö vain etenee ja iskee niin kuin
ässä.

Nyt Syvärille mahtaalle jotos käännettiin,
pakoon vanja vilisti, sen kannoilla seurattiin.

Väliin autolla siirryttiin, välin taistellen,
Äänisjärven rantaviivaa joskus koukkailen.
Näin nopeasti mennään, päivät sekä yöt,
jäi taakse kylät harmaat ja yhdeksikön työt.

Soksun kautta kuljemme, se taistojemme tie,
tuolla näkyy Vehkaoja, sinne tiemme vie.
Talo palaa loimuaa, se kaukana on tuolla,
Ruoppo-ojan kylässä, kylärähjän alkupuolla.
Näin voitokkaasti kylä kylän jälkeen vanjaa,
sitä isketty on jalyöty kohti Vosnesenjaa.

Tehtävä on edessä, sen hoitaa kyllä "Hai",
tehtävän tuon vaativan, jääkärimme sai.
Hyökkäystä vahvisti kaukaa tullut tuli,
näin sitkeäkin puolustaja vähin erin sulii.
Yö sumuinen ja kelmeä, oli kuudes lokakuuta,
jääkärimme lähestyy hiljalleen virran suuta.

Mahtavan Syvärin kalvosta kuvastuu Ostan
kuu,
pojat virran rannalla pensaaseen kumartuu.
Syöksypurret valmiina H-hetkeä he varttuu,
käsky tuli hiljainen, pojat venheisiinsä tart-
tuu.
Rätinällä yli virran, jo saatiin sillanpää,
emmat, kookoot rallattaa, pojat asemiinsa
jää.

Näin syöksytty on yli mahtavan Syvärin uo-
man,
tuota pikaa pojille tuon lämpöisenä muonan.
Ja nään, kun joku harva rauniokyttä - sepä
saadaan päiviltä ilman hätäilyttä.
Sitten kootaan joukut, näin se meni yö,
ylitys oli yhdeksikön, muistoihin jäänyt yö.

Joukot suuntaa matkansa kohti Minovaa,
on kylä siellä muitakin, on liepuskaa ja Le-
vinaa.
Nikitiskajasta "Hai" jo matkaan kiirehtii,
on vihollinen tuolla, meidät perään heitet-
tiin.
Samaan aikaan sateli lunta maahan puihin,
ajattelin; nyt mennään vanja-enon suihin.

Kärripeli kuormasto niin kankeasti liikkuu,
kesäkengin hevosemme liukastellen kiikkuu.
Sumilihan kylän halki marssii joukot "Hain".
nyt jo kenttäkeittiölle rekipelit sain.
Tietä pientä edetään, se Tiukkajärven tie,
jytä kuuluu Tihvinästä, se saksalaisten lie?

Teimme Goraan tukikohdan, korsujakin luotiin,
puolustusta järjestettiin, suksiakin tuotiin.
Mutta sitten vihollinen, iski meidän selkään,
on pettymys tää vanjalle - sitä pahoin pelkään.
"Hai" jo tuolla mäellä, huutaa sekä pauhaa,
pojat eipäs anneta nyt hyökkääjälle rauhaa.

Joukot kootaan järvelle ja ohjeet johto antaa:
viivytykseen pojat kaikki ja varmistukset rantaan.
Kantakortit poltettiin, vain osan kuormastoa
veimme,
pakkas-poika rutisteli ja vaivoin matkaa teimme.
Tavoite on Baranissa, johto suuntaa antaa,
varmistukset tuolla, täällä, suksijoukot kantaa.

joulupyhät uupumatta ain vihulaista löytiin,
vasta sitten kinkkupalaa hissun kissun syötiin.
Oli annosviinat säästyneet, jo rommitipan saimme,
"hommasta" tuon annoksemme illan tullen
haimme.
Vaihtuu vuosi hiljalleen ja almanakka vaihtuu,
"hain" rippeet asuu taloissa ja väsymyskin haih-
tuu.

On elämämme hetkittäin kuin suurta loistoa,
jylinää ei kuulu, ei sotaa taistoa.
Partiossa ryhmiä silloin tällöin hypää,
tuolta jostain malliksi, se vihollisen nypää.
Näin asemissa sodimme, kuukauden taikka kaksi,
pesäkkeet luodaan tukeviksi ja korsut ehomm-
maksi.
Tähän päättyy retkemme ja muisteloni tää,
hyökkäysvaihe niin ankara ei koskaan unhoon jää.

Porin Prikaati vei jalkapallon sotilaiden Suomen- mestaruuden

Kultamitalien jako Porin Prikaatin joukkueelle.

Pohjois-Karjalan Prikaati isännöi ensimmäistä kertaa jalkapallon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailuja 5.-7.8.2003. Joensuun liikuntatoimen suhtautuessa nihkeästi jalkapallokenttiensä varauksiin, pelattiin turnaus Lehmon Urheilukeskuksen nurmella sekä Ylämyllyn ja Liperin kentillä. Olosuhteet turnauksessa olivat hieman vaikeat parin päivän rankkasateiden takia ja osa Lehmon peleistä jouduttiinkin siirtämään Liperin kentille. Ylämyllyn ja Liperin kentät olivatkin erinomaisessa kunnossa, mistä kiitokset Liperin kunnalle.

Turnaukseen olivat selviytyneet Maanpuolustusalueiden karsinnoista pohjoiselta alueelta Kainuun Prikaati, läntiseltä alueelta Panssariprikaati, Porin Prikaati, Uudenmaan Prikaati, Helsingin Ilmatorjuntarykmentti ja Kaartin Jääkäriyrykmentti sekä itäiseltä alueelta Karjalan Lennosto ja Savon Prikaati. Näin järjestävä joukko-osasto jäi harmittavasti ilman edustusta kotikisoissaan.

Prikaatin joukkue teki Itäisen Maanpuolustusalueen karsintaturnauksessa kaikkiaan 14 maalia ja vastustajat eivät yhtään. Tästä huolimatta joukkue jäi kolmanneksi ja oli ensimmäinen putoaja loppturnauksesta. Esimerkiksi Savon Prikaati teki turnauksessa vain kolme maalia. Tämän oudon yhtälön selittää se, että välieräottelussa Pohjois-Karjalan Prikaati-Savon Prikaati kotijoukkue teki yhden maalin, mutta valitettavasti vain omaan maaliin ja tuolla maalilla Savon Prikaati meni loppturnaukseen.

Loppturnaus pelattiin kahdessa alkulohkossa, joista A-lohkoon oli arvottu Panssariprikaati, Helsingin Ilmatorjunta-

rykmentti, Kaartin Jääkäriyrykmentti sekä Savon Prikaati ja B-lohkoon Porin Prikaati, Karjalan Lennosto, Kainuun Prikaati sekä Uudenmaan Prikaati. Näistä turnauksen välieriin selvisivät Panssariprikaati ja Karjalan Lennosto sekä Porin Prikaati ja Helsingin Ilmatorjuntarykmentti. Välieristä menivät vakuuttavasti loppuotteluun Panssariprikaati ja Porin Prikaati, Helsingin Ilmatorjuntarykmentin ja Karjalan Lennoston jäädessä pronssiotteluun.

Loppuottelu oli varsinaisen peliajan jälkeen tasatilanteessa 1-1. Jatkoaikaa ehdittiin pelata vajaat 10 minuuttia, kun Kultaisen maalin säännöllä Porin Prikaatin Jan Lomski vei joukkueensa mestaruuteen. Pronssiottelussa Helsingin Ilmatorjuntarykmentti voitti Karjalan Lennoston maalein 2-0. Näin kaikki mitalisijat menivät Läntiselle Maanpuolustusalueelle.

Teksti: Luutnantti Esa Kärki
Kuvat: Esa Kärki ja toimitus

Turnauksen avajaiset.

Välillä jalkapallossakin pelataan miesvartiointia.

Turnauksen parhaiden palkitseminen.

Mestarit.

Salibandymestaruudet ratkottiin Enossa

Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat (KontVU) järjesti Pohjois-Karjalan Prikaatin tukemana Sotilasurheiluliiton salibandymestaruuskilpailut 4.-6.9.2003. Samoin kuin jalkapallokisoissa oli salibandykisojenkin pelipaikan osalta hieman vaikeuksia, mutta Enon kunnalle annamme suuret kiitokset turnauksen käyttöön antamastaan erinomaisesta liikuntahallista.

Vaikka joukkueita oli tänä vuonna mukana poikkeuksellisen vähän, ratkottiin turnauksessa mestaruudet perinteisesti kaikkiaan kolmessa eri sarjassa: henkilökunnan A- ja B-sarjoissa sekä varusmiesten sarjassa. A-sarjan kuudesta joukkueesta isäntien I-joukkue, joka koostui Pohjois-Karjalan Rajavartioston henkilöstöstä, vei jälleen kerran Sotilasurheiluliiton mestaruuden parantamalla peliään loppua kohden. B-sarjassa mestaruuteen ylsi Keuruun Varuskunnan Urheilijat (KouVU) ja varusmiesten mestaruuden vei Säskylän Varuskunnan Urheilijat (SäkVU), joka voitti Kontiolahden VU:n vasta jatkoajan jälkeen.

Henkilökunnan sarjoissa KontVU I:n alkua oli kivinen. Joukkue kärsi avausottelussaan tappion Porkkalan VU:lle maalein 3-4, mutta alkulohkon toisessa ottelussaan löi Luonetjärven VU:n 4-2 ja selvisi näin välieriin. Välierässä vastaan asettui Helsingin VU I (kadetit), joka joutui taipumaan jatkoajalla maalein 5-4. Loppuottelussa vastaan asettui jälleen Porkkalan VU. KontVU nöyryytti oikein isännän ottein Porkkalaa ja otti mestaruuspytyksen haltuunsa varsin selkein 9-3 lukemin. KontVU I:n tehomiehiä turnauksessa olivat Taneli Horttanainen ja Heikki Kallio, jotka molemmat takoiivat turnauksessa viisi maalia ja ottivat pistepörssin kaksoisvoiton tehoilla 5+2=7.

B-sarjassa KontVU II:n tie katkesi alkulohkoon. Hallin VU voitti isäntäjoukkueen niukasti 1-0 ja tuleva mestari Keuruun VU

7-3. Joukkue saatiin koottua vasta turnaukseen eikä yhteispeli sujunut aivan toivotulla tavalla.

Varusmiesten sarjassa KontVU I selvitti tiensä puolivälieriin voitettuaan alkulohkossa Keuruun VU II-joukkueen 1-0, Sodankylän VU:n 2-1 ja Hallin VU:n 7-0. KontVU II:n taival taas päättyi alkulohkoon, joukkueen pelattua tasan 4-4 Keuruun VU I:n kanssa ja kärsittyä tappiot 1-5 Luonetjärven VU:lle sekä 1-7 mestari-Säskylälle.

Puolivälieräottelussa KontVU I vei Keuruun VU I-joukkueita mennen tullen lukemin 6-1 ja välierässä Tampereen VU:ta 3-1. Loppuottelussa Säskylää vastaan isännät johitivat kahteen otteeseen, mutta SäkVU nousi varsinaisella peliajalla kaksi kertaa tasoihin ja menttiin jatkoajalle. Jatkoajalla ehkä hieman onnekaastikin Säskylä sutaisi itselleen voittomaalin ja vei vm-sarjan mestaruuden. KontVU:n tehomiehiä olivat Jari Aromaa (3+4=7), Janne Pakarinen (5+1=6), Henri Holopainen (2+4=6) ja Lauri Jurvainen (4+1=5). Turnauksen ehkä paras maalivahti KontVU I:n Jari Huttunen loukkaantui alkusarjan viimeisessä pelissä eikä päässyt näyttämään parastaan ratkaisuotteluissa. Tilalle pikakomennuksen saanut Mikko Riikkinen suoriutui omasta urakastaan kiitettävästi vaikka onkin pääasiassa tottunut torjumaan kiekkoja.

Molemmissa turnauksissa tärkein henkilö on kuitenkin ollut toimistos sihteeri Mari Nyysönen, joka on tehnyt huikean suorituksen pyörittäessään kilpailutoimistoja ja siitä suuret kiitokset Marille.

Teksti: Esa Kärki

Kuvat: Mari Nyysönen

Sotilasurheiluliiton salibandymestarit 2003 Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat.

Tapahtumia varusmiesten sarjasta

Partiosuunnistuksen Suomenmestaruus kruunasi urheiluvuoden

Teksti: Liikuntakasvatusupseeri luutnantti Esa Kärki
Kuvat: KeSR

Pohjois-Karjalan Prikaatin ehdottomasti kovin urheilusuoritus vuonna 2003 oli partiosuunnistuksen sotilaiden Suomenmestaruus. Edellisen vuoden kitkerä tappio Maanpuolustuskorkeakoulun partiolle unohtui hetkessä, kun kapteeni Jouni Nykänen, yliluutnantti Jukka Päivinen, jääkäri Jussi Koskinen ja jääkäri Heikki Räisänen veivät mestaruuden lähes viiden minuutin erolla rakkaaseen kilpakumppaniimme Savon Prikaatiin.

Helpolla ei mestaruus irronnut, sillä vielä yöosuuden jälkeen partiomme oli neljäntenä lähes neljä minuuttia Maanpuolustuskorkeakoulun partiota jäljessä, mutta päiväosuuden nopein aika ja käsikranaatinheiton pienimmät sakkominuutit siivittivät partiomme upeaan voittoon.

Muutoin Keuruulla pidettyjen suunnistuksen sotilas-SM-kilpailujen saalis jäi laihahkoksi. Jouni Nykänen sijoittui yleisen sarjan seitsemänneksi ja Jukka Päivinen H40 -sarjassa kuudenneksi. Yleismestaruuspisteissä prikaati sijoittui neljänneksi.

Ammunnan SM-kilpailuista jälleen mestaruuksia

Ammunnan sotilas-SM-kilpailuissa Sodankylässä Pohjois-Karjalan Prikaatin ampujat saavuttivat kaksi Suomenmestaruutta, kolme hopeaa ja yhden pronssin. Mitalirohmu oli alikersantti Miikka Ukkonen, joka ampui kisojen tuplamestariksi; varusmiesten rynnäkkökiväärin 6+6+6 laukauksen kisassa

sekä vakiokiväärin 20 laukauksen makuuammunnassa. Lisäksi Ukkonen sijoittui yhdessä alikersantti Kalle Sihvon kanssa pronssille vakiokiväärin joukkuekilpailussa.

Luutnantti Pasi Koivunen sijoittui SM-hopealle vapaapistoolin 60 laukauksen kisassa ja oppilas Hanna Hartikainen nappasi SM-hopeaa naisten rk 3x5 laukauksen kisassa.

Arvostetun Parolan Kilven tavoittelussa sijoitus oli tällä kertaa viides ja yleismestaruuspisteissä prikaatimme sijoittui suunnistajien tapaan neljänneksi.

Yleisurheilijat kisailivat ympyräkaupungissa

Yleisurheilun sotilas-SM-kilpailuista prikaatimme urheilijat toivat totutusti muutamia SM-mitaleja. Liekö Haminan ympyrät pyöritäneet yleisurheilijoiden päät sopivasti, sillä alokas Jouni Raassina ponnisti korkeushypyssä hopealle ja jääkäri Tomi Rätty pyörähteli moukarinheitossa itsensä pronssiselle mitalille. Maastojuoksun 35 v-sarjassa kapteeni Jouni Nykänen jäi harmittavasti vain viisi sekuntia pronssista ja sijoittui neljänneksi. Yliluutnantti Mikko Pesonen parantaa vuosi vuodelta ja sijoittui tällä kertaa heti Nykäsen jälkeen jo viidenneksi.

IMpa:n kilpailujen satoa

Jalkapalloilijat kokivat Maanpuolustusalueen mestaruuskilpailuissa, jotka samalla olivat karsinnat prikaatimme järjestämään lopputurnaukseen, sekä ilon että todellisen

pettymyksen tunteita; joukkue teki neljässä pelissä kolmesta maalista vastustajan ja yhden omaan verkkoon. Tuo oma maali oli kohtalokas, sillä se pudotti joukkueemme loppuottelusta ja samalla myös SM-lopputurnauksesta. Turnauksen maalikuningas löytyi prikaatistamme. Puolustajan paikalla pelannut ikiliikkuja, alokas Sami Ahonen ampui pallon peräti neljästi vastustajan verkkoon. Häntä hyvin säestivät kapteeni Mika Kuutsa ja alokas Markus Hirvonen kahdella maalillaan. Jalkapallosta tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

Suunnistuksen Maanpuolustusalueen kilpailuissa kapteeni Jouni Nykänen otti vakuuttavan mestaruuden yleisessä sarjassa. Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan majuri Heikki Peltola jäi Nykäsestä 47 sekuntia. Alokas Jussi Koskinen suunnisti varusmiessarjassa hopealle ja johdatti joukkuekilpailussa prikaatin neljänneksi.

Ampumamestaruuskilpailuissa luutnantti Antti Hämäläinen uusi jälleen henkilökunnan rynnäkkökiväärin 6+6+6 laukauksen kilpailussa Maanpuolustusalueen mestaruuden. Hämäläinen ja kapteeni Juha Kosunen sijoittuivat rk 6+6+6 ls joukkuekisassa pronssille.

Luutnantti Pasi Koivunen tähtäsi vapaapistoolilla hopealle ja oppilas Hanna Hartikainen otti puolestaan mestaruuden naisten rynnäkkökiväärin 3x5 laukauksen kisassa ja pronssia 6+6+6 laukauksen kisassa. Yleismestaruuspisteissä Pohjois-Karjalan Prikaati

sijoittui neljänneksi ja varusmiesten yleismestaruuspisteissä viidenneksi.

Sotilasurheiluliiton kilpailuista menestystä

Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat onnistui lähes tyhjentämään pöydän isännöimissään SotUL:n salibandyestaruuskilpailuissa, jotka järjestettiin syyskuussa Enon Liikuntahallissa. Henkilökunnan A-sarjassa Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoiden I-joukkue voitti Sotilasurheiluliiton salibandyestaruuden ja varusmiesten I-joukkue taipui vasta finaalin jatkoajalla Säskylälle ja sai kaulaansa hopeiset mitalit. Turnauksesta tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

SotUL:n kamppailupäiviltä Helsingistä ei tänä vuonna ollut tuomisina edellisvuosien kaltaista menestystä. Ainoastaan rajajääkäri Anssi Pietarinen (P-KR) sijoittui mitaleille. Pietarinen otti tekniikkanyrkkeilyn 71 kilon sarjassa pronssia. KontVU:n paraatilajina ollut sotilaspenkkipunnerrus meni tällä kertaa totaalaisesti penkin alle punnertajien pudotettua painoaan liian rankasti ennen kilpailua. Tämä kostautui ja vei voimat ennakkoon kovimmilta mestariehdokailta.

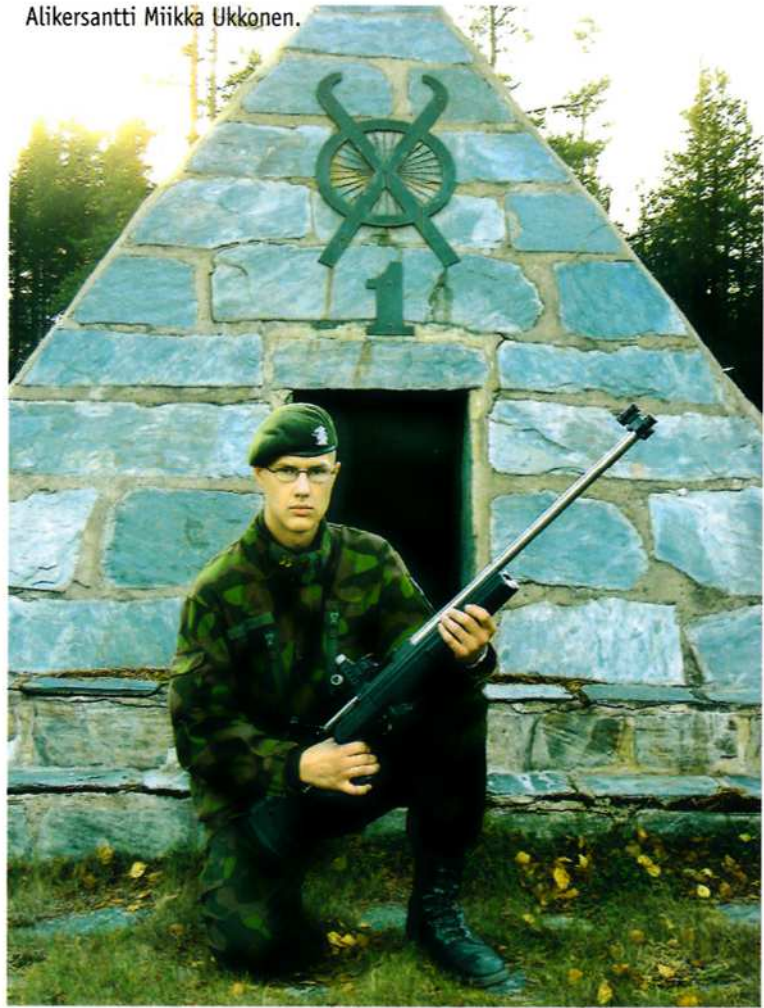
Ilma-asemestaruuskilpailut Kuortaneella toivat KontVU:lle yhden mitalin. Mikko Puhakka ampui ilmakiväärin Y45 -sarjassa pronssille.

Liikuntakoulutukseen laatu

Liikuntakoulutuksesta tehdyt kyselyt varusmiesten keskuudessa ovat tuoneet esiin puutteet liikuntakoulutuksessa. Etenkin erikois- ja joukkokoulutuskaudella liikuntakoulutuksen määrä ja ennenkaikkea laatu eivät vastaa nyky varusmiehen toiveita liikunnasta.

Toki laatuasiassa täytyy ottaa huomioon sellainen asia, että liikuntakoulutuksen vertaamiseen varusmiehillä on kuitenkin jonkinmoinen pohja jo lapsuudesta ja nuoruudesta, alkaen jumppakerhoista ja liikuntatunneista aina urheiluseurojen valmennukseen. Toisin on esim. ase- ja

Alikersantti Miikka Ukkonen.

ampuma- tai taistelukoulutuksen osalta. Varusmiehet ovat ensimmäistä kertaa, ainakin pääosin, tekemisissä taisteluun liittyvissä koulutuksissa, jolloin heillä ei ole aiempaa vertailukohtaa.

Mutta se ei selitä kokonaan sitä, miksi varusmies ei ole tyytyväinen liikuntakoulutukseen. Moni meistä voi katsoa peiliin ja todeta, että paremminkin sen voisimme toteuttaa. Mikä sitten on tärkeysjärjestys puolustusvoimissa? Edelleen moni meistä ajattelee, että tärkeimpiä ovat juuri edellä mainitut ase- ja ampuma- sekä taistelukoulutus. Aivan, mutta miten saadaan varusmies paremmin kestämaan taistelukoulutuksen rasituksia kuin liikunnan keinoin fyysistä kuntoa kohottamalla. Liikunta tukee erittäin oleellisesti juuri heikkokuntoisempien kehittymistä taistelukuntoiseksi.

Miksi sitten erikois- ja joukkokoulutuskaudella tarvitsee panostaa liikuntaan, kun

varusmies on jo taistelukuntoinen? Liikunta tasapainottaa muuta fyysistä koulutusta. E- ja J-kaudella liikunnan ei välttämättä tarvitse olla enää kuntoa kohottavaa, paitsi jos muu koulutus on pitkään erityisen kevyttä. Päinvastoin liikunta tulisi olla palauttavaa ja ennen kaikkea virkistävää, jolloin se auttaa varusmiestä jaksamaan seuraaviin taisteluihin. Vai voisimmeko järjestää jotain muuta yhtä virkistävää koulutusta? Äkikseltään ei tule yhtä hyviä ja helposti toteutettavia mieleen.

Liikuntakoulutuksen päämääränä on pysyvän liikuntaharrastuksen edistäminen eikä ainoastaan fyysisen kunnan kehittäminen.

Viime vuosina liikuntakoulutusta on rummutettu yhtenä tärkeimmistä varusmiesten koulutusaiheista. Miksikö?

- Koska tehtyjen tutkimusten mukaan taistelija tulee olla 12 minuutin juoksupätkällä

mitattuna 2800 metrin kunnossa pystyäkseen toteuttamaan hänelle määritetyt suoritusvaatimukset. "Varusmiesten fyysinen suorituskyky on saatava sellaiselle tasolle, että he kykenevät joukkonsa mukana reserviin siirrettäessä täyttämään menestyskellisesti omat puolustushaaran, aselajin ja koulutushaaran mukaiset taistelutehtävänsä vähintään kahden viikon ajan jatkuvassa taistelukosketuksessa ja käyttämään kaikki voimavaransa yhtämittaisesti 3-4 vuorokautta kestävään vaativaan ratkaisutaisteluun." Ja tässä vaiheessa tulee muistaa se tosiasia, että fyysinen ja henkinen kunto kulkevat käsikädessä. Mitä parempi fyysinen kunto on sen paremmin kestää myös henkinen kantti.

- Koska nuorison fyysinen kunto 12 minuutin juoksutestillä mitattuna on reilussa kahdessakymmenessä vuodessa romahtanut peräti 304 metriä! Huippuvuonna 1979 varusmiesten tulotestin (1. testi) keskiarvo oli 2760 metriä, kun vuonna 2002 vastaavan testin keskiarvo oli enää 2456 metriä.

- Koska puolustusvoimat on viimeisin taho, joka todella voi vaikuttaa nykyisten nuorten asenteeseen oman fyysisen kunnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi. Ja sitä kautta vähentää yhteiskunnalle aiheutuvia sairaus- ja työkyvyttömyyskuluja. Eli tässä tulee eteen kipinän saaminen ja/tai vahvistaminen pysyvään liikuntaharrastukseen. On myös puolustusvoimien etu, että reserviläinen pysyy hyvässä fyysisessä kunnossa. Reservissä ei enää ole päivittäisiä taisteluharjoituksia, mutta liikuntaa voi olla!

Kymmenisen vuotta takaperin tehtyjen tutkimusten mukaan todettiin, että nuorison liikuntaharrastuneisuus oli muuttunut kestävyysliikunnasta mm. kuntosaliharjoitteluun, joka näkyikin mm. varusmiesten lihaskuntotestitulosten kohentumisena. Nyt tämäkin noususuuntaus on taittunut ja myös nuorison lihaskunto on heikentymässä entisestään. Siinä muutamia perusteita liikunnan lisäämiseksi ja ennen kaikkea laadun parantamiseksi varusmiespalvelukseen.

Ja lopuksi kaikille muistutuksena, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu ovat sotilaslajeja. Ja kaikki liikunta on hyödyksi myös soti-

laskoulutuksessa! Kokeile rohkeasti myös itsellesi outoja lajeja, ei kilpailumielessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Lisätietoja Pääesikunnan koulutusosaston pysyväisasiakirjoissa (PAK) A 01:05.01.01 ja C 01:03.

Pohjois-Karjalan Prikaatin mestarit 2003

Maastojuoksu

Yleinen	kapteeni Jouni Nykänen
35 v	yliluutnantti Pekka Peltoniemi
45 v	yliluutnantti Heikki Rosenius
N	alokas Jenni Kapanen
Vm	alokas Jussi Koskinen
Yksikkömestaruus	Jääkärikomppania

Yösuunnistus

Yleinen	majuri Risto Vairinen
35 v	yliluutnantti Pekka Peltoniemi
Vm	jääkäri Jukka Lindfors
Yksikkömestaruus	Kranaatinheitinkomppania

Partiosuunnistus

A-sarja	Jääkärikomppania II (kers Topi Pitkänen, upskok Sami Hovinen, jääk Mikko Mertanen, jääk Sami Ahonen)
B-sarja	Kranaatinheitinkomppania (ylil Heikki Rosenius, ylil Mika Räisänen, ltn Antti Hämäläinen, kers O Lång)
Yksikkömestaruus	Aliupseerikoulu

Liikunta elämäntapana

Ihmiskeho on suunniteltu selviytymään tietyn tasoista fyysisistä suorituksista. Menneinä aikoina suuri osa näistä kuului vielä arkielämään. Nykyisin meidän jokaisen on itse aktiivisesti nähtävä vaivaa pitääksemme kehomme fyysisesti vireessä.

Terveys on voimavara, jota voidaan lisätä liikunnalla. Liikunta on jopa terveyden ehto. Se pitää yllä fyysistä kuntoa, jota tarvitaan normaalista elämästä selviytymisessä. Liikunta onkin tehokkain yksittäinen keino ylläpitää sekä henkistä että fyysistä hyvinvointia. Liikunnan laatuun ja määrään vaikuttavat ihmisen omat mieltymykset, tavoitteet ja kunto sekä vuodenaika. Liikuntalajia valittaessa kannattaa ottaa huomioon myös työn vaatimukset ja muu vapaa-ajan toiminta.

Mitä hyvä kunto on?

Joidenkin mielestä hyvä kunto tarkoittaa, ettei ole sairas, joidenkin mielestä taas on kyse siitä, kuinka nopeasti pystyy juoksemaan maratonin. Vanhemmalle hyvä kunto voi merkitä eroa itsenäisen ja muiden varassa elämisen välillä. Terveyteen ja kuntoiluun liittyvän tutkimustyön ansiosta kuntoa voidaan mitata ja kunnan tasosta riippuen jokaiselle voidaan suunnitella myöskin

kuntoaan vastaava harjoitusohjelma. On muistettava, että kunnan tason mitta on jokaisella yksilöllinen. Yhdelle sopiva kunto ei välttämättä merkitse hyvää kuntoa toiselle.

Jokainen hyötyy kuitenkin liikunnallisesti aktiivisesta elämäntavasta ja voi kohentaa kuntoa sen avulla. Terveyskuntoa ei voi varastoida! Usein luullaan, että nuorena hankittu hyvä kunto kestää läpi elämän. Se ei pidä paikkaansa! Lihakset viettävät pekkaspäiviä aina kun se on mahdollista ja ovat luonteeltaan laiskoja! Terveyskuntoa on pidettävä jatkuvasti yllä, sillä hyväkin kunto alkaa laskea, jos liikunnan lopettaa. Esimerkiksi jo parin viikon vuodelepo heikentää selvästi lihaskuntoa.

Liikunnan varsinainen merkitys on liikkeessä oleminen, fyysinen aktiivisuus ja kehon käyttäminen. Liikuntamuodon valinta ei ole ratkaisevaa, sillä polttopuiden pilkkominen tai portaissa juokseminen on liikuntaa siinä missä sulkapallo tai lenkkeilykin. Mutta

toisaalta liikunnan tulisi kuormittaa kehoa toisella tavalla kuin esim. työ. Olipa työ kuinka fyysistä tahansa, se rasittaa pääosin samoja lihasryhmiä. Tällöin liikunnan tulisi aktivoida muita lihasryhmiä, mutta kuormittaa myös työssä käytettäviä lihaksia eri teholla.

Liikunta ei saisi olla koskaan vain ikävä velvollisuus! Ohjelmat ja taulukot ovat toissijaisia liikkumisen iloon verrattuna. Jos jostain syystä lihaksesi ovat viettäneet pekkaspäiviä, aloita varovasti. Aloita siitä lajista, joka on sinulle jo ennestään tuttu, lisää uusia lajeja pikkuhiljaa ja kokeile rohkeasti uusia liikuntamuotoja.

Lisäämällä liikunnan päivittäiseen elämään, saat siitä monenlaista hyötyä. Liikunnan harrastaminen vähentää mahdollisuutta sairastua sepelvaltimotautiin, aikuisiän diabetekseen ja auttaa painonhallinnassa. Liikunta alentaa sydämen leposykeä, pienentää verenpainetta, parantaa hapenottoa eli sydän pystyy pumppaamaan lihaksille entistä tehokkaammin happea ja verta, ja lihakset pystyvät hyödyntämään tätä happea paremmin. Liikunnalla parannat myös stressinsietokykyä. Kohtuullisella liikunnalla parannat yleistä vastustuskykyä ja vähennät sairastuvuutta tavallisiin flunssiin. Liiallinen liikunta ja elimistön ylipuolustila puolestaan taas altistavat flunssaan. Pysäytä ylipuolustila heti ensioireiden ilmaannuttua.

Hyvän olon määrä lisääntyy, jos säännöllisen harjoittelun lisäksi tarkistat myös ruokavaliotasi ja lopetat tupakanpolton. Toisaalta fanaattinen heittäytyminen raskaaseen harjoitteluun saattaa olla pakoa toisenlaisista ongelmista. Jos aikaa ei jää muuhun kuin harjoitteluun, saattavat takana piilevät ongelmat kärjistyä. Muista ajatella aina itseäsi kokonaisuutena. Nykytieteen mukaan terveystieteiden mukaan terveysliikunnan minimi energiainkuluksena laskettuna on 1000 kcal / viikko.

Jo pienillä asioilla on merkitystä! Liiku 15 min päivässä, niin liikut viikossa 2 tuntia enemmän! Terveydelle suositeltavat 10 000 askelta (5 km) voi kerätä pienemmissäkin erissä päivän aikana.

Terveystieteiden suositus sisältää useampana päivänä viikossa kohtuukuormittaista liikuntaa, kuten kävelyä vähintään 30 minuutin ajan. Kohtuukuormittainen tarkoittaa, että liikkuja hikoilee ja hengästyy (muista neljän P:n sääntö: Pitää Pystyä Puhumaan Puuskuttamatta). Lisäksi viikotaiseen ohjelmaan tarvitaan säännöllistä lihasvoimaa ja nivelten liikkuvuutta ylläpitävää fyysistä aktiivisuutta.

Muistathan laskukaavan, mistä näkyy, kuinka paljon meillä on aikaa esim. arkiaktiivisuudelle. Viikossa on 168 tuntia, nukkumiseen käytetään 49-56 tuntia, liikkumiseen 3-4 tuntia ja muuhun aktiivisuuteen jää 115 tuntia, josta työ verottaa 40-50 tuntia. Paljon on siis aikaa tehdä jotain oman kehon hyväksi yksin tai hyvässä seurassa kokeillen monipuolisesti kehoa rasittavia lajeja.

Aloittelevan kuntoilijan ohjelmassa ei ole sijaa kilpailulle ketään tai mitään muuta kuin omaa itseään vastaan. Nyrkkisääntönä voidaan pitää, että jos olet ollut kymmenen vuotta harjoittelematta, sinulta menee 10 kuukautta peruskuntotason saavuttamiseen. Osa harjoittelun taitoa on välttää hoppulua. Oikotietä ei ole.

Harjoittelu vaatii hikeä. Ensimmäiset viikot/kuukaudet ovat työläitä ja panevat itsekurin koetukselle.

Lähde: Karjalan Lennoston joukko-osastotiedote Kajo 19.10.2003/Tanja Pekkarinen.

Teksti: Liikuntakasvatusupseeri luutnantti Esa Kärki
Kuva: Toimitus

Kuntokampanja siviilityöntekijöille:

Osallistuessasi Puolustusvoimien kuntotesteihin tammi-maaliskuussa 2004, saat valintasi mukaan kävelysauvat tai jumppakepin henkilökohtaiseen käyttöösi rajoittamattomaksi ajaksi - ja vielä veloituksetta !!

Tästä ei tarjous voi enää parantua!
Ilmainen kuntotesti - ilmainen liikuntaväline!
Toimi nopeasti, tarjous on voimassa niin kauan kuin tavaraa riittää.

Kysy lisätietoja liikuntakasvatusupseerilta.

Rynnäkkökivääri Valmet M82:n lyhyeksi jäänyt tarina

Teksti ja kuvat: Robie Kulokivi
s-posti: weretco@nettilinja.fi

Lyhennetylle rynnäkkökiväärille alkoi olla laajemmat markkinat 1970 -luvulla jalkaväen taistelujoukkojen yleistymisen myötä. Toistuva liikkuminen ahtaassa miehistönkuljetusvaunussa todettiin hankalaksi pitkähkällä kiinteäperäisellä rynnäkkökiväärillä. Asutuskeskuksissa ja rakennuksissa liikkuminen tai jopa laskuvarjohyppy puolsivat osaltaan lyhyttä rynnäkkökiväärirakennetta, kuitenkin tulivoimasta tinkimättä. Perusratkaisuna oli varustaa tuotannossa oleva rynnäkkökiväärimalli taittuvalla olkatuella, mutta muitakin lähestymistapoja harkittiin. Toinen Suomessa rynnäkkökiväärejä valmistaneista asetehtaista (nythän kumpakaan ei enää ole) kehitti oma-aloitteisesti erikoisen lyhennetyn rakenteen, minkä palautamme aiheellisesti mieleen tämän artikkelin yhteydessä.

Rynnäkkökivääriaseen lyhentämisestä yleensä

Teknisesti yksinkertaisinta on lyhentää olemassa olevaa rynnäkkökiväärimallia suunnittelemalla siihen taittuva olkatuki ja mahdollisesti lyhentämällä piippua.

Ratkaisuun sisältyy muutamia harkittavia kompromisseja. Olkatuen nivelmekanismiin ja lukituksen tulee olla luotettavia ja toimintavarmoja. Käyttäjä joutuu kuitenkin toistuvasti käyttötarkoituksensa mukaan kääntelemään olkatukea. Valitettavasti monet rakenteet ovat käyttöergonomialtaan heikompia kuin kiinteät olkatuet. Kuljetus-asentoon taitettuna muodostuu ase varsin paksuksi ja olkatuki saattaa vaikeuttaa esimerkiksi vaihtimen tai lippaansalvan käyttöä. Piipun lyhentäminen vaikuttaa rynnäkkökiväärin tekniseen toimintaan ja am-

pumatarvikkeen ballistisiin ominaisuuksiin, mikä ilmenee esimerkiksi syöttöhäiriöalttisuuden lisääntymisenä ja luodin merkittävästi pienentyvänä lähtönopeutena. Taittuvan olkatuen tilalla voi käyttää lineaarisesti lyhennettävää ja pidennettävää olkatukea, jolloin vältytään saranoidun rakenteen heikkouksilta. Pituuden säästö kyseisellä niin sanotulla teleskooppirakenteella ei kuitenkaan ole yhtä suuri kuin taittuvalla olkatuella.

Erikoisempi tapa lyhentää rynnäkkökiväärin perusrakennetta on siirtää liipaisinmekanismi kahvoineen reilusti aseensivulle lipaskiinnityksen etupuolelle ja muodostaa olkatuki aseensivun rungosta. Tätä tapaa käyttäen joudutaan kuitenkin suunnittelemaan enemmän muutoksia asekonstruktiolle kuin jos käytetään taittuvaa olkatukea. Samalla

on mahdollista säilyttää alkuperäinen, ballistisesti optimaalinen piipun mitta eikä käyttäjän tarvitse alati säädellä aseensivun olkatukea. Termiä "bullpup" käytetään yleisesti kuvaamaan tämän kaltaista lyhennettyä rakennetta. Tämä englanninkielinen termi, josta ei ole suomenkielistä käännöstä, lie-nee ollut käytössä 1950-luvun alusta. Tällä tavalla lyhennettyjä rynnäkkökiväärejä on suunniteltu ja valmistettu jo yli 50 vuotta. Tunnetuimmat lyhennetyn rakennepereheen prototyypit ovat brittiläinen EM1, belgialainen malli 2 (FAL:n esiaste) ja amerikkalainen T31, kaikki 1940 -luvun lopusta.

Valmet Oy otti lyhentämisen lähtökohdaksi valmistamansa aivan tavallisen 7.62x39mm M62-76 teräslevyrunkoisen rynnäkkökiväärin ja muokkasi siitä 1970-luvun lopussa kiinteästi lyhennetyn version prototyypin. Seuraavassa tutkimme, mitä muutoksia oli tehtävä sekä mitä muutokset aiheuttavat käytettävyyteen.

Kaupallinen Valmet-malli 255

Prototyypivaiheen ja markkinoinnin aikana Valmetin lyhennetty ase tunnettiin nimillä M76 short, model 255 470 (kal. 5,56x45mm) ja model 255 490 (7.62x39mm). Sarjatuotannossa käytettiin M82 -mallimerkintää.

Olkatukirakenne

Olkatuki on yhtenäinen valettu muovipäällysteinen mustaksi maalattu uretaanikapale. Olkatukeen on integroitu olkalevy, pistoolikahva ja kädensuojus. Pistoolikahvan ja kädensuojuksen sivut on

karhennettu liukkauden estämiseksi. Olkatuen peräpäässä, vasemmalla puolella on kantohihnan kiinnityspiste. Etummainen kiinnityspiste on olkatuen etupään kiinnitysholkissa.

Pistoolikahvan etupuolelle kiinnittyy liippsimen suojakaari kahdella ruuvilla.

Olkatuki kiinnittyy aseeseen runko-osiin peräpäähän ruuvilla ja etupään holkilla, joka kiristetään paikalleen kahdella toisensa lukitsevalla mutterilla.

Muovisen olkatuen materiaalivalintaan (uretaani) vaikutti sen keveys, mutta samalla se on osoitus siitä, ettei Suomessa hallittu muovisten olkatukien valmistusta vielä 80-luvun alussa. Rakenteen on varsin helposti murtuva eikä ole riittävän kenttäkelpoinen. Maalipintaan ilmestyy kolhujen myötä lohkeamia. Ensimmäisten prototyyppien olkatukimateriaali oli pähkinäpuu, puiset olkatuet olivat saman mallisia kuin tuotantoversiossa.

Tähtäimet

Molemmat tähtäimet kiinnittyvät aseeseen piippuun. Tähtäinlinja asetuu noin 25 mm vasemmalle piipun keskiakselista, mutta ei merkittävästi enemmän piipun keskiakselin yläpuolelle verrattuna 762 RK 62 -rynnäkkökivääriin, vaikka tähtäimien jalat näyttävät korkeilta. Tähtäimien sijoittaminen näin poikkeavasti ei ole ennenkuulumatonta esimerkiksi rata-aseissa, mutta viranomaisaseissa sijoitus aiheuttaa kompromissejä; korkean rakenteen vuoksi tähtäimien jalat ovat alttiit vahingoittumiselle esimerkiksi asetta pudotettaessa ja ammuttaessa suojaavan esteen takaa oikealta puolelta suojaan (puun runko, talon nurkka tms.) nojaten saattaa tähtäinlinja etu- ja takatähtäimen välillä estyä. Etutähtäin, joka on nelisivuinen tolppajyvä, säädetään kiertämällä pystysuunnassa tähtäimensiirtoavainta käyttäen. Takatähtäin säädetään sivusuunnassa löysäämällä alapuolen kiinnitys, naputtamalla varovasti haluttuun suuntaan ja kiristämällä kiinnitysmutteri. Rengastakatähtäin suojakorvakkeineen siirtyy kokonaisuudessaan leikkauksessaan ja keskikohta on merkitty takatähtäimen jalkaan. Säätyöpykälä ei kummassakaan tähtäimessä ole.

Aseen liippsinmekanismi kiinnittyy piippuun ja välittää työntövarren avulla liikkeen laukaisukoneistoon, joka sijaitsee perinteisellä paikalla aseeseen runkossa. Valmet M82-mallin tähtäimet kiinnittyvät molemmat piippuun. Kuvassa näkyy takatähtäin.

Laukaisukoneisto

Laukaisumekanismi kiinnittyy aseeseen piippuun melkein takatähtäimen rungon ja kaasukammion puoliväliin. Laukaisumekanismin runkorakenne on terästä ja lämpöeristyksen aikaansaamiseksi on varsinainen liippsin lujitemuovinen. Mikäli näin ei olisi, polttaisi käyttäjä liippsinsormensa esimerkiksi sarjatulen aikana.

Muut muutokset

Kaasumännän suojaputki on myös lämpöeristetty siihen niitatulla, profiililtaan neliömäisellä, muovisella kappaleella. Tämäkin rakenne estää käyttäjää polttamasta itseään ampumakäsittelyn yhteydessä tai sen jälkeen kuumentuneeseen kaasumännän suojaputkeen. Olkatukirakenteen poskituennan yläpuolella olevaan aseeseen kansirakenteeseen on myös kiinnitetty niitaamalla muovinen eristävä poskituki. Laatikon kannen ulosheittoaukon reuna on taitettu suojaavaksi lipaksi. Tällä on haluttu estää pienten roskien (noki, messinkijäysteet) lentämistä ampujan oikeaan silmään joka ampumahetkellä sijaitsee juuri ulosheittoaukon yläpuolella.

Koska vaihdin on olkatukirakenteen sisäpuolella, on siihen kiinnitetty kierrelitoksella erillinen vaihtimen nuppi sen käytön mahdollistamiseksi. Nupin voi kiertää irti esimerkiksi tähtäimensiirtoavaimella, mikäli olkatuki halutaan irrottaa aseeseen runkosta.

Nupin pää tulee esille aseeseen olkatuen oikealla puolella olevasta urasta, jossa on vaihtimen olkatuen muoviin upotetut asentomerkinnot. Merkinnot on maalattu siten, että ylin asento (varmistettu) on valkoinen, keskiasennossa (sarjatuli) on kolme punaista täplää ja alimmassa asennossa (kertatuli) yksi punainen täplä.

Muuta rakenteesta

Aseen purkaminen käyttöhuoltoa varten tapahtuu samalla tavalla kuin 762 RK 62:n purkaminen. Olkatukea ei tarvitse irrottaa, paitsi laajemmassa käyttöhuollossa tai kunnossapidon vuoksi. Mekaanisesti aseeseen lataus- ja sulkukoneisto on sama kuin kaikissa muissakin kotimaisissa rynnäkkökivääreissä. Aseen teräosat on fosfatoitu, kuten pääosassa muistakin Valmetin ja Sakon valmistamista rynnäkkökivääreistä. Lippaansalvan runko on lyhennetty alapäästään perusmalliin verrattuna.

Valmet M82 -rynnäkkökivääriin poikkeuksellisen lyhyt (20 mm) liekinsammutin, joka on samaa kappaletta kuin etutähtäimen jalka, on aukkorakenteeltaan hieman poikkeava. Siinä on kaksi sivulle aukeavaa leikkausta, joiden avulla teknisesti laukauksen yhteydessä pyritään kompensoimaan rekyyliliikettä. Suoraan alas on kuitenkin isompi avoin leikkaus, joka vastaavasti vie ruutikaasuja suoraan alaspäin nostaa aseeseen etupäätä sekä nostattaen myös pölyn tuliasemassa, mikäli ammutaan makuulta

(edestä katsottuna liekinsammuttimen muoto on hevosenkengän kaltainen).

Kaliiperin 5.56x45mm luistirakenne on kevennetty koneistamalla luistin peräpäähän molemmilta sivuilta terästä pois. Prototyyppiaseissa tällaista kevennystä ei ollut ja toimenpiteen tarkoituksena on jättää toistaiseksi mielestäni hieman epäselväksi.

Kun asetta kantaa hihnassa, asettuu aseeseen painopiste kuten taivutulla olkatuella varustettu rynnäkkökivääri yleensä. Käsiteltäessä asetta, ja erityisesti olkapäälle nostettaessa tähtäystä varten, tuntuu ase merkittävä takapainoisuus, jota korostaa aseeseen keskellä oleva pistoolikahva. Tämä edellyttää, että liikuttaessa ase käyttövalmiina olkalevyn tulee olla tukevasti olkapäätä vasten tai vaihtoehtoisesti tulenavaus tehdään ase vyötärön tasalta ja vasta suojassa otetaan tähtäystä ampuma-asento. Ammuttaessa makuulta voidaan 30 patruunan lippaalla ampua lipastuelta, mutta 15 patruunan lipasta käyttäen ammutaan pistoolikahvatuelta.

Puolustusvoimat innostuu harvoin

Valmet Oy lähti oma-aloitteisesti ja rohkeasti kehittämään tätä rynnäkkökivääriä lyhennettyä muunnosta ilman minkään suurasiakkaan varsinaista tilausta. Tavoitteena oli olla valmiina markkinoita varten toimivalla prototyyppillä, mikä onkin käsitykseni mukaan hyvä lähestymistapa, mikäli yrityksellä on siihen voimavaroja.

Pääesikunta ei osoittanut kiinnostusta M82 -rynnäkkökiväärikonseptille, eikä nähty vuonna 1981 edes jatkokehittelyn mahdollisuutta. Päätökseen vaikuttivat monet rakenteen käytettävyyden kompromissit. Puolustusvoimien hankkimat muutamat koe-kappaleet ovat Sotamuseon kokoelmissa.

Valmistettujen aseiden kokonaismäärä on n. 2000 kpl, joista pääosa on kerta-automaatteja kaliiperissa 5.56 mm ja viety Yhdysvaltojen harrastemarkkinoille vuonna 1983. Sarja-automaattisten viranomaisaseiden kokonaismäärä on valmistusmäärästä vain hyvin pieni osa ja niitä on kahdessa kaliiperissa: 7,62 mm ja 5,56 mm. Valmistettu-

jen aseiden sarjanumerot ovat ilmeisesti* alueella 160 000 - 162 000, prototyyppien sarjanumerot poikkeavat näistä varmasti merkittävästi. (*Tarkastamani aseyksilöt ovat sarjanumeroita välillä 161 593 - 161 970.)

Tätä artikkelia varten tutkituissa yksilöissä oli amerikkalaisen maahantuontiyhtiön nimitiedot merkitty etutähtäimen runkoon: "ODIN INTERNATIONAL LTD., Alexandria, VA, U.S.A.". Takatähtäimen ja aseeseen rungossa lukee "VALMET made in Finland". Takatähtäimen rungon etupäässä lukee "M82 Cal. 5,56mm (.223)".

Myöhemmin 80-luvulla valmistettiin Kuopion Asevarikolla (silloinen AseV1) kaksi lyhennettyä koerynnäkkökivääriä, jotka perustuivat jyrksittyrunkoiseen RK62 -malliin.

Konstruktio myötäili venäläistä lyhennettyä 5,45x39mm AKS-74U -rynnäkkökivääriä (katso Korpisoturi vuodelta 1994) ja siinä oli taivutava olkatuki sekä lyhennetty piippu. Tämän kokeilu kartutti Sotamuseon kokoelmia, eikä johtanut muuhun. Näinä päivinä on erikoisjääkärien lyhennettyjen aseiden määrällisesti vähäiset tarpeet täytetty ulkomailta hankituilla aseilla, myös Rajavartiolaikoksen joukkojen osalta.

Kaksi tapaa lyhentää perusrynnäkkökivääriä; taivutava olkatuki tai kiinteästi lyhennetty rakenne. Aseet ylhäältä alas; 762 RK 62 TP taivutavalla olkatuella, 5.56 Valmet M82 kiinteästi lyhennetty ns. "bullpup" ja 762 RK 62 -perusrynnäkkökivääri.

Suomessa viranomaiskäsiseiden teollista tuotantoa ja kehittämistoimintaa ei enää ole. Ainoa sarjavalmistuksen tunnusmerkkejä täyttävä, aiheeseen liittyvä tuotannonlaji tulee lähitulevaisuudessa olemaan tarpeettomien aseiden deaktivointi (pysyvästi toimintakunnottomaksi saattaminen) tai hävittäminen.

Entä miten muut lyhensivät

Samanlaista (Kalashnikovin) perusrakenteen lyhentämistä kuin Valmet Oy teki, ovat kokeilleet kiinalaiset ja israelilaiset asevalmistajat, todennäköisesti yhtä huonolla markkinointimenestyksellä. Mielenkiintoista on, että venäläiset ovat tehneet saman "bullpup"-käsittelyn Dragunov -tarkkuuskivääriä.

Parempi tapa lähestyä tätä lyhyttä konstruktioita on rakentaa ase alusta asti sen pohjalta. Edellämämainitut ovat kaikki muunnoksia olemassa olevasta aserakenteesta ja sisältävät näin ollen merkittävästi enemmän kompromisseja kuin varta vasten lyhyeksi suunniteltu rynnäkkökivääri. Itävaltalainen AUG, ranskalainen FAMAS ja brittiläinen L85 edustavat käytössä olevia rynnäkkökiväärejä, jotka ovat jalkaväen käsiseiteitä,

alkuperäiseltä rakenteeltaan lyhyitä ja niissä liipaisukoneisto on merkittävästi lippaankiinnityksen etupuolella. Aseen sulku- ja laukaisukoneiston runko muodostaa olkatuen. Kahden ensin mainitun runkorakenteissa lujitemuoveilla on erityinen painoarvo, kuten monissa käsiaserakenteissa nykyisin.

Lopuksi

Valmet M82 -rynnäkkökiväärin asehistoria on varsin lyhyt, mutta ainakin mainitsemisen arvoinen. Toivottavasti joku Valmetin projektissa mukana olleista kirjoittaisi vielä lähitulevaisuudessa hieman tarkemmin aseiden kehityskaaresta. Julkista dokumentoitua tietoa ei kovin paljon ole, mutta sen olemassa olevan kautta voimme pohtia sitä päivää, jolloin suomalaisen rynnäkkökiväärin ei tehdä edes varaosia.

Tutki lisää lähteitä

- Schutzenwaffen heute 1, s.211-212, DDR, Berlin 1990
- Aseuunnittelua Suomessa, Timo Hyytinen, s. 84-85, Jyväskylä 2001
- Arma fennica 2, Timo Hyytinen, s.338, Jyväskylä 2002
- Sotilaskäsiaseet Suomessa 2, Markku Palokangas, s.360-361, Vammala 1991
- Jane's Infantry Weapons 1981-82, s.125, UK, London 1981
- www.valmet-weapons.com

Tekniset tiedot

Mallitunniste	M82, M76 short, Model 255 470 ja 490
Kaliiperi	5,56x45mm ja 7,62x39mm
Toiminta	kaasutoiminen, sarja-automaatti
Patruunamäärä	5, 15 tai 30 patruunaa
Lipastyyppi	tankolipas, kaksirivinen
Hylsynpoisto	oikealle etuviistoon
Aseen paino	ilman patr. 3,3 kg
Paino ladattuna	30 patr. n. 3,9 - 4,2 kg (riippuen kaliiperista)
Pituus	710 mm
Piippu	415 mm
Vaihdin	yksi valkoinen täplä (yläasento), varmistettu kolme punaista täplää (keskiasento), sarjatuli yksi punainen täplä (ala-asento), kertatuli
Viritin	kiinteä viritintappi luistissa
Tähtäin	diopteri, asettuvat vasemmalle piipusta
Huomautukset	aseella voi ampua vain oikealta olkapäältä
Valmistaja	Valmet Oy, Jyväskylä
Muut tiedot	aseesta valmistettu myös kerta-automaattinen versio

M82 purettuna laajempaa käyttöhuoltoa varten. Olkatukirakennetta ei tarvitse irrottaa normaalissa käyttäjän suorittamassa ammunnan jälkeisessä huollossa.

**KONTIOLAHDEN
OSUUSPANKKI**

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

*Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry*

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

VMTK -varusmiesten puolesta

"Nyt pääsi kyllä jätkä helppoihin hommiin", sanoivat tupakaverini Aliupseerikoulussa, kun minut valittiin VMTK:n puheenjohtajaksi. Niin luulin aluksi minäkin, mutta todellisuus olikin ihan toinen. Työ ei ole vain limppariautomaatin täyttöä ja lomakyytien järjestämistä vaan siihen kuuluvat kaikki sellaiset asiat, joiden tarkoituksena on parantaa varusmiesten viihtyvyyttä. Sen tehtävänä on myös toimia yhteistyössä prikaatin Killan ja sotilaskotiyhdistyksen kanssa.

Heti aluksi huomasimme, että toimistosta oli hävinnyt runsaasti tavaraa. Tuntui jotenkin käsittämättömältä, että tavaroita, jotka on hankittu nimenomaan parantamaan varusmiesten viihtyvyyttä, oli kadonnut erittäin paljon. Mutta maailmaan sopii myös epärehellisiä ihmisiä ja heidän takiaan monet muut sotilaat menettivät paljon. Saimme kuitenkin selvityksen tehtyä asiasta ja keskityimme uusiin haasteisiin.

Varusmiestoimikunnan yhtenä tehtävänä on toimia linkkinä palkatun henkilöstön ja varusmiesten välillä. Osa varusmiehistä käytti tätä linkkiä hyväkseen ja monia asioita saatiin eteenpäin. Ihmistyyppejä on niin useita erilaisia ja Puolustusvoimissa ei aina ajatella kaikkia päätöksiä yksittäisen taistelijan kannalta. Kaikilla ei ole silti rohkeutta mennä puhumaan ongelmistaan suoraan palkatulle henkilöstölle ja näissä tapauksissa on äärimmäisen tärkeää, että on joku taho, joka vie asiaa eteenpäin varusmiehen puolesta. Vain tuomalla ongelmakohtia esiin varusmiespalveluksen aikana näin suuri laitos voi kehittyä koko ajan paremmaksi.

Haluankin lausua tässä yhteydessä kiitokset VMTK-työn ohjaajalle yliluutnantti Pekka Matilaiselle, hänen sijaiselleen majuri Arto Muhoselle sekä pataljoonan komentaja Simo Antikaiselle siitä, että he viipymättä puuttuivat sellaisiin tapauksiin, jotka joiden-

kin mielestä tuntuivat vähäpätöisiltä, mutta merkitsevät paljon yksittäisille taistelijoille. Heidän kanssaan oli hienoa työskennellä, koska he luottivat minuun ja veivät asioita eteenpäin.

Olemme nyt saaneet varusmiestoimikuntatyön hyvälle mallille Pohjois-Karjalan Prikaatissa ja toivon, että työ saa myös hyvät jatkajat. Kun työn tekee hyvin, työstä tulee myös arvokkaampaa muiden taistelijoiden silmissä. Armeija ei ole aina pelkkää taistelua ja juuri silloin, kun ei taistella, varusmiestoimikunnan työ on tärkeimmillään. Jokaisesta meistä tehdään itsenäisen Suomen puolustajia, tehdään se tyylillä ja siten, että kaikille jäisi palveluksesta hyvät muistot.

Kersantti Markus Hirvonen
VMTK:n puheenjohtaja 2.7. - 21.11.2003

Muutoksia...

Ympäristössämme on tapahtunut, ja tapahtuu edelleenkin jatkuvasti, muutoksia, jotka usein koskettavat myös kiltaamme ja sen yhteistyökumppaneita. Kokemuksesta tiedämme, että Puolustusvoimissa työskentelevät henkilöt joutuvat usein vaihtamaan tehtäväpaikkakuntaansa ja sen vuoksi on lyhyen ajan kuluessa Pohjois-Karjalan Prikaatissakin tapahtunut, ja tapahtuu vielä kevään aikana lisää, sellaisia henkilöstövaihdoksia, joissa kiltayömmme kannalta läheiset henkilöt vaihtuvat.

Hannu Saharinen

Korpisoturin päätoimittaja vaihtui syksyllä, kun Jouni Mattila siirtyi Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esikuntaan ja hänen seuraajakseen tuli Matti Karjalainen. Päätoimittajakaudellaan Jouni Mattila osallistui aktiivisesti kiltamme hallituksen kokouksiin ja asioiden hoito oli hyvin helppoa. Lausunkin Jounille parhaat kiitoksemme hyvästä yhteistyöstä ja toivomme, että hänellä riittäisi jatkossakin aikaa ja mielenkiintoa kiltamme toimintaan kohtaan.

Uusi päätoimittaja on useille meistä entuudestaan tuttu ja asiat ovat lähteneet joustavasti käyntiin. Tiedämme, ja kuten alkukin on jo osoittanut, että hän uhraa aikaansa kiltamme asioiden hoitoon kiireistään huolimatta.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan vaihdos vie Simo Antikaisen opettajaksi Maapuolustuskorkeakouluun. Suurimpana yllätyksenä useille meistä tuli varmasti prikaatin komentajan vaihdos. Vaikka eversti Keijo Simola ehti toimia vain lyhyen ajan komentajana ja kiltamme tärkeänä yhteistyökumppanina, opimme tuntemaan hänet kiltatyötämme arvostavana ja aina valmiina

tukemaan toimintaamme. Palvelustaan suorittaville nuorille hän korosti aina kiltatyön merkitystä ja kehoitti heitä osallistumaan vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Parhaat kiitoksemme hänelle hyvästä yhteistyöstä! Uuden komentajan, eversti Harri Ohra-ahon toivotamme tervetulleeksi, ja olen varma, että yhteinen työme Pohjois-Karjalan Prikaatin ja sen killan välillä tulee olemaan antoisaa ja tuloksellista.

Varmasti alkanut vuosi tuo tullessaan myös muita muutoksia, joita emme vielä tiedä. Tänä vuonna julkistettava puolustus- ja turvallisuuspoliittinen selonteko tuonee tullessaan muutoksia Puolustusvoimiin, kuin myös vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhönkin.

Toivoa sopii, että muutokset olisivat Pohjois-Karjalan osalta myönteisiä. Kuitenkin meidän kaikkien tulee seurata tilannetta tarkoin ja kaikissa yhteyksissä olla valppaana sekä valmiina tarvittaessa puolustamaan meille tärkeitä ja arvokkaita asioita, jotka liittyvät meidän omaan prikaatiimme ja kiltaamme.

Killan valtuuskunta 2004

Rehtori Eero Hintikka puheenjohtaja
Rahoituspäällikkö Jorma Partio (varapj)
Toimitusjohtaja Harri Broman
Sotilaskotisisar Anja Ekberg
Everstiluutnantti Osmo Eskola
Everstiluutnantti Niilo Haantio
Everstiluutnantti Reino Laakkonen
Everstiluutnantti Simo Antikainen
Toimitusjohtaja Eino Helander
Toimitusjohtaja Jarkko Miinin
Toimitusjohtaja Harri Hentunen
Johtaja Aimo Hoikkala
Insinööri Erkki Hartikainen
Palveluesimies Jukka Turunen
Kauppias Kyösti Kakkonen
Kauppias Rauno Törrönen
Toimitusjohtaja Seppo Piirainen
Toimitusjohtaja Eero Reijonen
Eversti Pekka Ripatti
Eversti Keijo Simola
Toimitusjohtaja Kyösti Lehtonen
Toiminnanjohtaja Satu Kokkonen
Toiminnanjohtaja Risto Savolainen
Kauppaneuvos Eino Tenhunen
Toimitusjohtaja Olli Naukkarinen
Everstiluutnantti Kari Jylhä
Aluepäällikkö Jorma Mikkonen
Maanviljelijä Aimo Myller
Filosofian tohtori Pasi Tuunainen
Metsätalousinsinööri Erkki Pesonen

Killan hallitus 2004

Puheenjohtaja:

Toimitusjohtaja Hannu Saharinen

Varapuheenjohtaja:

Luokanopettaja Leena Sallinen

Sihteeri:

Sihteeri Leena Piiparinen

Taloudenhoitaja:

Taluspäällikkö Jari Nousiainen

Tiedotussihteeri:

ABC-marketpäällikkö Jari Jurvanen

Lehden päätoimittaja:

Everstiluutnantti Matti Karjalainen

Majuri Matti Urjanheimo

Lehtori Helena Vaajamo

Toimitusjohtaja Pekka Vuojärvi

Yliluutnantti Pauli Reinikainen

Diplomi-insinööri Urpo Kupiainen

Filosofian maisteri Maarit Maksimainen

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan toimintakalenteri 2004

Tammikuu

12.1.04 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
Kotiuttamisjuhla
Saapumisinfo 1/04
Valtuuskunnan kokoontuminen
31.1.04 Turpo-seminaari

Helmikuu

9.2.04 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Korpisoturi ilmestyy
1/04 saapumiserän vala Kiteellä 21.2.04
Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä
Hallituksen kokous
Varusmiesten valokuvaus

Maaliskuu

8.3.04 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
Killan toiminnan esittely prikaatin palkatulle henkilöstölle
Kotiuttamisinfo II/03

Huhtikuu

19.4.04 JR 9:n perinneosaston aamukahvit
Kotiuttamisjuhla
Hallituksen kokous
Kevätkokous
Osallistuminen Kansallisen veteraanipäivän viettoon

Toukokuu

Hallituksen kokous
Osallistutaan Kaatuneitten muistopäivän viettoon
10.5.04 JR 9:n perinneosaston aamukahvit
Toimintaviikonloppu Sotinpuruolla

Kesäkuu

Kotiuttamisinfo II/03 ja I/04
Osallistutaan Puolustusvoimain lippujuhlapäivän tilaisuuksiin
4.-6.6.04 Karjalan messut/osasto Puolustusvoimien osastolla

Heinäkuu

Kotiuttamisjuhla
Saapumisjuhla II/04

Elokuu

Kiltamatka
Kiltapyöräily 20.8.04 Nilsiiän
II/04 saapumiserän vala Nilsiiässä 21.8.04
KPK:n syysjotos 27. - 28.8.04
Korpisoturi ilmestyy
Varusmiesten valokuvaus

Syyskuu

13.9.04 JR 9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
Maanpuolustusjuhla yhdessä JR 9 perinneosaston kanssa Outokummussa 24.9.04
Allakointitilaisuus Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa

Lokakuu

11.10.04 JR 9:n perinneosaston aamukahvit
Kiltapäivä Kontiorannassa 2.10.04
Kotiuttamisinfo I/04
Kotiuttamisjuhla I/04
Hallituksen kokous

Marraskuu

8.11.04 JR 9:n perinneosaston aamukahvit
Syyskokous
Osallistutaan Prikaatin vuosipäivän viettoon
Hallituksen kokous
Pikkujoulu

Joulukuu

13.12.04 JR 9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
Osallistutaan mahdollisesti Kontiolahdella järjestettävään reserviläisten joulutulet - tapahtumaan
Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin 6.12.2004
Osallistutaan jouluaaton kunniavartioon Joensuun sankarihaudalla

Kuv: Toimitus

Pyöräilijät valmiina matkaan.

Kiltapyöräily Leppävirralle

Prikaatin komentaja
eversti Keijo Simola
antamassa marssikärkyä.

Matkan aikana huolto toimi hyvin.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Maanpuolustusjuhla Lieksassa

Maanpuolustusjuhla järjestettiin 19.syyskuuta Lieksassa Rauhalan koululla. Kaikki koulun oppilaat osallistuivat juhlaan yhdessä sotiemme veteraanien ja kutsuvieraiden kanssa. Ohjelmassa oli Karjalan Sotilassoittokunnan ja koulun oppilaiden musiikkiesityksiä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin komantaja eversti Keijo Simola piti juhlalupheun.

Seppelipartio valmiina lahtoon. Lieksan sankarihaudoille, johtajana jalleen kerran aktiivinen veteraani Urpo Kupiaianen.

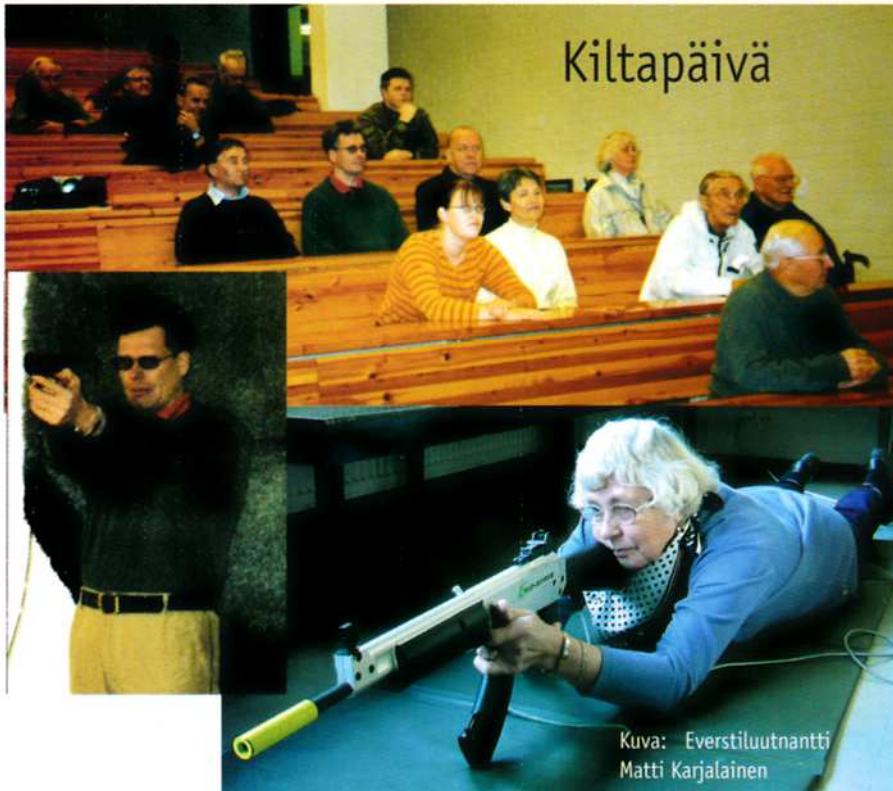
Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Koulun oppilaiden musiikkiesitykset olivat monipuolisia ja korkeatasoisia.

Juhla yhdisti eri sukupolvet.

Killan tapahtumia syyskaudella 2003

Yläkuvassa kiltapäivän osanottajia ja alakuvissa tyylinäytteitä amunnasta päivän aikana.

Perinteistä Kiltapäivää vietettiin prikaatissa lauantaina 11. lokakuuta. Jäseniä paikalle oli kerääntynyt parikymmentä, jotka esikuntapäällikkö everstiluutnantti Matti Karjalainen toivotti tervetulleeksi avauspuheessaan. Killan tervehdyksen tilaisuuteen toi valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikka. Isäntänä toiminut Matti Karjalainen jakoi osanottajat kahden hengen partioihin ja matka kohti rastitehtäviä alkoi. Viiden rastin kilpailu päättyi ruokailuun muonituskeskuksessa ja siirtymiseen Lautsalle saunomista varten. Saunan jälkeen oli palkintojen jako ja aikaa vaihtaa kuulumisia.

Sää suosi meitä taas kerran, mutta kuten jo muutamana vuonna aiemminkin, osanottajamäärä jäi valitettavan vähäiseksi. Mukana oli kuitenkin myös alaosastojen jäseniä, mikä lämmitti järjestäjien mieliä suuresti. Tulevaisuutta mietitään taas. Onko Kiltapäivälle tilausta? Miten sen luonnetta voisi muuttaa kiinnostavammaksi? Voisiko se olla kaksipäiväinen tapahtuma, jossa toimintaa olisi vielä enemmän? Ehdotuksia otetaan vastaan...

Vuosikokous

Kuten on jo perinteeksi muodostunut, vuosikokousta edeltää esitelmätilaisuus. Tällä kertaa esitelmän piti Villem Ahas Virosta. Hän kertoi kuulijoille virolaisista "Suomi-pojista", jotka toisen maailmansodan alla tulivat Suomeen oppimaan sotilastaitoja ja avustamaan vapaan isänmaamme puolustuksessa. Saimme kuulla "Suomi-pojista" varsin koskettavan kertomuksen; heidän vaiheikkaasta matkastaan koulutuksen kautta rintamalle, takaisin Viroon ja heidän harvanevan joukkonsa kuulumisista tänä päivänä. Kiitoksia vielä kerran Villem Ahakselle ja voimia tulevaan.

Puheenjohtajamme Hannu Saharinen ja Villem Ahas.

Vuosikokouksessa muistettiin myös 70 vuotta täyttäneitä valtuuskuntamme puheenjohtajaa Eero Hintikkaa. Onnittelevuorossa prikaatin komentaja Keijo Simola.

Villem Ahas esitelmöi vuosikokouksenvälle.

MPKL:n liittovaltuuston kokous ja maanpuolustusjuhla Seinäjoella

Maanpuolustuskiltojen liiton liittovaltuusto kokoontui Seinäjoella 15. - 16. marraskuuta perinteiseen syyskokoukseensa. Kokouksessa hyväksyttiin hallituksen esittämä toimintasuunnitelma sekä vahvistettiin tulo- ja menoarvio vuodelle 2004. Lauantai-iltana vierailimme kaupungin vastaanotolla, jossa saimme lämpimän vastaanoton. Sunnuntaina ohjelmassamme oli vierailu Lotta Svärd - Suojeluskuntamuseossa ja myöhemmin päivällä maanpuolustusjuhla Seinäjoen kaupungin uudessa Frami-teknologiakeskuksessa.

Keskus oli niin uusi, että edes varsinaisia käyttöönottoihkiäisiä ei ollut vielä pidetty.

Aukeaman tekstit ja kuvat: Jari Jurvanen

Juhlapuheen piti Maanpuolustuskiltojen Liiton valtuuskunnan puheenjohtaja Peter Fagnäs.

Lotta Svärd - Suojeluskuntamuseoon on kerätty kattava kokoelma sodanai-kaista esineistöä. Vahanuket olivat niin taidokkaasti tehtyjä, että näyttivät ihan eläviltä.

Maanpuolustusjuhlassa esiintyi muun muassa poliisilaulajien vahvistettu kvartetti.

Killan pikkujoulu Olli Tiaisen majalla.

Ylhäällä: Joulupukki kertoo pitkän matkansa vaiheita.

Keskellä: Tapansa mukaan joulupukki näytti havainnollisesti, missä Korvatunturi sijaitsee.

Alhaalla: Leena Sallinen, Reino Laakkonen ja Pekka Vuojärvi nauttimassa joulutorttuja ja kahvia.

Teksti ja kuvat:
Hannu Saharinen.

JR 9 Perinneosasto

Kunnioitetut Jalkaväkirykmentti 9:n veteraanit

Pitkäaikainen ja hyvä yhteistoiminta JR 9 Killan ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan välillä on saanut toivomme jatkoon. Päättökseenne mukaisesti kiltanne lopetti toimintansa ja liittyi perinneosastona Prikaatin kiltaan. Tällainen yhdentyminen lienee maassamme, jos nyt ei aivan ainutlaatuinen, ainakin ensimmäisiä, ellei peräti ensimmäinen, lajissaan.

Joensuussa 14. päivänä maaliskuuta viime vuonna pidetty JR 9 Killan viimeinen vuosikokous käynnisti puolestaan perinneosaston käytännön toimet. Alustavaa työtä toki oli tehty jo aiemminkin. Molempien kiltujen jäsenistä muodostettu perinneosaston hallitus ehti pitää viime vuoden aikana jo seitsemän kokousta.

Vaikka kiltamme ovat tehneet yhteistyötä jo vuosikymmenien ajan, perinneosaston toiminnan käynnistäminen kunnolla vaatii kyllä oman aikansa. Jäsenien henkilörekisterin saattaminen ajan tasalle on melkoinen tehtävä. Tämän vuoksi perinneosaston sihteeri tarvitsee itselleen tiedot tapahtuneista muutoksista, kuten osoitteiden muuttumisista, kuolemantapauksista ja niin edelleen. Uskon, että tämä saadaan toimimaan, toimihan se hyvin kiltanne olemassa olon aikanakin.

Kaikki alaostot eivät ole lopettaneet toimintaansa ja perinneosaston hallituksen puolesta näin onkin hyvä. Toivommekin alaostojen vetäjille voimia jatkaa työtään samalla kun toivomme heiltä riittävää yhteydenpitoa perinneosastoon. Hallituksen toiveena on myös, että vaikka alaostoja onkin lakkautettu, niissä aikanaan yhdyshenkilöinä toimineet veljet jatkaisivat tehtäviään vointinsa mukaan ja näin auttaisivat perinneosaston hallitusta. Alkutuntuma on kyllä ollut hyvin positiivinen ja toivomme yhteydenpitomme vain lisääntyvän.

JR9:n veteraanien kuntoutusta Joensuun Kuntohovilla on voitu jatkaa entiseen tapaan. Siitä on lausuttava erittäin nöyrä ja lämmin kiitos hyväntekijöillemme Salomaa-säätiölle ja Broman Group Oy:lle. Toinen mieltä lämmittävä asia on, että aikanaan

käynnistetyt aamukahvitilaisuudet ovat pienen tauon jälkeen jatkuneet ja saaneet uutta mielenkiintoista muotoa. Vaihtelua Poterolla järjestettyihin tilaisuuksiin ovat tuoneet vierailut Joensuun ortodoksisessa seminaarissa, Joensuun yliopiston teologisessa tiedekunnassa ja Joensuun voimailtoksella. Unohtaa ei sovi ystäviemme rovasti Aune-Inkeri Keijosen ja kirkkoherra Petri Karttusen vierailujakaan tai Pohjois-Karjalan reserviläispiirien toiminnanjohtajan Tenho Ilvosen pitämää toiminta-esitelmää.

Meille Prikaatin killasta toimintaan mukaan tulleille kaikki perinneosaston asiat eivät alkuun ole välttämättä selviä asioita. Sitäkin varten on hyvä, että me voimme hallituksessa tukeutua veteraaniveljiimme ja saada heiltä kokemuksen mukanaan tuomaa asiantuntija-apua. Ei ole epäilystäkään siitä, ettemmekö selviäisi yhdessä näistä asioista.

Perinneosaston hallituksen puolesta toivottan kaikille JR9:n veteraaneille sekä teidän läheisillenne oikein hyvää ja siunausrikasta alkanutta vuotta 2004. On kunnia-asia veteraanin poikana tehdä yhteistyötä kunniansalaistemme kanssa.

Jorma Mikkonen
JR 9 perinneosaston puheenjohtaja

JR 9 Kilta ry/JR 9 Perinneosasto

JR 9 Kilta ry lopetti toimintansa 14.3.2003 toimittuaan sitä ennen 40 vuotta aseveljien hyväksi. JR 9 perinneosasto aloitti toimintansa 15.3.2003. Sen toiminta-ajatuksena on huolehtia JR 9 -aseveljien fyysisestä kunnosta ja henkisestä vireydestä, jotta he voivat mahdollisimman pitkään asua omassa kodissaan. Keino, jota perinneosasto tämän tavoitteen toteuttamiseksi käyttää, on kuntoutus- ja virkistystoiminta. Tätä samaa toiminta-ajatusta JR 9 Kilta toteutti viimeiset 15 vuotta, joten perinneosasto jatkaa vain siitä, mihin kilta jäi. Se on

myös täydentänyt Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ja JR 9 Kilta ry:n välistä liittymissovimusta laatimalla itselleen toimintaohjeet. Toiminta-ajatuksen toteutuminen ei olisi mahdollista ilman monivuotisten ystävien taloudellista tukea sekä jäsentemme antamaa veljestukea. Virkistystoiminta voidaan hoitaa ilman taloudellisia uhrauksia perinneosaston järjestämällä aamukahvi-, juhla- tai esitelmätillaisuudella tai osaston järjestämän kesätapahtuman, rantakalan tai Syvärin ylitysjuhlan merkeissä. JR 9 perinneosaston ensimmäinen toimin-

tavuosi on takanapäin. Yhteistyö kahden eri killan jäsenten välillä on sujunut erinomaisesti, joten tulevaisuudelta on vain hyvää odotettavissa. Me veteraanit olemme iloisia ja tyytyväisiä siitä, että olemme saaneet yhteistyökumppaniksi Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n. Sen nuorekas joukko jaksaa erinomaisesti huolehtia meistä "so-tavanhuksista".

Viljo Nyman
JR 9 Kilta ry:n kunniapuheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

Kiltaveli Mikko Juvan muistolle

Uudenvuoden yönä kutsuttiin viimeiseen iltahuutoonsa yksi suomalaisista vaikuttajista, Mikko Juva. Hän toimi elämänsä aikana muun muassa arkkipiispana, professorina ja puoluejohtajana. Julkisessa sanassa häntä ja hänen elämäntyötään käsiteltiin laajasti, mutta yksi puoli hänen elämästään jäi vaille huomiota; osallistuminen jatkosotaan ja sen jälkeiseen veteraanitoimintaan. Tästä epäkohdasta keskustelimme kiltaveljien keskuudessa laajalti ja päätimme kirjoittaa aiheesta artikkelin johonkin sopivaan lehteen. Lehdeksi valitsimme "Korpisoturin", jonka levikki kattaa nykyisin myös JR 9 Killan veteraanit ja tätä kautta voimme antaa heille hyvän kuvan poismenneestä veteraaniveljestämme.

Me olimme molemmat Reserviupseerikoulun kurssilla 48. Kurssin päätyttyä tulimme syksyllä 1940 Kontiorantaan, minne oli perustettu 9. Prikaati. Koulutuksensa mukaisesti Juva määrättiin kranaatinheitinkomppaniaan. Liikekannallepanossa 9. Prikaati muodosti Jalkaväkirykmentti 9:n, jonka kranaatinheitinkomppaniassa Juva sai komentoonsa raskaan heitinjoukkueen. Joukkueensa kanssa hän päätyi etenemisen jälkeen Syvärin eteläpuolelle Ostan suunnalle. Tuolloin hän oli koulutukseltaan filosofian maisteri. Kun asemasotavaiheessa alettiin myöntää lukulomia, sai myös Juva sellaisen vuonna 1943. Lukulomalla ollessaan hän valmistui ja hänet vihittiin papiksi. Rykmenttiin palattuaan hänet sijoitettiin I Pataljoonan papiksi, missä tehtävässä hän toimi rauhantekoon saakka.

Ennen hänen papiksi vihkimistään jouduimme toimimaan melko paljon yhdessä, minkä myötä välillemme kehittyi myös ystävyys. Kesällä 1942 sattui ikävä tapaus, kun Juvalle tuli kokeiltavaksi propagandaheitin, pahviputki, jolla ammuttiin myötätuuleen pahvikuoriaisia ammuksia. Ammuksen räjähdettyä ilmassa sisältönä olleet lentolehtiset levisivät laajalle alueelle. Juva pyysi minua seuraamaan ammuntaa. Viiden, kuuden laukauksen jälkeen totesimme ampumamatkan jatkuvasti lyhentyneen ja lataajan varoajan supistuneen. Lataajan tuli nimittäin pitää laukaisuvaiheessa kepillä ammusta putken pohjassa ja nykäistä ammuksen alapäästä tuleva laukaisunaru irti sekä ottaa keppi pois putkesta. Jonkin ajan kuluttua edellä mainituista toimenpiteistä lähtöpanos syytyi ja lennätti ammuksen putkesta. Käyttöoh-

Vänrikki Mikko Juva talvella 1942 majapaikkansa edustalla Levinan kylässä.
Kuva: Viljo Kukkonen.

jeessa ei mainittu putken puhdistamisesta, mutta teimme sen kuitenkin poistamalla ammuksien alapäästä jääneet pahvikartiot. Tämän jälkeen ammuntaa jatkaessamme totesimme sekä ampumamatkan että lataajan varoajan palautuneen entiselleen. Muis- taakseni puhdistuksen jälkeen ammutun kolmannen ammuksen lähtöpanos syytyikin heti narun nykäisyn jälkeen ja lataajan, sotamies Eino Parikan vasen käsi murtui pahasti ranteesta ja oikea käsikin kärsi pienehkön vaurion. Parikka joutui tapauksen jälkeen elämään loppuelämänsä invalidina. Oikeusupseerin käskystä jouduin tekemään tapahtuneesta kuulustelupöytäkirjan, jota aloitettaessa Juva sanoi minulle: "Unohtaa nyt sitten ystävyys!" Vastasin hänelle: "En unohda, mutta se ei vaikuta asiaan". Kuulustelun lopputulos oli täydellisesti vapauttava; olihan putken puhdistus enemmän kuin käyttöohje edellytti.

Tapaus osoitti selvästi, miten Juva tunsivat vastuunsa. Samaa valmiutta vastuunkantamiseen hän osoitti myös vetäytymisvaiheessa.

Hän osallistui muun muassa vapaaehtoisena taistelijana Vjassaaren takaisinvaltauksen auttaakseen 2. Komppanian päällikköä, kapteeni Kauko Vilantia, joka siinä vaiheessa oli pakotettu olemaan komentopaikallaan. Juva avusti myös myöhemmässä vaiheessa I Pataljoonan komentajaa majuri Väinö Hahtelaa huollon järjestelyissä sekä asema- ja maastontiedustelussa. Vjassaaren taistelu oli muuten Juvan viimeinen varsinainen sotatoimi, minkä jälkeen hän omien sanojensa mukaan halusi "tuoda ahdistuneille taistelijoille viestin taivaallisesta isänmaasta, jossa hallitsevat rauha, rakkaus ja anteeksianto". Toimiessaan joukkosidontapaikan yhteydessä hän pyrki huolehtimaan vaikeasti haavoittuneista ja vakuutti heille, että Kristus on heidän vapahtajansa. Hän sanoikin, ettei hän ole koskaan ollut niin iloinen evankeliumista kuin juuri veljiensä suurimman ahdistuksen keskellä.

Yksi Juvan raskaista tehtävistä oli viedä Topasjärven taistelun loppuvaiheessa eversti Ikoselle majuri Hahtelan ilmoitus: "I Pataljoona ei kestä enää kauan. Se on ajettu loppuun." Komentopaikalle saavuttuaan Juva oli päässyt heti eversti Iksen puheille ja tehnyt edellä mainitun ilmoituksen, mihin Ikonen oli vastannut: "Ei teidän tarvitsekaan enää kestää. Te olette tehtävänne täyttäneet. Tulkaa pois!" Sitten hän oli vielä lisännyt: "Sanokaa vielä Hahtelalle, että

vetäytymisaikataulu valmistuu pian, mutta hän voi aloittaa jo valmistelut". Juva sanoi minulle usein: "Se oli kaikkein helpottavin minulle annettu käsky koko sota-aikana." Tästä kehittyi hänelle teema, joka toistui monta kertaa veteraanitilaisuuksissa, myös hautajaisissa. Hän toisti tilaisuuksissa sano- maansa veteraanin tulemisesta viimeiselle portille, missä on vastassa itse Kristus, joka sanoo: "Sinä olet tehtäväsi täyttänyt, tule pois!". Juvan luvalla olen käyttänyt tätä teemaa, tietenkin hänet mainiten, useissa kiltaveljien hautajaisissa sovittuani omaisten kanssa tästä aseveljen tervehdyksestä.

Veteraanityöhön Juva osallistui tarmokkaasti. Hänen taustansa huomioon ottaen voi pitää luonnollisena, että häntä pyydettiin jatkuvasti erilaisiin tilaisuuksiin puhujaksi. Hän olikin aina valmis noudattamaan kutsua, tosin aivan viime vuosina varauksella "jos kunto sallii". Ilomantsissa hän vieraili mielellään, olihan kranaatinheitinkomppaniassa useita ilomantsilaisia. Saarnoissaan hän usein selosti tapahtumien taustoja. Erikoisesti on mieleeni jäänyt selvitys Jeesuksen kehoituksesta poskelle lyödylle kääntää toinenkin poski lyötäväksi. Lähtökohtia oli kaksi, silloisten kansojen keskuudessa ei hyväksytty vasenkätisyyttä eikä tappeluja käyty nyrkein vaan lyömällä kämmenellä. Oikeakätinen löi siis vastustajansa vasemmalle poskelle. Jos vastustaja

käänsi oikean poskensa lyötäväksi, ei lyöjä pystynyt lyömään kämmenellä vaan rys-typuolella, jolloin lyönnin teho heikkeni. Oikean posken kääntäminen merkitsi myös täydellistä alistumista ja edelleen yleistä toteamusta, ettei lyötävästä ole lainkaan miehen vastusta. Tuon saarnan jälkeen kysyin hyvin monilta ihmisiltä, oliko asia heille entuudestaan tuttu, enkä saanut yhtään myönteistä vastausta.

Mainitsemani esimerkit riittänevät osoittamaan, miksi Mikko Juvan saarnoja ja muita puheita kuunneltiin tarkasti ja niille annettiin arvoa. Henkilökohtaisesti olen Mikko Juvalla syvästi kiitollinen. Viitisen vuotta sitten menetin vaimoni lähes 54 yhteisen vuoden jälkeen. Kun tapasin Juvan seuraavan kerran vaimoni kuoleman jälkeen, meillä oli runsaan tunnin kestänyt keskustelu, jossa sain ystävältäni suurenmoista tukea ja myös arvokkaita ohjeita elämän jatkamisen helpottamiseksi. Kiitollisuuteni jatkuu edelleen.

Kevyet mullat aseveljen, kiltaveljen ja ystävän haudalle!

Urpo Kupiainen
Kirjoittaja on Mikko Juvan aseveli ja toimii JR 9 Perinneosaston edustajana Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan hallituksessa.

Kuva: Toimitus

JR 9 Perinneosasto

JR 9 Perinneosaston järjestämät aamukahvitilaisuudet

Aamukahvitilaisuudet pidetään kevään aikana seuraavasti:

08.03.2004 klo 10.00 Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa

19.04.2004 klo 10.00 Honkavaarassa. Lähtö Joensuusta (Koskikatu 1) pikkuautoilla klo 9.30. Perillä tutustutaan Honkavaaran tsaunaan ja perinnepihapiiriin.

10.05.2004 klo 10.00 Poterolla. Vieraana rovasti Aune-Inkeri Keijonen, joka saattelee meidät kesään.

Kaikkiin aamukahvitilaisuuksiin ovat niin JR 9 -veteraanit kuin Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltalaiset läheisineen tervetulleita.

Aamukahvitilaisuudet jatkuvat kesän jälkeen syyskuussa. Niistä ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestötoimintapalstalla sekä elokuussa ilmestyvässä Korpisoturissa.

Perinneosaston viime marraskuun aamukahvitilaisuus pidettiin Iiskenvaaran voimalassa. Käynti oli erittäin mielenkiintoinen. Mukana olleet saivat tuhdin tietopaketin voimalan toiminnasta sekä sähkön tuotannosta yleensä. Kuvassa vieraat voimalan ohjauskeskuksessa, vasemmalla isäntämme, käyttöpäällikkö Tapio Sormunen.

JR 9 Perinneosaston vuosikokous

pidetään Joensuussa, kiltahuone Poterolla
maanantaina 8. päivänä maaliskuuta 2004 klo 12.00 alkaen.

Kokousta edeltää klo 10.00 alkava vierailu- ja aamukahvitilaisuus
Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa (os. Kauppakatu 40, Joensuu).

Tervetuloa!

JR 9 Perinneosaston hallitus kokoontui viime vuonna kaikkiaan seitsemän kertaa. Kuva on 14.10.2003 kiltahuone Poterolla pidetystä kokouksesta. Vasemmalta Eero Hintikka, Erkki Lehtinen (sihteeri), Jorma Mikkonen (puheenjohtaja), Reino Laakkonen, Kauko Eronen ja Viljo Nyman. Kuvasta puuttuu Teuvo Eronen.

JR 9 Perinneosasto

Muistomerkin paljastustilaisuus.

Joensuun veteraanipuiston idean isä, entinen sotilaspoika Alpo Viitanen.

Joensuun Marjalassa sijaitsevan Bunkerimuseon alue nimettiin Veteraanipuistoksi. Alpo Viitassen ideasta lähtenyt aloite esitettiin Joensuun kaupungille viiden veteraanijärjestön toimesta. Viitanen on toiminut pitkään Bunkerimuseon oppaana ja hän on muun muassa Vapaussodan Pohjois-Karjalan Perinneyhdistys ry:n hallituksen jäsen.

Elokuussa järjestetyssä Veteraanipuiston avajaisjuhlassa paljastettiin myös sotiemme veteraanien 1939 - 1945 muistomerkki. Panssariestekiven muistolaatassa on lause: "Himmetä ei muistot koskaan saa". Bunkerimuseon alueella on Salpalinjan puolustusasemia entisöityine juoksuhautoineen ja tykkeineen. Bunkerimuseoon tutustui viime kesänä noin 5 500 vierasta.

Jarmo A. Tolvanen

JR 9 Perinneosaston hallitus

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan Perinneosaston sihteerille.

Mikkonen Jorma
Lehtinen Erkki
Hintikka Eero
Laakkonen Reino
Nyman Viljo
Eronen Kauko
Eronen Teuvo

puheenjohtaja
sihtööri
hallituksen jäsen
hallituksen jäsen
hallituksen jäsen
hallituksen jäsen
hallituksen jäsen

Sumikontie 3, 80910 Kulho (013) 891 441
Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu (013) 821 496
Mäkitie 5, 80710 Lehmo (013) 893 827
Lehdokkitie 4, 80130 Joensuu (013) 120 828
Värtsilänkatu 17, 80200 Joensuu (013) 136 638
Vepsäntie 241, 82685 Littilä (013) 623 548

JR 9 Perinneosasto

MERKKIPÄIVIÄ 1.1. – 31.12.2004

95-VUOTTA

Harjunen Väinö 07.11. Vaalimaa
Ikonen Erkki 15.07. Eno
Sormunen Otto 13.03. Kontiolahti
Tiainen Leo 29.12. Helsinki

90 - VUOTTA

Hassinen Väinö 06.02. Ilomantsi
Hytinen Juho 10.12. Hollola
Ikonen Eero 25.01. Vammala
Ikonen Heikki 17.05. Ilomantsi
Kannasto Arvi 02.05. Isokyrö
Kröger Erkki 12.02. Helsinki
Lampiselkä Juho 30.12. Lahti
Lautanen Eemil 05.09. Ilomantsi
Mykkänen Tauno 02.02. Rääkkylä
Nousiainen Toivo 03.06. Salo
Palviainen Vasili 01.11. Ilomantsi
Savolainen Veikko 14.05. Nilsia
Värrä Eelis 08.04. Virolahti

85 - VUOTTA

Haaranen Senja 08.09. Polvijärvi
Harrela Niilo 22.05. Helsinki
Heikkinen Olavi 03.12. Kuopio
Hiltunen Toivo 21.10. Tohmajärvi
Hirvonen Eino 05.05. Kesälahti
Huotilainen Oiva 29.08. Helsinki
Joutsen Viljo 15.09. Evijärvi
Kaasinen Vilho 14.08. Rääkkylä
Kallioniemi Johan 14.10. Seinäjoki
Kanervo Tauno 24.07. Iisalmi
Karesuo Ahti 19.03. Joensuu
Keronen Eino 18.03. Eno
Kokko Jaakko 21.07. Evijärvi
Kähkönen Reino 31.10. Rääkkylä
Kääriäinen Reino 30.08. Kuopio
Lauronen Vilho 26.09. Leppävirta
Leisti Timo 23.05. Turku
Leskinen Tauno 05.01. Nastola
Lignell Väinö 07.03. Helsinki
Lilja Lauri 05.03. Kuopio
Loikkanen Viljo 26.01. Sipoo
Mehtäläinen Matti 08.11. Lammi
Meriläinen Toivo 15.06. Tohmajärvi
Mononen Yrjö 19.11. Polvijärvi
Mäkiranta Solmu 03.05. Karijoki
Nevalainen Antti 22.05. Polvijärvi

Niskanen Martti 13.06.
Nissinen Heikki 25.01.
Nykänen Paavo 25.04.
Nylander Toimi 19.10.
Ollikka Matti 16.08.
Partanen Heikki 07.11.
Perälä Matti 11.02.
Pispala Aulis 13.05.
Polvi Ville 28.02.
Puustinen Arvo 23.03.
Pöllänen Eino 26.07.
Raninen Pentti 26.11. Borlänge Sverige
Rantala Alekski 13.09.
Rissanen Henrik 19.08.
Roivas Heikki 22.02.
Romppanen Ilmari 14.06.
Romppanen Veikko 05.12.
Ronkainen Martti 30.07.
Saarikko Toivo 07.08.
Santavuori Teo 15.09.
Saukkonen Reino 13.09.
Sivula Eino 16.01.
Takkunen Väinö 18.10.
Tiihonen Väinö 02.11.
Tikkanen Erkki 07.04.
Tirkkonen Reino 13.10.
Toivanen Jaakko 24.12.
Toivari Erkki 25.11.
Turtola Heikki 27.08.
Väisänen Ilmari 03.11.

80 - VUOTTA

Airaksinen Alpo 25.03. Joensuu
Antikainen Erkki 26.07. Kuopio
Behm Hugo 12.06. Savonranta
Eskola Eero 24.12. Hämeenlinna
Hakkarainen Arvo 21.08. Kontiolahti
Heiskanen Kauko 02.02. Leppävirta
Heiskanen Seppo 01.06. Vieremä
Hirvonen Aimo 15.04. Kerava
Hirvonen Esko 25.02. Helsinki
Holm Ossi 17.07. Helsinki
Holopainen Vilho 12.01. Leppävirta
Huotari Kaarlo 23.12. Laukaa
Huovinen Väinö 08.05. Helsinki
Huttunen Tauno 24.07. Pyhäselkä
Hytinen Taavetti 29.12. Liperi
Hyvärinen Sulo 29.07. Kuopio
Hyvönen Heikki 02.08. Karjaa

Keitele
Kuopio
Kuopio
Joensuu
Helsinki
Nilsia
Lapua
Isokyrö
Lapua
Kiihtelysvaara
Kesälahti
Borlänge Sverige
Helsinki
Sonkajärvi
Kontiolahti
Eno
Kontiolahti
Polvijärvi
Hämeenlinna
Turku
Polvijärvi
Teuva
Juuka
Kuopio
Juankoski
Kerimäki
Lahti
Helsinki
Pöytyä
Valtimo

Härmä Kalevi 02.11.
Häyrinen Kauko 28.02.
Ikonen Eino 13.03.
Ikonen Erkki 22.03.
Ikonen Kalevi 12.07.
Ikonen Kalevi 08.04.
Ikonen Martti 29.08.
Ikonen Onni 18.09.
Itkonen Niilo 02.12.
Jouhkimo Aimo 28.07.
Juvonen Eero 18.01.
Kakkonen Matti 21.03.
Karhapää Sauli 12.03.
Karhu Unto 21.04.
Kauhanen Viljo 18.03.
Keronen Toivo 21.10.
Kettunen Leo 09.11.
Kinnunen Kaarlo 15.09.
Kinnunen Toivo 28.02.
Kolehmainen Paavo 17.10.
Kontkanen Viljo 27.07.
Korhonen Kauko 10.10.
Korhonen Pentti 25.02.
Korhonen Unto 06.06.
Kosonen Erkki 08.06.
Kuivalainen Reino 17.07.
Kukkonen Oiva 08.04.
Kurki Arvo 19.09.
Kurvinen Reino 01.06.
Kärnä Matti 23.04.
Könönen Teuvo 13.08.
Laakkonen Veikko 17.02.
Lampi Viljo 18.07.
Lankinen Kalevi 21.07.
Lappalainen Lauri 25.10.
Lehikoinen Janne 06.06.
Lepistö Aimo 19.08.
Liukkonen Aaro 22.02.
Luukkonen Yrjö 21.03.
Makkonen Aulis 19.10.
Makkonen Eero 18.05.
Malinen Väinö 16.02.
Markkula Pentti 22.07.
Martikainen Aulis 13.01.
Martikainen Juho 30.06.
Martikainen Mauri 05.06.
Mattson Lauri 30.04.
Miettinen Erkki 07.09.
Mikkonen Kauko 15.09.

Tammela
Pyhäselkä
Ilomantsi
Joensuu
Ilomantsi
Ilomantsi
Oulu
Kontiolahti
Kuopio
Liperi
Lappeenranta
Tohmajärvi
Tuupovaara
Tohmajärvi
Pyhäselkä
Joensuu
Tohmajärvi
Nummi-Pusula
Polvijärvi
Kannonkoski
Polvijärvi
Tampere
Nilsia
Siilinjärvi
Värtsilä
Ilomantsi
Kontiolahti
Rääkkylä
Ilomantsi
Joensuu
Pyhäselkä
Lappeenranta
Kaavi
Kuopio
Rääkkylä
Eno
Pyhäselkä
Kuopio
Polvijärvi
Kitee
Pyhäselkä
Pielavesi
Forssa
Kisko
Kouvola
Eno
Rääkkylä
Siilinjärvi
Kuopio

JR 9 Perinneosasto

Mutanen Veikko 19.04.	Joensuu
Myller Aimo 30.06.	Joensuu
Nuutinen Olli 19.08.	Kuopio
Nylander Eino 04.01.	Joensuu
Olkkonen Lauri 22.01.	Liperi
Pekkanen Matti 31.07.	Karstula
Pekkanen Matti Alvar 24.09.	Karstula
Penttinen Väinö 08.04.	Joensuu
Pesonen Erkki 28.01.	Joensuu
Pietikäinen Taito 15.09.	Kuopio
Piipponen Arvo 21.06.	Soini
Piironen Armas 24.10.	Tohmajärvi
Piironen Väinö 21.10.	Kontiolahti
Piispanen Kaarlo 24.10.	Kannonkoski
Puhakka Aimo 09.05.	Eno
Puhakka Aulis 01.06.	Ilomantsi
Pykäläinen Väinö 22.06.	Savonranta
Rosti Pekka 04.11.	Rääkkylä
Ryhänen Viljo 29.04.	Ilomantsi
Räsänen Erkki 30.12.	Tuusniemi
Saloheimo Veijo 06.08.	Joensuu
Saloluoma Veikko 08.01.	Tohmajärvi
Savolainen Kalervo 13.08.	Kuopio
Savolainen Toivo 25.02.	Leppävirta
Simonen Veikko 09.01.	Joensuu
Soininen Olavi 07.12.	Nokia
Sormunen Aaro 30.04.	Tohmajärvi
Tahvanainen Toivo 11.02.	Tuupovaara
Taskinen Taavi 01.12.	Nilsia
Tolvanen Teuvo 11.10.	Joensuu
Turtiainen Risto 31.08.	Savonranta
Turunen Toivo 29.09.	Pyhäselkä
Vornanen Veikko 28.01.	Lieksa
Vuori Viljo 18.10.	Lieksa
Väisänen Aulis 29.12.	Joensuu
Väisänen Eemeli 07.08.	Outokumpu

Viimeiseen iltahuutoon vuoden 2003 aikana on kutsuttu seuraavat JR 9 -aseveljet

Alanen Unto	Tampere	Mononen Eino	Joensuu
Hassinen Valde	Joensuu	Mömmö Osmo	Joensuu
Heikkinen Juho	Kuopio	Nuutinen Väinö	Eno
Hyppönen Viljo	Hämeenlinna	Nylander Eino	Joensuu
Hätinen Toivo	Vehmersalmi	Pekkanen Paavo	Helsinki
Ikonen Onni	Kontiolahti	Peltola Viljo	Juuka
Ikäheimonen Sulo	Leppävirta	Purmonen Johannes	Ilomantsi
Ingalsuo Urho	Kälviä	Purmonen Nikolai	Ilomantsi
Juvonen Esko	Heinola	Pöysti Olavi	Vantaa
Kantola Ilmari	Härmä	Raappana Aarne	Haapajärvi
Keronen Toivo	Kontiolahti	Rantanen Lauri	Joensuu
Kervinen Reino	Rääkkylä	Roivas Heikki	Kontiolahti
Kilpeläinen Olavi	Valtimo	Salovaara Kauko	Helsinki
Kolehmainen Yrjö	Enonkoski	Saukkonen Reino	Polvijärvi
Korhonen Yrjö	Tohmajärvi	Tikka Arvo	Ilomantsi
Korkeamäki Eero	Espoo	Tukiainen Erkki	Ilomantsi
Kröger Erkki	Helsinki	Turunen Aulis	Joensuu
Laatikainen Aarne	Ilomantsi	Tuomainen Tauno	Kuopio
Laine Veikko	Vantaa	Vaajanne Arvi	Vantaa
Leinonen Veikko	Ilomantsi	Vesanto Aarre	Helsinki
Leskinen Pentti	Kuopio	Vuorela Veikko	Turku
Maksimainen Hannes	Ilomantsi	Vänskä Toivo	Liperi
Mickelsson Bror-Erik	Helsinki	Väänänen Jorma	Nilsia
Mitrunen Aleksanteri	Karstula		

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

AVOINNA:

1.6.-31.8. ti-su klo 12-18, ma suljettu.

Muina aikoina tilauksesta/Alpo Viitanen
puh. 0500-375 546

ESITTELY:
JOENSUUN SOTAVETERAANIT RY
POHJOIS-KARJALAN SOTILAS-
POIKIEN PERINNEKILTA RY

**VIIPURIN RYKMENTIN
HISTORIA**

Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo
Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen
vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan
Prikaatin Killan kautta varusmiesten
hyväksi.

Sotilaskoti PEITSI-03 -harjoituksessa

Tyytyväisiä asiakkaita sotilaskotiautolla.

Itäisen maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus Peitsi -03 on ohi, ainakin käytännön vaiheeltaan. Joukot ovat poistuneet alueelta ja luminen maasto rauhoittuu talveen. Mutta palataanpa hetkeksi "sinne jonnekin" muistelemaan harjoituksen sotilaskotitoimintaa.

Taisteluvaiheen sotilaskotitoimintaa pyöritettiin Kontiorannasta käsin ja sotilaskodissahan oli vilskettä. Sisaria tuli ja meni autokeikoilla ja siinä välissä yritettiin levätä ennen seuraavaa koitosta. Harjoituksen sotilaskotipäällikkönä toimi Kirsti Alatalo Nurmeksen sotilaskotiyhdistyksestä. Hän kertoi tehneensä suunnitteluvaiheessa tiivistä yhteistyötä sotilasläänin esikunnan kanssa ja itse harjoitusvaiheessa hän saatoi enemmänkin seurata vierestä.

- Suunnitteluvaiheessa piti miettiä montaa asia varaston hankkimisesta sisarten rekrytointiin ja tilaratkaisuista budjettiin, kertoo Alatalo. Nyt käytännön vaiheessa Anitta Kettunen hoitaa myyntikeikkojen järjestelyjä, hän jatkaa. Kettunen hoiti kenttätoimistoa, johon myyntikeikat ilmoitettiin ja hän kertoi sisarille eteenpäin tulevista tapahtumista. Lähes kaikki harjoitukseen liittyvä tieto kulki kenttätoimiston kautta ja siellä pyöri paperi jos toinenkin.

Itse sotilaskotitoiminta maastossa oli yhtä palkitsevaa kuin ennenkin. Pimeässä metsässä sotkuautoa kuin joulupukkia odottavat joukot saivat paleltuneet sormet ja varpaat taas lämpiämään. Välillä piti joukkoja hie-

man etsiä ja välillä oli jono jo valmiina. Mutta sisaret eivät ole toimeettomia edes odotellessaan ja jokaisen siskon sotaharjoituksen perusvarustukseen kuuluvat pelikortit, ainakin allekirjoittaneella. Opasta odotellessa tuli ratkottua harjoituksen korttihain titteli. Kun lähtö sitten tuli, olimme heti valmiina ja kortinpeluu vaihtui munkinmyyntiin.

Tässä harjoituksessa sotilaskoti oli yhä kiinteämmin osa Puolustusvoimien huoltoa ja tämä näkyi jonkin verran toiminnassa.

Harjoituksen sotilaskotipäällikkö Kirsti Alatalo.

Sotilaskotia sitoi samat ohjeet ja velvoitteet kuin muitakin. Toiminta oli kurinalaisempaa, mutta näin eripuolilla maastoa ja eriaikaan liikkuvat autot pysyivät paremmin hallinnassa.

- Aiemmin sota pistettiin seis kun sotku tuli paikalle, nyt olimme selkeästi osa huoltoa ja toimimme sen mukaisesti, Alatalo kertoo. Harjoituksessa oli käytössä neljä myyntiautoa, kaksi Kontiorannasta sekä Mikkelin ja Kajaanin autot. Välillä auto myytiin tyhjäksi, välillä se tuli melkein koskemattomana takaisin, mutta sitähan se poikkeusolo toiminta on. Sotilaskoti palvelee aina kun voi.

Harjoitus on nyt ohi ja sotilaskoti palaa normaalitilaan. Voimme olla tyytyväisiä tekemäämme työhön. Jokainen sisar tuo omalla panoksellaan harjoitukseen aina oman leimansa ja jokainen harjoitus on aina erilainen.

- Nyt kun harjoitus on ohi, on minulla yllättävän rauhallinen olo, oikeastaan tyhjä olo. Ei ole olemassa mitään kristallipalloa, josta näkisi tulevat tapahtumat, joten olosuhteisiin nähden harjoitus meni hyvin, Alatalo kiteyttää. Tilanteita syttyi ja sammui jatkuvasti, mutta sotilaskotisisar on aina valmis palvelukseen. Jokaiseen harjoitukseen kuuluvat paleltuneet sormet, auton työntäminen sen jäädessä kiinni lumipenkaan, samanaikainen väsymys ja reipas mieli sekä käsittämätön aikataulu tai sen puuttuminen, mutta näiden asioiden takiahan me sisaret maastoon lähdemme.

Minna Frie

Kontiolahden sotilaskotiyhdistys

Leppävirran keskus-
taajamassa ja sen
lähiympäristössä on n.
5 000 asukasta. Kuvan
taka-alalla näkyy Savon
syväväylän ylittävä silta.
Kirkko on C.L. Engelin
suunnittelema ja valmis-
tunut 1840-luvulla.

Eletään vuotta 1639. Ruotsi käy kol-
mikymmenvuotista sotaa Euroopassa,
Venäjä laajentuu Ohotanmerelle,
Yhdysvalloissa maan vanhin yliopisto, Har-
vard, täyttää 3 vuotta. Japani sulkeutuu
länsimailta, Englanti ja Skotlanti sotivat
keskenään, Intiassa rakennetaan Taj Maha-
lia. Suomi kärsii nälkävuosien kourissa.

Leppävirrasta tulee itsenäinen seurakunta
samana vuonna. Se erotetaan Tavisalmen
hallintopitäjästä. Leppävirran pitäjän nimi
johtune virran varren asukkaasta, Leppä-
sestä.

Seuraavien vuosisatojen aikana Leppävirta
joutuu kokemaan kovia Venäjän ja Ruotsin
rajaseutuna ja myöhemmin itsenäistymisen
jälkimainingeissa. 1700-luvulla venäläiset
tuhoavat Ilorannan kylän, joka sen jälkeen
tunnetaan Kurjalana. Suomen sodassa 1808-
09 Leppävirralla taistellaan Paukarlahdessa
ja kirkonkylän läheisyydessä Kalmalahdessa.
Vuoden 1918 sota vaatii uhriensa niin valkois-
ista kuin punaisista, varsinkin Varkauden
teollisuustaajama on tapahtumien näyt-
tämönä. Varkaus itsenäistyy kauppalaksi
1920-luvun lopulla.

Leppävirta on nykyään n. 11 000 asukkaan
kunta, jolla on monipuolinen elinkeinora-
kenne. Perinteisten maatalousammattien
lisäksi, jotka nykyään ovat jo vähemmis-
tönä, täällä on teollisuutta, jonka perinteet
ulottuvat 1700-luvulle. Tuolloin perustet-
tiin Sorsakoskelle Hackmanin saha, joka
myöhemmin muutti raaka-aineensa puusta
metalliksi, ja jonka valmistamia aterimia
ja kattiloita käytetään useimmissa Suomen
koti- ja suurtalouksissa. Sahateollisuutta

harjoitettiin 1700-luvun lopulta myös
Oravikoskella, jossa sittemmin toimi n. 30
vuoden ajan Outokumpu Oy:n Kotalahden
nikkelikaivos.

Teollisuus ja kaupankäynti vaativat hyviä
kulkuyhteyksiä, ja 1800-luvulla rakennetut
Taipaleen ja Konnuksen kanavat sekä Sai-
maan kanava mahdollistivat sisämaan tuot-
teiden viennin Pietariin ja Saksaan. Leppä-
virtalaiset laivat kulkivat näitä reittejä ja
toivat tullessaan ulkomaisia kulttuurivaikut-
teita. Nykyään tärkeimpänä kulkuväylänä on
valtatie 5, jota pitkin Helsinkiin on matkaa
n. 350 km, Kuopioon 55 ja Varkauteen 25.
Myös Joensuuhun johtava valtatie 23 kulkee
Leppävirran kunnan itäosien kautta.

Nykyisin kunnassa on runsaasti eri alo-
jen teollisuusyrityksiä. Sorsakoskella on
Hackmanin lisäksi Finnpipe-putkitehdas,
kirkonkylän teollisuusalueilla ovat läm-
mönjakokeskuksia valmistava LPM-Group,
laivojen hyttiovia valmistava Parmarine Oy,
nimensä mukaisesti tilaelementtejä valmis-
tava Master Tilaelementit Oy, prosessiteolli-
suuden säiliöitä tuottava YIT-Teollisuus Oy,
ohutlevytuotteiden valmistaja Metafil Oy ja
kuituoptiikkaan erikoistunut Oplatek Oy.

Maataloudessa on marjanviljely merkittävä
tuotantosuunta. Leppävirran Marjaosuus-
kunta toimittaa paikallisten viljelijöiden
tuotteita Suomen markkinoille. Mansikka-
ja vadelmaviljelmät tarjoavat kesäisin run-
saasti töitä poimijoille, joita tulee kotimaan
lisäksi naapurimaista.

Matkailuun ja vapaa-ajan viettoon Leppä-
virta tarjoaa mahdollisuuksia hotelliasumi-

sesta mökkimajoitukseen. Rantaviivaa on
laskettu Leppävirran kunnan alueella olevan
n. 2 200 km. Laajentuva hotellikylpylä
Vesileppis sijoittuu lähes kirkonkylän kes-
kustaan, urheilukentän ja jäähallin viereen.
Elokuussa 2004 valmistuu maanalainen
hiihtoareena 40x100 m:n laajuisine kes-
kushalleineen ja hiihtotunneleineen. Latu-,
moottorikelkka- ja lenkkipolkuverkostot täy-
dentävät liikuntamahdollisuuksia.

Leppävirran kulttuuritoiminta on monipuoli-
sta. Siinä on huomioitu kuntalaisten har-
rastuneisuus ja kouluttautuminen kulttuurin
ilmaisemiseen ja kuluttamiseen. Kansalais-
opisto on kulttuuritoiminnan työrukkaneen.
Opetuksessa ovat mukana sekä perinteinen
aikuisille suunnattu sivistystoiminta että
monipuolisesti taiteen perusopetuksesta
vastaava Leppävirran taidekoulu.

Savolaiseen sanankäyttöön ja teatteri-il-
maisuuksiin voi osallistua useissa eri puolella
pitäjää kokoontuvissa teatteriryhmissä.
Sorsakosken yli 120-vuotias soittoakustiikka,
pelimannit, kuorot ja soitinyhtyeet vas-
taavat musiikin tarjonnasta. Romanttista
rakennustyylillä edustavine urkuineen 2200-
paikkainen kirkko muodostaa akustisesti
oivallisen konserttipaikan.

Osa kulttuuriamme ovat myös teollisuus ja
käsityöläisyys, Hackman Designorin muo-
toilluista käyttöesineistä tekstiilitaiteeseen
ja soitinrakennukseen.

Menneitäkään ei ole unohdettu. Leppävir-
ran kotiseutumuseo on yksi Itä-Suomen
parhaista. Yli 3000 esinettä ja valokuva-
kokoelma kertovat historiastamme kivikau-
desta nykypäiviin.

Kari Viinikainen
Kulttuurisihteeri, Leppävirran kunta

Sorsakosken vanhoja teollisuuskiinteistöjä.

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

RAKENNUSTEOLLISUUDEN
KESKUSLIITON JÄSEN

RAKENNUSTOIMISTO
K TERVO OY

SILTAKATU 18, 80100 JOENSUU Puh. (013) 223 251

PERLOS

SOLUTIONS TO CHALLENGES

The Fortum logo, consisting of a stylized green and blue circle followed by the word 'Fortum' in a bold, black sans-serif font.

Canon Keskus artema

 Valinta on Sinun:
**Vaihda
vihreälle**

www.pks.fi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy Puh. 010 802 662
arkisin klo 8-18

Hae auto netistä

www.autotalolaakkonen.fi

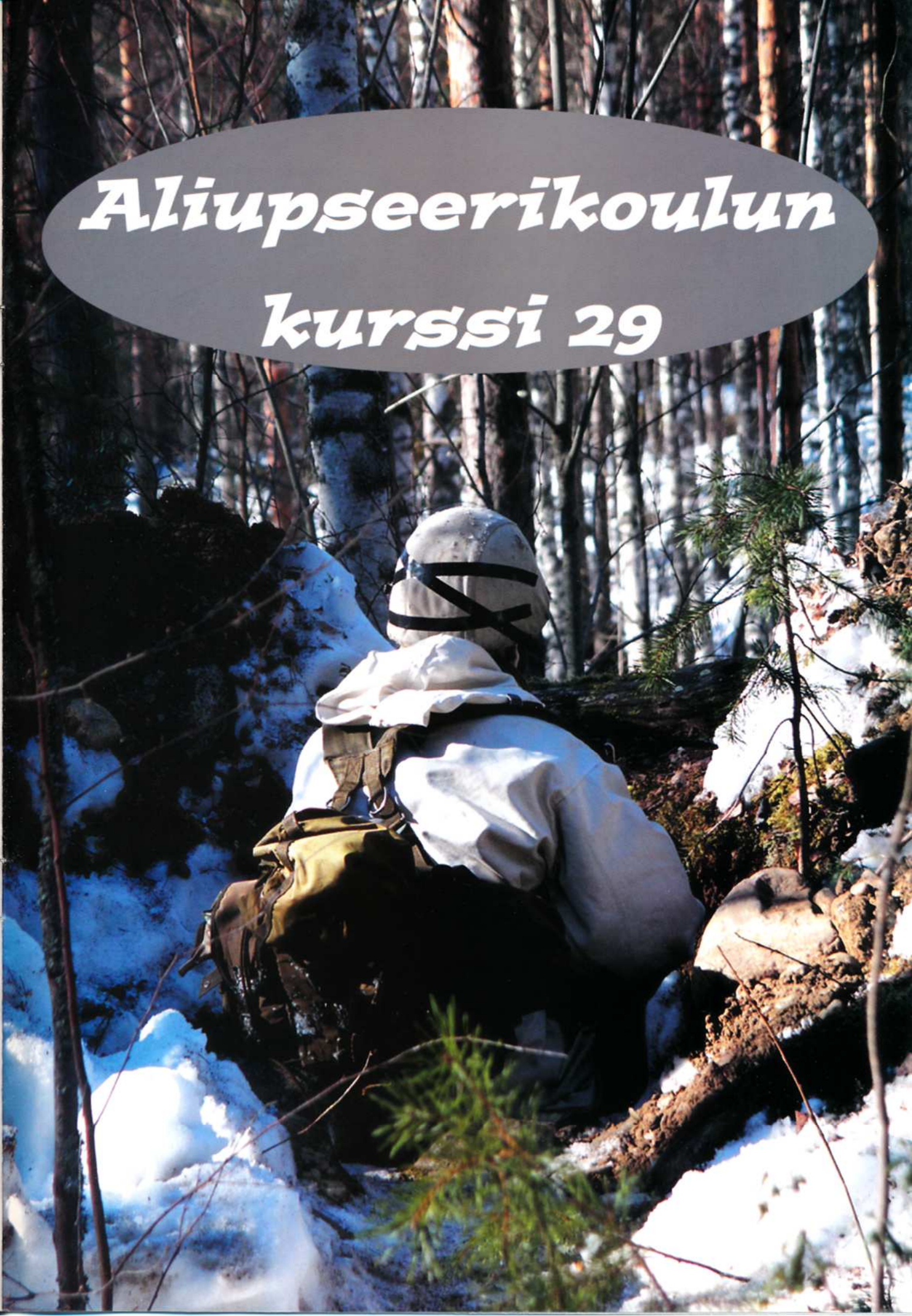

  Autotalo Laakkonen

Aliupseerikoulun

kurssi 29

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Yksikköpuseeri
yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
majuri Jouni Pitkänen

Varajohtaja
yliluutnantti Mika Kärsämä

KIVÄÄRILINJA

MOOTTORILINJA

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Lutnantti
Jarno Rähä

Ylikersantti
Jukka Vatanen

Kersantti
Paavo Pihavaara

Lutnantti
Marko Jalkanen

SISSILINJA

SISSIRADIOLINJA

Lutnantti
Jarno Asikainen

Ylikersantti
Jouni Kukkonen

Lutnantti
Janne Suhonen

Lutnantti
Jarno Kirjavainen

Vänrikki
Ville Tahvanainen

TULENJOHTOLINJA

KRANAATINHEITINLINJA

Yliluutnantti
Jari Parviainen

Lutnantti
Marko Ylönen

Lutnantti
Marko Karppinen

Ylikersantti
Janne Kastinen

Pohjois-Karjalan Prikaatin aliupseerikurssi 29

” Parasta johtajaa alaiset eivät edes huomaa. Toiseksi parasta kunnioitetaan ja ylistetään, kolmatta pelätään ja neljättä vihataan. Kun paras johtaja on työnsä tehnyt, alaiset sanovat: ”Me teimme sen!”

Laotse

Sotilasjohtaja on lähes poikkeuksetta alaistensa ja joukkonsa kouluttaja. Perusyksikön tärkeimpiä kouluttajia ovat ryhmänjohtajat. Tämä näkökulma korostuu varsinkin rauhan aikana, jolloin pääosa henkilöresurssistamme suuntautuu koulutukseen. Koulutustaito on taitoa ohjata oppimista, eli taitoa opettaa ja harjaannuttaa. Harjoittelulla ja harjoittamisella on keskeinen merkitys sotilastaitojen opettamisessa.

Taistelulentän vaihtelevat ja ennustamat-
tomat olosuhteet edellyttävät jokaiselta

taistelijalta joustavuutta, luovaa osaamista ja kriittistä ajattelua. Jatkuvan oppimisen avulla perusvalmiuksista voidaan jalostaa todellisia taistelutaitoja. Sotilasjohtajakaan ei ole pelkästään koulutuksen toteuttaja. Hän on myös itse jatkuva oppija ja tätä kautta oman työnsä kehittäjä.

Hyvät kurssin 29 oppilaat! Onnittelten Teitä aliupseerikurssin suorittamisesta. Käydään töihin...

Maj Jouni Pitkänen

 AUTOMESTARIT OY
Ainonkatu 12, 57200 Savonlinna
Puh. 015-258 338, Fax 015-258 344

let's start
Driving!
Liikennekoulut
www.driving.fi

**askel
oikeaan
suuntaan**

www.mainospalvelu.com

AJOKORTTIASIOISSA
RANTAKYLÄN
AUTOKOULU
NUUTINEN KY
PUH. 898250
Keskellä Rantakylää toiminta-keskuksessa!

Moottorilinja

Kuinka moni varusmies hankkii varusmiesaikanaan itselleen johtajakoulutuksen lisäksi pätevyuden uuteen ammattiin? Niinpä, harvoja ovat ne onnelliset, jotka ovat moottorilinjan monipuoliseen ja haastavaan koulutusohjelmaan valittuja. AuK1:n alkessa tämä sekalainen seurakunta pesiytyi suurilta osin samaan tupaan ja samalla alkoi uusien tupakaverien kuulustelu. Paljastui, että Esikunta- ja Huoltokompaniasta tulleen kahdeksan jääkäriä, jotka muodostavat luonnollisesti linjan rungon, lisäksi joukkoon oli soluttautunut yksi henkilö Jääkärikompaniasta ja yksi lentosotamies Rissalasta. Yksi EHK:n (Esikunta- ja Huoltokompanian) jääkäreistä murtui kiivaissa ristikuulusteluissa ja tunnusti olevansa vanhempi kuski ja tulleensa ”jälki-aukkiin”. Hänen tehtävänsä on toimia muiden oppisänän sitten AuK2:n koulutusvaiheessa.

AuK1 sykkittiin kiväärilinjan mukana ilman mitään suurempia kohokohtia tai kömmähdyksiä. Ajatukset olivat monilla jo kuitenkin tulevassa. Odotus palkittiin seitsemän

viikon metsäpaineitteen äheltämisen jälkeen, kun AuK2:n alkessa moottorilinja irtaantui omaksi joukokseen ja alkoi elää omaa elämäänsä. Tässä vaiheessa saimme kaksi vahvistusta kranaatinheitinlinjalta. Lisäksi koulun johtajan ”peliliikkeen” ansiosta kiväärilinjalta pelastettiin vielä yksi jääkäri joukkoomme, eikä kuulemma harmittanut yhtään. Moottorilinjan vahvuus on tällä hetkellä siis 13 miestä.

Moottorilinja ei olisi nimensä veroinen ilman moottorin lailla suutaan aukovaa kouluttajaamme, luutnantti Marko Jalkasta. Ilman tämän välillä miltei eppisiin mittoihin kasvavia elämänohjehuumoripaketeilla terästettyjä ja muutenkin mielenkiintoisesti pidettyjä oppitunteja olisi meistä jo moni tuntenut tavallista voimakkaampaa palveluväsymystä ja vastustamatonta halua painaa päänsä kirjaan kesken oppitunnin.

Koulutustahti moottorilinjalla on lievästi ilmaistuna kiivas. Autokouluasiaa rekka- tai kuorma-autokorttia varten, rakennekoulusta ja käytännön huoltohommia on siinä määrin päivässä, että illat venyvät pitkiksi omatoimisen opiskelun merkeissä, johon kuuluu myös ajoharjoittelua. Koulutusta onkin merkitty lähes poikkeuksetta aamuseitsemästä iltayhdeksään. Lisäksi ohjelmistoon kuuluu luonnollisesti johtamistehtäviä ja toimimista ryhmänjohtajana. ”Tuhansia töitä, valvottuja öitä.” Uuvuttavaa, mutta palkitsevaa.

Moottorilinjan miehen tunnistaa yleensä miehekkäästä dieselin katkusta ja OW-30:n roisketahroista naamalla. Ja

jos muuten ovat tuntomerkit vaikeasti tunnistettavissa, tunnistat meidät siviililämässäkin viimeisintä muotia olevista callahan-mallisista aurinkolaseista ja käsitämättömästä taipumuksesta saada väittely pystyyn joka asiasta.

Juha-Pekka ”Lihis” Rinkinen
”Ens viikonloppuna en kyllä ota...” ”Kyllä meni baarissa taas kaikki rahat viikonloppuna.” (Raitis.)

Samuli ”Mä oon rekkamies” Rönkkönen
Motoilinjan naistenmies, kaataa naisen kuin naisen. (Neitsyt.)

Juha-Pekka ”Junnu” Juutilainen
”Joo’o, naista pitäs saaha mutta kaljaa tekis mieli.” (Rakastaja Nylkynen.)

Timo ”Puntti” Ihanus
”Mitään en oo ottanu, JA KUKA TÄÄLLÄ MUKA ON AGGGRRRRRESSIIIIIVVINEN!!!” (Hernekeppi.)

Heikki ”Urmas” Hämäläinen
Tykkää puuvuolutoista, linjan parhaat unenlahjat. (Aamuvirkku.)

Heikki ”Gona” Kunnas
Suuri ja mahtava oppi-isämme. (Aamukasa.)

Ilkka ”Rontti” Joenaho
”No voe helevettiläinen.” (Enkeli.)

Henry ”Lntstm” Lehto
”En mä väitäkään, mä vaan oon sitä mieltä, että...” (Myötämielinen.)

Anssi ”Mela” Mononen
Kovan luokan kanootintuuppaja. (Neitsyt.)

Jani ”Ooppeli” Nenonen
Kyllä Kadetti kiiltää. (Japsi-fani.)

Jussi ”Aziz” Asikainen
Kumartaa vain oven yläkarmi. (Tynkä.)

Esa ”Särmä” Karvonen
Se tehään mikä on käsketty. (Häro.)

Tommi ”HooVee” Heikkinen
Missäs Heikkinen? No HV:lla. (Aina palveluksessa.)

Kiväärilinja

Palvelemme Suomen Puolustusvoimissa II/03 saapumiserässä. Olemme suoriutuneet peruskoulutuskauden koettelemuksista kiitettävällä tavalla ja odotamme innolla tulevaa. Jyvät eroteltiin akanoista 4.9.2003 ja jäljelle jääneet miehet olivat tarkkasilmäisiä ja rautaisen itsekurin omaavia taistelijoita. Meidät lähetettiin Aliupseerikouluun opettelemaan ryhmänjohtamista armeijan eliittijoukossa eli kiväärilinjalla.

Meitä koulutettiin hyvin nopean ja vaativan runko-ohjelman mukaan, kenelläkään ei ollut vara olla poissa, koska muuten olisi "tippunut kärryiltä" heti kättelyssä. AuK1:

sen lopussa olimme oppineet taistelun perusedellytykset ja meistä oli kasvanut toisemme huomioonottavia taistelutovereita. AuK2:lla meidät laitettiin koetukselle ja katsottiin mitä todella olimme oppineet. Linjamme niitti mainetta jääkärireillä ja Sotinpuron kovapanosampumaleireillä. Linjamme yhteishenki oli hyvä lukuunottamatta pieniä tunteenpurkauksia etenkin kiinniolovuoroilla. Meistä osasta koulutettiin panssarintorjuntamiehiä, jotka hallitsevat Apilaksen ja 66 KES 88:n täydellisyyttä hipovalla tavalla. Me kiväärimiehet käsittelemme paremmin rynnäkkökivääriämme kuin omia raajojamme!

Todelliset kiitokset ansaitsevat ammattitaitoiset kouluttajamme yliluutnantti Harri Kankainen, luutnantti Jarno Rähä, joka koulutti myös panssarintorjuntataistelijat ja ylikersantti Vatanen. Sekä loistavat apukouluttajamme. Heidän vaativan koulutuksensa tuloksena meistä kasvoi kunnianhimoisia ryhmänjohtajia!

KORPISOTURI

Antti "Iceman" Kuokkanen

Ei kiire minnekkään. "Auk:n" ahkerin levyttäjä!

Olli "Löytötavaratoimisto" Kuoppamäki

Tuvan kadonneet tavarat löytyivät yleensä Kuoppamäen kaapista. PV + PV + PV + PV + VLV

Tuomas "Tupe" Palokas

Liian tyhmä "RUK:iin", eli loistava ryhmänjohtaja.

Teemu "Inttäjä" Leskinen

Tällä miehellä oli joka asiaan oikea mielihäpe (omasta mielestään). Kit(t)een lahja kiväärimiehille.

Marko "Punkkaspecialisti" Miettinen

Punkka "räjähti" vähintään kerran päivässä melkein koko "Auk:n" ajan. Avautuu säännöllisesti.

Olli "Kaappispecialisti" Kuikka

Miehen kaappi oli kuin musta-aukko, kaikki sinne laitettu katosi mysteerisesti!? Linjan hevimiä syö rautaa ja paskantaa kettinkiä.

Ville "Übersoldat" Mikkonen

Aatteen mies Tohmajärveltä. Born to kill! Mies pakotettiin "Auk:uun", tästä johtuen "vapiskaa alokkaat!"

Kimmo "Raivo" Ratinen

Tuupovaaran kauhu! Mies, joka puhuu enemmän unissaan kuin hereilläään. Porukan suurin ja rumin KK-mies. Parasta Suomalaista laatua.

Tero "Gigolo" Hirvonen

Bailaa lomilla kuin paraskin naisten miäs. Tekee sen mitä käsketään. "Minähän en pidä puppeli -pojista."

Kari "Vyö" Kinnunen

"Te kun söisitte minun chilipippureita, te itkisitte veksissä viikon." "Mutta mihinkäs minä sen PKM:n vyön...?"

Osmo "Sissintappaja" Härkönen

Lieksan ehkäpä isoin mies. Ei pysähdy vaikka kahdeksan sissii roikkuisi selässä! "Minähän en muuten siivoa."

Pekka "Bulgstein" Pulkkinen

Miesmysteri. Linjan asennoitunein "PST-mies". "God loves infantry."

Jani "IV-driver" Hiltunen

Särmäjaakko kuin suoraan YIPalvOsta... IV:n todellinen taxi-driver. "Hiltunen, mahtuuko kyytiin...?" "No *****!"

Kai- Mikael "Malibu" Kettunen

"Mut siitä tuli mieleen kun oltiin veneellä ja juotiin Malibua..."

Jussi "UK-Paroni" Koskinen

"En muuten varmasti tee!" Mies, joka ei tainut olla ainuttakaan kokonaista päivää palveluksessa. "Missä Koskinen? HV:lla."

Jani "Vaiheessa" Hannukainen

Sekoitus pientä miestä ja kovaa ääntä... Avautuminen lähes jokapäiväistä...!

Turo "Turbo" Terho

Näkymätön mies, to the UK-mobile!

Jukka "Näpy-Näpy" Korhonen

"Hei jätkät mitä työ pistätte päälle?" Pistetään vaikka sadeviitta, niin ei tarvii housuja!

Juha-Matti "Jaffaboy" Sipinen

Iso ja mukava mies. Sopivan paikan tullen nilkka rupee reistailemaan!!? Tuvan ilmaheeruus! "Se on mun juttu".

Jere "Mc Gangsta" Vatanen

Kit(t)een keisari. 4-tuvan ruokavammanen. Suuri pohdiskelija? Lahjaton "PST-taistelija", Karzan gauhu!

Ilkka "Agentti" Kiiski

Pelottavan "sairas" yksilö. "En mä mistään kiinni jää, mulla on ALIBI." Alias Don Diego Delavega.

Ville "Varpaisjärven gigolo" Kasurinen

Ensi viikolla on Irmelin muutto ja kuukauden päästä Irma muuttaa meille!? Vaihtaa emäntää kuin sukkaa (pareittain kerran päivässä).

Juha "Kapteeni Ameriikka" Riihimäki

Kalpene Rambo, pahin gona jo P-kaudella. Tappaa kaiken liikkeeseen. Tätä miestä "mortit" pelkää...!

Jyrki "Proteiinipepa" Santaharju

Thaimaan lahja Suomen Puolustusvoimille. "Pistä vasen silmä kiinni." Löytyykö jostain tiukempia housuja? Äidinkieltä on vaikea kirjoittaa.

Heikki "Hessu" Räisänen

Hiihtää ja ampuu, vaan ei palveluksessa! UK/HV. To the UK-mobile.

Jussi "Elvis" Smolander

Onko meillä tänään ruokailua? Tuusniemen lahja karaokelle. Aina "vaiheessa". Eikä ajellut pulisonkejaan.

Sissilinja

"Aliupseerikoulussa herätys!", kuulutus kaikaa koulun käytävillä. Se aiheuttaa meissä sissilinjan oppilaisissa hilpeyttä. Olemmehan itse heränneet jo puolikuudelta aamun kille. Punkat valmiina odotamme aamupalalle pääsyä. Muutaman kerran ulosjärjestäytyttyämme pääsemme ensimmäisenä linjana syömään. Valvojan tiedossa on, että sissit lähtevät metsään heti aamupalan jälkeen. Hätäisen aamupalan jälkeen olemme jo kahdessa rivissä koulun pihalla, materiaali autoon pakattuna, kun oppilasjohtaja saa kunnian ilmoittaa joukon luutnantille. Kannustavan puheen jälkeen luutnantti antaa käsimerkin "ajoneuvoon nouse", jonka jälkeen "käiveröt" nousevat ajoneuvoon ja aikaa jää vielä tarkistaa, että kaikki ovat mukana. Sissilinja on valmiina harjoitukseen luonnollisesti koko vahvuudellaan.

Automatka on kylmä ja pomppuinen. Yhtäkkiä ajoneuvo pysähtyy ja kaikki valmistautuvat ulossiirtymiseen. Puolessa minuutissa ajoneuvo tyhjenee käiveröistä ja tavaroista. Ryhmänjohtaja käskää partionjohtajat koolle. Palaverin jälkeen partionjohtajat näyttävät partioilleen kartalta tukikohdan perustamispaikan, joka on seuraava päämäärämme. Muutamalla käsimerkillä ryhmät lähtevät liikkelle ja katoavat Kyykän soiseen ja kumpuilevaan maastoon.

Rinkan paino alkaa tuntua jo selässä, kun lähestymme sissitukikohtapaikkaa. Sopivan telttapaikan löydyttyä tukikohdan perustaminen alkaa rutiinimaisesti, koska jokaisella "käiveröllä" on oma tehtävänsä. Pian on leiri pystytetty ja lepovuoro voi alkaa.

Kello 04.30 alkaa armoton tuhina, kun aloitamme valmistautumisen tienvarsitoimintaa

varten. Hyytävän kylmä tuuli pyyhkii naamiovärin peittämiä kasvoja, kun aloitamme siirtymisen toimintatielle. Matkalla teemme viholliselle harhautuksia, mikä pidentää matkaa huomattavasti. Vihdoin saavumme hikisenä tienvarteen, jolloin pitkä ja kylmä odotus voi alkaa.

Vihdoin monen tunnin odotus palkitaan ja ajoneuvon ääni alkaa kuulua. Partionjohtajan kohmeiset sormet hakeutuvat laukaisimen napeille valmiina räjäyttämään ajoneuvon. Moottorin ääni alkaa voimistua lähestyessään tietä pitkin ja valot alkavat välkkyä kirkkaana puiden lomitse. PAM! Korvia raastava räjähdys kantautuu monen kilometrin päähän Kyykän vaaroille. Muutaman minuutin päästä kuuluu kaksi uutta kovaa pamausta, nyt kaikki partiot ovat toimineet. Tässä vaiheessa sissit ovat jo kaukana valmistautumassa takaa-ajavan vihollisen yllättämiseen.

Partionjohtaja kuulostelee tarkkaavaisesti metsästä kantautuvaa rapsattelua. Vihollinen on päässyt jäljille ja lähestyy partiota. Hetken kuluttua hiljaisuudesta rymähtävät rynnäkkökiväärin sarjat viholliseen, joka on lyöty parissa sekunnissa. Karkumatka jatkuu ja monen lenkin jälkeen partio saapuu takaisin tukikohtaan, missä muut partiot jo odottavat. Omia tappioita ei tullut ollenkaan, joten tehtävä on onnistunut täydellisesti.

Henkilöesittelyt seuraavalla sivulla.

Holopainen "Jäämies" Marko Tapio
"Tä?"

Honkanen "Vemppa -tst" Joni Olavi
"Ei sellaista hommaa olekaan, mistä Honkanen ei voisi luistaa."

Huttunen "Särmä jätkä" Henri Pauli Augusti
"Jopa niin paljon, että räjäyttää maaliautojen lisäksi siviiliautot."

Ijäs "Peliliike" Juhani
"Siitä, mistä aita on matalin, Ijäs kaivautuu 'peliliikkeenä' ali."

Jalkanen "I'm so sexy" Ville Tapani
"Nappisilmät, vikkelät sormet; kaikkea mitä nainen tarvitsee."

Kaasalainen "Hajottaja" Joonas Matti Henrik
"*****, että hajottaa." "Ei kiinnosta."
"***** puhetta."

Kauppinen "Isänmaantoivo" Kari Juhani
"Rajanvartija."

Kokkonen "Pyromaani" Anssi Veli Tapani
"Linjan oma pyromaani, joka saa kokon kuin kokon syttymään yhdellä tikulla.. (ja hyvä tulellahan ei ole mitään tekemistä asian kanssa...)"

Kymäläinen "Mr positive" Veikko Kalevi
"Jos nyt jotain positiivista pitää, niin öö..."

Mielonen "Joensuun yössä" Matti-Pekka Tapani
"Joensuussa voi lähteä väärään suuntaan..."

Miettinen "Sissisolmu" Lasse Henrik
"Mullistava uusi sissisolmu on syntynyt"

Mustonen "Kiima" Vesa Pekka
"Kun kiima iskee, mikään ei pysäytä"

Raatikainen "Mitä *****" Aki Petteri
"Melankolia kunniaan..."

Rajapolvi "Unissakävelijä" Kimmo Olavi
"Mites ne meidän lähipuolustusasat?"

Sallanne "Kuka käskee" Timo Kalevi
"Pääseekö jo tupakalle / kuselle/ syömään/ nukkumaan...?"

Santala "tykkimies" Toni Kristian
"Tyhmä saa olla, muttei tykkimies, siispä "Vekaralta" sissilinjalle."

Savolainen "Map" Antti Tapani
"Ei valitettavasti ehdi pyykin vaihtoon."

Sundström "Sandstorm" Toni Jesse Mikael
"Ei oo kielletty."

Vartiainen "Vartti varvi" Riikka Helena
"53 kg sissin mieltä lämmittävää auringon paistetta."

UPM
METSÄPALVELUN
MERKKI

Metsäpalvelu on iloinen asia

Metsäpalvelu on metsänomistajasta huolehtimista. Me haluamme kuunnella, neuvoa ja auttaa metsänomistajaa kaikissa hänen metsäänsä liittyvissä asioissa.

Ota yhteys lähimpään palvelutoimistoomme ja sovi tapaamisesta metsäammattilaisemme kanssa.

UPM-Kymmene Metsä
www.puukauppa.com

Kodak EXPRESS

www.kuvanmaailma.fi

KUVANMAAILMA®

Siltakatu 14 Joensuu Puh. 013-129010

OOO Varkauden
TILI OY

Kirjanpitoimistojen Liitto ry:n tyväksymä ja valvoma jäsentöimistö

Osoite: Vattuvuorenkatu 65, 78210 Varkaus
Puhelin: (017) 555 3081, (017) 555 3033

L I P E R I N
OSUUSMEIJERI
MEIJERI JA MYLLY

Meijeritie, 83100 LIPERI
Puh. (013) 684 5200, Faksi (013) 684 5201
Mylly/Myymäälä: Puh. (013) 684 5250
Faksi (013) 684 5202

Sissiradiolinja

Linjamme taistelijat ovat II/03 -saapumiserän ehdotonta eliittiä, särmintä sakkia sekä komeimpia kolleja.. Meidät valittiin heinäkuun helteissä lukuisten halukkaiden joukosta rankoissa valintakokeissa. Varsinainen koulutuksemme alkoi viidennellä viikolla, jolloin kaikki "siradit" (sissiradistit) kerättiin sissikomppaniaan. Tästä alkoi pitkä yhteinen taipaleemme. Koulutuksemme, joka sisältää tiedustelu- ja viestikoulutuksen lisäksi myös sähkötystä, on muokannut linjamme yhteishengen huippuunsa. Kouluttajinamme tällä kovalla tiellä toimivat vaativat luutnantit Janne Suhonen ja Jarno Kirjavainen sekä vänrikki Ville Tahvanainen. Myös apukouluttajamme alikersantti Jussi Pajarinen oli vahvasti hengessä mukana.

Koulutuksen kuluessa meistä on tullut prikaatin kovimmat taistelijat, jotka eivät pelkää pakkasta, jätää, unenpuutetta, nälkää eivätkä edes Kyykkää. Tuo iki-ihana paikka onkin meille kuin toinen koti, josta on aina yhtä haikaa lähteä. Lukuisilla reisuillamme olemme oppineet monia tiedustelijalle elintärkeitä taitoja, kuten trangian mystiset toiminnot sekä kaikelta elävältä piiloutumisen. Ääntä pidämme ainoastaan matkustaessamme vihollislinjojen taakse "hekolla" (helikopterilla). Tällöin ilmaan kajahtaa iloisia säveliä, joita kavahtavat sekä omat että vieraat. Myös "kassulla" meillä on riittänyt iloisia hetkiä. Sirad-luokassa sähköttäminen on tullut liiankin tutuksi, mutta tämän taiteenlajin olemme jo oppineet hallitsemaan suvereenisti. Jottei aika kävisi

liian pitkäksi, käytämme yön hiljaiset tunnit tunnistamiskansion tavaamiseen.

Muiden Aliupseerikoulun oppilaiden siirtyessä ryhmänjohtajiksi, meillä jatkuu koulutus entistä rankempaan. Odotamme jo innolla päivittäisiä hiihtoretkeä sekä muita lumisia rientoja talven pirteissä pakkasissa. Talviaamuina uudet alokkaat saattavat myös kuulla sirad-joukkueen vanhimman jämerän äänen poistuttavan joukkoamme pitkin kinoksia, pitääkseen joukon lämpimänä ja iloisena. Myös ohjeistuksen käskävä sana "toimikee" tulee "morkuloille" tutuksi. "Ollos huoleton, poikas valveil' on."

Henkilöesittely seuraavalla sivulla.

Sampsu "Aziz" Asikainen:

Linjan gentleman, jolle unenpuute aiheuttaa kolmen promillen humalan. Sekaisin Kyykästä.

Jouni "Vaihe" Behm

Mies, jota harvoin näkyi tarvittaessa. Jos ei ollut tupakalla, niin teki lähempää tuttavuutta vessanpöntön kanssa. Aina vaiheessa... Konemaisista sähkötystaidoistaan huolimatta vaikuttaa enemmän kuuden kuukauden jääkäriä. "En jaksa.."

Aleksi "Iki-vemppa" Korkee

Mies, jonka auto muistuttaa joulukuusta. Metsän näkymättömin eläin, kiitos 1000 W otsalampun. "Muut nukkuu kasarmilla, minä nukun leireillä. Onko siinä jotain pahaa, onko!?" "Meillä Onttolassa...".

Ari "Eversti" Kuiri

Mies, jolla on hallussaan linjan kiistaton ilmaherruus. Ei se haju vaan polte silmissä! Sulkijalihaksen maisteri. "HUOMIO! Ilmoitan..."

Vesa "Koivupölkkylöitä" Kuosmanen

Uimaharjun Ron Jeremy. Aiheuttaa päänsärkyä yltiöpositiivisuudellaan. "Kaikki on ihan jees. Nämä monsuunisateet ovat itse asiassa ihan mukavia."

Joonas "Babyface" Kärkkäinen

Kuopion iso-pieni mies. Perseilyn mestari ja iltavapaiden kruunaamaton kuningas. "En oo lähössä lenkille, en oo lähössä mehtään, en oo move."

Ville "Painitaanko?" Lampela

Mies, jonka sormet harhailivat turhan usein... Rautainen puristus, pakko myöntää! "Ite löit eka takasi!" "Ootas, ku lähetän vai molle paavo-iivarit." Kaikkeahan saa tehdä, kunhan ei jää kiinni.

Mika "Live" Lievonen

Linjan särmääjä, rukkikipinka vaivaisessa tunnissa. Mies, jolta ei puutu mitään, kunhan kavereilta löytyy. "Sain missiä" (yeah, right).

Antti "Bemari" Malava

"TÄ?! Ei tätä voi meiltä vaatia, kun ei sitä ole koulutettu". "Ei tässä touhussa oo mitään järkee..." "Tämä pitää selvittää!" Onneksi on MAP.

Tauno "Nose" Nousiainen

Ei hajoa armeijaan vaan palvelustove-reihinsa. "Kuuntele nyt! Kato nyt!" Kolkytä senttiä ja Kekkonen!

Artturi "Olsson" Ojasalo

Linjan ruotsalaisvahvistus. Pehmo isä ilman lapsia. "Rauhallinen perhe-elämä on luotu minua varten.." Kiusasi muita avautumalla puhelimeen humalassa....kaunosielu...

Jukka "Fetissi" Paakkanen

Tykkää vain kumihuppupäisistä naisista. Mies, joka piti linjan henkisen tasapainon kohdallaan rakkaus-lehdillään. Suuntautui mihin vaan.

Saku "Führer" Parviainen

Linjan todellinen sissi, joka eli viikon paketilla makkaraa ja lavallisella Batterya. Ampui 12 osumaa ATT:ssä (kahdessa ATT:ssä). "Parviainen prkl!" "Tarvitsen lisää Lebensraunia!!"

Lasse "Prince(ss)" Pellikka

Linjan kovin uhoaja. Kuuntelee TikTokia ja

Gimmeliä jöpö höpelönä. Piti tiiviisti yhteyttä kotijoukkoihin. Äidin ja pojan väliin ei voi tulla mikään. Sai selville kurssin aikana muutamia elämän "perusasioita".

Ville "Tenori" Pirskanen

Kotipaikkakunta kertoo miehestä kaiken, Pöljä. Aina vaiheessa. "Hemmetin agraari-yhteiskunnan perintö, kun pakottaa ihmisen nousemaan ennen kukonlaulua. En ymmärrä mikä kiire on aina odottamaan.." (2 min ennen ruokailua).

Petri "Huima P" Romppanen

Soittaa äidille joka ilta. Nukkuu kuin mursu. "Ilman iitä. Elähän nyt sinäkii siinä taas..." Uimaharjun toinen hurja linjallamme.

Linjaltamme rukkiiin härväämään lähtivät:

Jarkko "Iso-Biitti" Saksman

Taisteli tiensä "sääl-i-rukkiin". Näytti muille kaapin paikan harjoittamalla kreikkalais-roomalaista painia. Kova räppäri, joka lauloi muut suohon. Pelasi Separilaa öisin itseksensä.

Matti "Pate" Iso-Mustajärvi

Käsi kitaralla ja kieli ruskeana. Haukivuoren lahja sirad-linjalle, joka laitettiin kiertoon "rukkiin".

Tuukka "Pomo-juttu" Jokinen

Mies, jolla kaksi äänenvoimakkuutta, KOVA ja TODELLA KOVA, sekä kaksi jutun aihetta, pomo sekä firma. "Pomo teki sitä tätä ja tuota ja joi toisella kädellä kaljaa..."

Tulenjohtolinja

Teki itseään tunnetuksi Aliupseerikoulun "virallisena" nakkilinjana ja suoritti aselajiopintojen ohella myös mm. maansiirtotyömiehen perustutkinnon.

Kaikille jäi varmasti mieleen kolmen ja puolen viikon leiriputki, jonka aikana tuli jumpattua jumppakuution (LV 217M) kanssa enemmän ja enemmän. Saimme myös vetää "lakua" vähintään 150 kilometriä. Tämä määrä täytyi tietysti purkaakin, joten lystiä piisasi!

Yksi tärkeimmistä koulutustavoitteistamme oli olla parempia kuin kranaatinheitinlinja. Tässä onnistuimmekin varsin hyvin ja saimme samalla pidettyä apukouluttajamme tyytyväisinä.

Hauskin reissu suuntautui kuitenkin Lappeenrantaan Rakuunoiden vieraiksi. Saimme harjoiteltua tulenjohtamista tulenjohtosimulaattorissa. Taisimme myöskin sekoittaa Lappeenrannan yöelämää kaupungilla hyöriessämme.

Henkilöesittelyt seuraavalla sivulla.

Mikko "Nollattaulus" Laitila:

Aina vaiheessa, kirjoitti vähintään viisi häväriä / vrk.

Heikki "Mister TJ" Majoinen:

Hajosi tupakaverihin, tästä johtuen riivasi tupaa saatanallisilla säkeillä. Linjan demoni.

Tuomas "Särmä" Manninen:

Kokovartalosärmäri, voisi välillä pitää nenänsä kiinni.

Pasi "Musse, Dobbeldusch, Yskä" Mustonen:

Aina vaiheessa #2, saa loistavilla heitoillaan tupakaverit naurun / raivon partaalle.

Juha-Pekka "Ollikahven" Ollikainen:

Hirvensalmen kultakurkku ja kalamies #1. Hajosi tasaisin väliajoin (5 minuuttia) asiaan kuin asiaan. "Helvetin köpsää touhua!"

Jenni "Posliini" Pakarinen:

OKKV - Oikeasti Kunnossa, Kusetti Veksissä. Johti tulta unissaankin.

Outi "Piipposka" Piipponen:

"Oisko kellään heittää yhtä röökiä?" Linjan nopein käsisuuntakehämittäaja.

Ville "V 05" Riikonen:

Släbärit reisitaskuun ja menoksi! Miehen koko sanavarasto: "peliliike", "tyhjä arpa", "ei mittään järkee" ja "hyvä setti".

Niko "Markku" Riissanen:

Mystisen hiljaa puhuva, salaperäinen myhäilijä.

Olli "UKK, Magic Goggles" Räsänen:

Tuvan taiteilijasielu, ei hajoa edes nopea asemaanmeno -äksiisiin. Aamut vierähti Kalinkaa soitellessa.

Taneli "Korpo" Sillanmäki:

Harrastaa grafiikkaa sekä seuraa alan julkaisuja. Kokemusta myös alan naisista. Joka kokeesta ykkösellä hylsy.

Petri "Millisilli" Silvennoinen:

Mies, jonka sormet haisevat sillille.

Janne "Happojuoppopuli" Suvanto:

Vuoden "hermoloman" jälkeen takaisin rankaan koulutukseen...vähintään kaksi askia röökiä per päivä.

Joni "Big Daddy" Tanskanen:

Hihittelee ja notkuu ympäriinsä. "Missä se on?"

Toni "-kele" Tummavuori:

Hajooa kaikkeen, mikä liittyy tekstiiliin. "Ei siinä sit hittookaan!"

Tero "Tyhjäkäynti" Tuohinen:

Lomille lähdetessä kaikki kaatui niskaan...vaikeaa oli se.

Jarmo "Nakkisuoja" Turunen:

Aina kun hommia tiedossa, Jarmo häviää tai pyörii tekevän näköisenä ympäriinsä. The man who knows everything about jynkkä leffoista.

Viivi "Törky" Törrönen:

"Ei oo reiluu!" "En minä ainakaa!"

Tuomas "Bender" Vepsä":

Apinoiden kuningas.

Mikko "Kiusanhenki" Vilkkilä:

Tahtoo aina vähän hännätä muita.

Jaakko "Jönssi" Vitikainen:

"Painappas sitä soitto-nappia, niin kokeilaan saako tästä tällit...prkl"

Apukouluttajat:

Pekka "Aziz, Hizbollah" Issakainen:

"En ollu tiltaamasha...!"

Tero "Esa-Pekka" Miettinen:

"Minä poltan teiän lomat...ihan oikeesti!"

LÄMPÖ-, VESI- JA ILMASTOINTITÖITÄ

EKO LVI Oy

LYLYKOSKENTIE 21 JOENSUU

(013) 823 318, 0400-277041

MARKET

VALTIMO

Avoinna ma-pe 8-21, la 8-18, su 12-18
Käpyläntie 2, Valtimo p. 450 700

John Nurminen ►►►

Logistiikan osaaja

Teollisuustie 2-4 (Niirala)
82655 VÄRTSILÄ
www.johnnurminen.com

Puh: 01054600
Faksi: 0105464624
stunimi.sukunimi@johnnurminen.com

LIPERIN

OSUUSPANKKI

Mukana elämän eri käänteissä

Kranaatinheitinlinja

"Kunhan neula on suorassa." - Kranaatinheitinlaskijan motto

Eritoten II/03 -saapumiserän tapauksessa kranaatinheitinlinjan ylväiden taistelijoiden muodon (lue: lauman) tunnistaa jo kaukaa. Heitinmies tekee hommansa rennolla otteella, mutta aina tarkkuudella, tuloksista tinkimättä; siis herrasmiehen tavoin.

Heti AuK29:n alusta alkaen oli selvää, että luutnantti Ylösellä ja luutnantti Karppisella tulisi olemaan kädet täynnä töitä koulutamisessamme. Koulun suurimpana linjana vahvuutemme oli 47 taistelijaa, jotka oli haalittu Kranaatinheitinkomppanian lisäksi Aliupseerikoulusta ja Sissikompaniasta. Joukko on todella monipuolinen; rivissämme on mm. Pohjois-Karjalan Prikaatin historian ensimmäinen heitinkoulutukseen hyväksytty nainen. Kouluttajamme ovat kuitenkin suoriutuneet hienosti haastavasta tehtävästään ja luotsanneet rautaisella otteella linjamme halki tyynen ja tyrskyn.

Mieleenpainuvien jakso koulutuksessamme lienee kuukauden mittainen leiriputki, jolloin harjaannuimme heitintoiminnan kaikilla osa-alueilla alkaen laskijan pimeätoiminnasta aina 120 mm:n kranaatinheitin kiihdytysajokokoonpanoon saakka. Uusia tuttavuuksia meille olivat "Araska ja Jimi", jotka oletettavasti kähvelsivät leirillä hävinneet aktiivikuulosuojaimet, keskisalot, ym. Heitä ei koskaan saatu kiinni. Kesken leiriputken lähti muutama esimerkiksi heitinmies joukostamme Reserviupseerikouluun ja AuK2:n vahvuudeksemme tuli 34 taistelijaa, joilla meno kiristyi entisestään. Saimme pian todeta kranaatinheitinlinjan olevan yllättävän liikunnallinen vaihtoehto; olemme erityisesti treenanneet kymmenen askeleen pikataivalta. Ilmapiiri on säilynyt linjallamme varsin toverillisena ja tiiviinä. AuK:n lopun lähestyessä ovat meistä motivoituneimmat ruvenneet jo tähyilemään odottavasti naapurikomppanian suuntaan, 13-00.

Yhteislaukaukset:

- Kurssihenki
- Huumori

Laukeamattomat:

- Koemenestykset

Apukouluttajat

Jari Lappalainen

Aina vaan vaihtarivuotia muistelemassa.

Sami Hein

Heinz. Niin särmä "alikessu", ettei edes oo "alikessu" vaan "kessu".

Matti Timonen

Hajoilee, jos ei puoleen tuntiin saa nauttia hedelmää. Hajoilee tasoihin ja hajoilee vaikka mihin muuhunkin.

Henkilöesittelyt seuraavalla sivulla.

Pauli "Anttonen" Anttonen

Miettii joka välissä, jotta kerkeisiköhän levyttää pikkasen. Tästä johtuen Anttonen on aina vaiheessa.

Risto "Aziz - The combat fighter" Asikainen
Jaksaa pakertaa joka paikassa. Hajoilee telttalyhtyihin. Ei oo turhaan "The Combat Fighter".

Harri "Kepit" Bogdanoff

Tuli mukaan porukkaan vasta "aukki kakkosella". Ei ole osallistunut palvelukseen juuri ollenkaan, kun se kepittää menemään kyynersauvoilla.

Kari "Kuningas Päälikkö" Eskelinen

Hajoilee kipeään selkään, mutta silti pakertaa menemään siinä missä muutkin, ellei jopa kovempaa ja enemmän.

Lauri "Slow Fingers" Fagerlund

Olevinaan hyväkin kitaristi, kuvittelee olevansa Eric Clapton.

Aleksi "Rusina" Friman

Aina HV:llä. Livittää kaluston huolloista, lomataarkastuksista ja "TKS:istä" etukäteen HV:lle.

Ville Tauno Samuli "Cartman" Hiltunen

VMTK:n uusi särmempi (not) puheenjohtaja. Aina kateissa iltavahvarin aikaan. Järjestäytymisissä tarvitsee varaslähden, että kerkiää pyöriä rappuset alas.

Aki "Kalashnikov" Hirvonen

Nukkuu, levyttää, lepäilee, laskee tjtä minuutin tarkkuudella. Itkee "gineksiä" ja hajoilee muutenkin aika rankasti koko aika.

Henri "Järnefelt" Jörgensen

Puhuu niin hiljaa että aina ei voi olla varma puhuuko ollenkaan. Tex Willereitten ystävä, vaikkei tiedä kuka Tex Willer on.

Minttu "Kinuski" Kinnunen

Linjan ainoa nainen. Ei ikinä tiedä oikeeta varustusta, kun oppilasjohtajat unohtelevat käydä sanomassa sille varustuksen erikseen naisten tupaan.

Vesa "Kyljys" Kokko

Tästä ei ole mitään sanottavaa.

Seppo "Miljonäärijussi" Kolehmainen

Mr. Karate. Potkii kun sika pienenä. Ja yleensä Kyljystä.

Marko "Töhö" Kupiainen

Töhö mikä töhö. Mihinkä sitä kuusi havuistaan pääsee. Ei kuitenkaan töhöile mitenkään katastrofaalisesti.

Arsi "Vaihe" Kutvonen

Kaveri, joka on tilanteessa kun tilanteessa aina vaiheessa. Muuten särmä jätkä (NOT).

Mikko "Kuutti" Kuutti

Puhelin ja rahat pöllättiin "Sotsilla" repusta. Sen takia pidettiin koko linjalle aika tarkka tarkastus ennen kun päästiin lomille.

Tuomas "Kyllikki täti" Kyllönen

Filosofi. Matemaatikko. Pessimisti, eli realisti.

Ville "Laaaaaaamanen" Laamanen

Hidas kuin luomuetana autiomaassa. Jopa lyhyen vitsin kertominen saattaa viedä useita viikkoja.

Miikka "Löpi" Löppönen

Ei oo penniäkään kiinni koko firmassa.

Janne "Scarface" Mäkihonko

Melkein kuin Michael Jackson omasta mielestään, linjan mielestä ainut plastiikkakirurginen toimenpide, joka auttaa, on giljotiini.

Mikko "Keskisalko" Männikkö

Varastonhoitajana unohti keskisalot "kasulle", joka huomattiin vasta "Sotsilla". Pikkaraisen oma orja.

Jyri-Janne "Grinch" Pakarinen

Markus "Satusetä" Partio
Papukaijan kaksoisolento, tiukoissa paikoissa toistaa kaikkea noin 3 000-5 000 kertaa.

Jussi "Pikkarainen" Pihlaja

Linjan negatiivisin jätkä.

Perttu "PePi" Piironen

Halusi AuK:uun niin pitkään kunnes astui AuK:un ovesta sisään.

Heikki "Pumis" Puumalainen

Hajoili oppilasjohtajana "Sotsilla". Mutta eihän se virhe oo.

Jami "Face" Päivinen

Päivikki. Linjan toinen nainen.

Olli "Gona" Ropponen

Täydellinen romahdus AuK:n aikana. Ainaista vaijerin venyttämistä.

Olli "Rälläkkä" Räsänen

Hiljainen kaveri. Ei oo montaa kertaa puhunut koko "aukin" aikana.

Aki "Löysä" Simonen

Linjan löysin jätkä, osaa laistaa hommasta kuin hommasta. Nakkisuojaspecialisti.

Heikki "Jylkky" Sonne

Jylpyttää teltassa viattomia kurssikavereita kylkeen unissaan. Kannattaa varoa, ettei saippua tipu suihkussa lattialle.

Janne "Pingviini" Tahvanainen

Aina sama villapaita päällä. Enon karhu, voimaa niin pehusti.

Teemu "Torkkeli" Tarvainen

Huutaa. Ja huutaa muuten kovaa. Ja korkealta.

Janne "Whiskey" Turunen

Too many whiskeys and cigars. On ääni nimittäin ollu paineessa koko "aukin" ajan.

Olli "Wanky" Vanninen

Linjan likasin jätkä! Varastannu Cartmanin kaikki naiset. Paitsi sitä yhtä rumaa. Cartmanin pahin painajainen.

Ville-Heikki "Night Rider" Venäläinen

Linjan kovin sotilaspainija. Kehän kunkku. Voittamattomista voittamattomin.

Yritys-, perhejuhlat ja koulutustilaisuudet
talonpoikaiskartanossa
SININEN HELMI
www.sininenhelmi.com
040-705 0428

Haapaniemenkatu 11, 70100 KUOPIO, 017/2612738

mfg
components

SOMNIA Oy

Laadukkaita anestesia palveluja

Sportia
SETTU

MAAKUNNAN RAKENTAJA
VUODESTA 1984

Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY
PL 1 83100 LIPERI, puh. (013) 651 905

JOENSUUN
YLIOPISTO

Kahdeksan koulutusala

- kasvatustieteellinen
- humanistinen
- matemaattis-luonnontieteellinen
- yhteiskuntatieteellinen
- kauppatieteellinen
- metsätieteellinen
- teologinen
- psykologia

yliopisto.joensuu.fi

PRIKAATIN KUMMIKUNNAT JA -YKSIKÖT

PÄÄKIRJASTO/LEHTISALI

PL 114

80101 JOENSUU

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

KIIHTELYSVAARA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

VEHMERSALMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENDO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

